

วันอังคารที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๖

ขอแสดงความอาลัยต่อการละสังขารของ

พระพรหมวชิรคุณ หลวงพ่อไพบูลย์ สุมังคโล

เจ้าอาวาสวัดเทพนิมิตสุดเขตสยาม อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย

ได้ละสังขารอย่างสงบเมื่อเวลา ๑๗.๒๔ น. สิริอายุ ๘๙ ปี

อนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงสรีระสังขาร

พระพรหมวชิรคุณ (หลวงพ่อไพบูลย์ สุมังคโล)

อดีตเจ้าอาวาสวัดเทพนิมิตสุดเขตสยาม อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย

วันจันทร์ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๙

หลวงพ่อไพบูลย์ในดวงใจฉัน

ออกแบบรูปเล่ม อภิชิต ศิริชัย

ภาพมุมสูง นพ.สมหมาย เอี่ยวประดิษฐ์

พิมพ์ครั้งที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๙

จำนวนเล่ม ๑,๐๐๐ เล่ม

จำนวนหน้า ๑๓๒ หน้า

พิมพ์ที่ สำนักพิมพ์ล้อล้านนา
๑๐/๖ หมู่ ๑๔ ถ.สันโค้งหลวง ต.รอบเวียง อ.เมืองเชียงราย จ.เชียงราย ๕๗๐๐๐
โทร. ๐๘๖-๙๒๓๒๐๘๑

จัดทำโดย มูลนิธิร่มบุญ
วิษณุ กรองกันภัย ประธานมูลนิธิร่มบุญ
มรกต ยิบอินซอย ผู้ก่อตั้งมูลนิธิร่มบุญ
พร้อมคณะลูกศิษย์สถานธรรมลานใบไม้อิ่มบุญ วัดเทพนิมิต อ.เชียงของ จ.เชียงราย
สมัครเรียน ปฏิบัติธรรม ๓ วัน ๒ คืน หลักสูตรลมหายใจแห่งวิมุตติ (สติปัฏฐานสี่)
ติดตามข่าวสารได้ที่ https://www.RomBoon.org หรือ https://www.Facebook.com/ลานใบไม้อิ่มบุญ

“สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับเพิ่มเติม)”

มูลนิธิ ร่มบุญ Rom Boon Foundation

Bai Mai Imm Boom Mindfulness Meditation Center

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
พรรณาอำลาท่านจากใจ วิษณุ กรองกันภัย . มรกต ยิบอินซอย . แม่ชีนอม ปิติฎาภา วงศ์ใหญ่	๑
ซอเถระประวัติ พระพรหมวชิรคุณ (ไพบูลย์ สุมังคโล) จีรภัทร ลือชัย	๓
จุดกำเนิดวัดเทพนิมิต แม่ชีนอม ปิติฎาภา วงศ์ใหญ่	๑๓
จากจิตผู้เขียน ถึง พระเดชพระคุณหลวงพ่อไพบูลย์ฯ วิษณุ กรองกันภัย	๒๓
น้อมถวายความอาลัย พระครูสุจิณวรคุณ	๕๗
เริ่มแรก พบท่าน “มรกตเม็ดงาม” มรกต ยิบอินซอย	๖๑
กำเนิด ลานใบไม้อิ่มบุญ วิษณุ กรองกันภัย . มรกต ยิบอินซอย	๖๕
เมื่อได้รู้จักก็เคารพท่านทันที มรกต ยิบอินซอย	๗๑
กำเนิดสูญญตานาคามณี แม่ชีนอม ปิติฎาภา วงศ์ใหญ่	๗๙
หลวงพ่อไพบูลย์ในดวงใจฉัน บุญชื่น วงศ์ใหญ่	๘๕
โยมหมู กับ หลวงพ่อไพบูลย์ สุมังคโล ศักดิอดุลย์ นาคหฤทัย	๘๗
หลวงพ่อไพบูลย์ในดวงใจฉัน ณัฐวุฒิ - อริญชญา วงศ์ใหญ่	๙๑
หลวงปู่ในดวงใจฉัน พลอย พราว พลอยศรีรุ้ง พราวไพลิน วงศ์ใหญ่	๙๓
หลวงพ่อไพบูลย์ในดวงใจฉัน จารุณี ศรีบุญลือ	๙๗
หลวงพ่อไพบูลย์ในดวงใจฉัน อนันตา บัววัฒนา	๙๙
ทุกสิ่งมิได้เกิดขึ้นโดยบังเอิญ หากแต่ถูกกำหนดไว้แล้ว อัมพร โชติรัชสกุล	๑๐๓
น้อมรำลึกในพระคุณฯ ด้วยความเคารพและอาลัยอย่างสุดซึ้ง จุฑารัตน์ ประทีปะเสน	๑๐๗
หลวงปู่ไพบูลย์ในดวงใจ สายทิพย์ นุชนุ่ม	๑๐๙
กราบหลวงพ่อไพบูลย์ สุมังคโล (พระพรหมวชิรคุณ) กุหลาบ แผ่นทอง	๑๑๑
หลวงพ่อไพบูลย์ในดวงใจฉัน พรพรรณ วงศ์ประพันธ์	๑๑๓
หลวงพ่อในความทรงจำของข้าพเจ้า นาวาอากาศโทหญิง สิรินารถ อิศรัตน์	๑๑๕
หลวงพ่อไพบูลย์ในดวงใจฉัน ดร.วิศาลศรี นิโลดม	๑๑๙
หลวงพ่อไพบูลย์ในดวงใจของข้าพเจ้า พ.อ.หญิงดลหทัย ศิริคชพันธุ์	๑๒๓
เมรุพระราชทานเพลิงสรีระสังขารพระพรหมวชิรคุณ (ไพบูลย์ สุมังคโล)	๑๒๗

พรรณาอำลาท่านจากใจ

หลวงพ่อไพบูลย์ พระผู้ใหญ่ที่เปรียบด้วยความเมตตาอย่างสูง ทุกคนที่ได้รู้จักได้สัมผัสได้กราบนมัสการท่านก็จะมีความรักและเคารพบูชาท่านอย่างจับใจ

พวกเราได้เข้ามาเป็นศิษย์ ในช่วงระยะเวลาราว ๑๐ กว่าปี ได้สัมผัส ได้เคารพรัก ได้ผูกพัน ได้ร่วมสร้างธรรมสถานแห่งเชียงของร่วมกันกับท่าน และญาติโยมทั้งหลายที่หลั่งไหลเข้ามาดั่งที่หลวงพ่อพูดว่า ณ เชียงของ จะรอคอยผู้ที่เคยรู้จัก เคยได้สัมพันธ์กันมา กลับมาเจอกันอีกที และก็จริงดังนั้นผู้คนทั้งหลายหลั่งไหลเข้ามาจากที่ต่างๆ แม้จะไม่น่าพบเจอกันได้

จากทางเหนือ ใต้ ออก ตก แม้แต่ต่างประเทศ ทุกช่วงเวลางานบุญของท่านเราจะเห็นเหล่าศิษย์ยานุศิษย์ที่มาจากทิศทั้งแปดมาพบเจอหน้ากันเสมอ ทุกคนต่างมีอัธยาศัยไมตรีและสาธารณกุศลจิตเพราะต่างก็มุ่งทำเพื่อถวายเป็นงานให้หลวงพ่อไพบูลย์ทั้งนั้น

เมื่อท่านเปลี่ยนภพภูมิ จากพวกเราในภพโลกนี้ไปเมื่อ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๖ นั้น ทุกคนก็เศร้าอาดูรแต่รู้ว่าทุกอย่างคือธรรมชาติท่านพูดมานานแล้วว่าท่านจะละสังขารที่เชียงของแห่งนี้.. สองปีผ่านไปเมื่อถึงกำหนดที่จะมีงานพระราชทานเพลิงสรีระหลวงพ่อไพบูลย์ฯ พวกเราเหล่าศิษย์ลานใบไม้อิ่มบุญเชียงของใต้ร่มเงาวัดเทพนิมิตของหลวงพ่อไพบูลย์นั้นก็ปรารภอยากที่จะรวบรวมเรื่องราวที่พวกเราได้สัมผัสกับท่านมาถ่ายทอดเก็บไว้ให้คนได้รู้เห็นรูปภาพต่างๆ ที่มีไว้ให้ผู้คนได้ชื่นชมและได้ซึมซับถึงจริยวัตร และการบุกบั่นตั้งใจ มาสร้างเมืองแห่งธรรม อร่ามเรืองรอง ณ วัดเทพนิมิต เชียงของ แห่งนี้ของท่าน เป็นวัดสุดท้าย

ด้วยเวลากระชั้นชิดเราจึงได้รวบรวมเนื้อความจากบางศิษย์ได้เท่านั้นแต่ก็ตั้งใจจะทำเป็นอีบุ๊คเพื่อที่ว่าศิษย์ท่านอื่นๆ สามารถเติมเนื้อความเรื่องราวเข้ามาอยู่ในหนังสือ e-Book **“หลวงพ่อไพบูลย์ในใจของฉัน”** เล่มหนึ่งเล่มสอง เล่มสาม ถัดไปได้ การดำเนินชีวิตการดำเนินงานของท่านต่างเป็นหลักธรรมที่แต่ละคนจะนำไปคิดเป็นปัญญาแห่งตนในการธำรงตนให้ดีเป็นคนดีอยู่ในพระพุทธศาสนาและมีความบากบั่นอดทนไม่ย่อท้อ ดังเพลงนกนางนวลที่หลวงพ่อท่านชอบกล่าวถึง อยู่เสมอ

ขอกราบลาหลวงพ่อในภพชาตินี้ และจักบากบั่น ไม่ย่อท้อ ดังนกนางนวล ที่จะมุ่งทำความดี และฝึกปฏิบัติตนให้ไปสู่ทางแห่ง มรรค ผล และ พระนิพพาน ตามไปเจอท่านอีก ในภพภูมิข้างหน้า ที่สูงยิ่งๆ ขึ้นไปเทอญ

ด้วยจิตคารวะ
วิษณุ กรองกันภัย
มรกต ยิบอินซอย
แม่ชีนอม ปิติฎาภา วงศ์ใหญ่

สถานปฏิบัติธรรมลานใบไม้อิ่มบุญ
สถานปฏิบัติธรรมสุญญตานาคามณี
วัดเทพนิมิต เชียงของ
๑ มกราคม ๒๕๖๙

ซอเถระประวัติ
พระพรหมวชิรคุณ (ไพบูลย์ สุมังคโล)

ทำนองตั้งเชียงใหม่

หลอน ไหว้สาต๋นบุญ เกื้อกูล ศรัทธา
วัดเทพนิมิต สุดสยาม ประเทศ
น้อมไหว้ มหาเถรา รัฐฐา เจียงฮาย
เถระประวัติ จัดนำ มาเล่า
จ่างซอพื้นบ้าน ได้อ่าน ประวัติ
ถ้าหากผิดพลาด ประมาท รุงรัง
หลวงปู่ไพบูลย์ สุมังคะโล
เตี่ยงหมั้น ได้ทำประโยชน์ โปรดมา อย่างนัก
หลวงปู่ไพบูลย์ เกื้อกูล ศรัทธา
ดำริแต่งจัด วัดสำ นักสงฆ์
ในเขตล้านนา ขึ้นมา เรียบร้อย
ขออนุญาต องค์ท่าน หลวงปู่
ศิษยานุศิษย์ คิดบท กวี
เถระประวัติ คัดค้นผลงาน
นี้แหละนอ ฮู้กั๋นนาย

มหาเถรา ล้านนา ตั่วเขต
ตั้งอยู่ในเขต อำเภอ เจียงของ
ขอบรรยาย ขยาย เอิ้นป่าว
ศรัทธาแก่เฒ่า เจิญเข้า มาฟัง
เรียบเรียง แจ๋งจัด คัดค้นหนหลัง
ขอท่านผู้ฟัง แนะนำ บอกฮู้
ผู้เป็นร่มโพธิ์ พระศาสนา
ถ้าหากเฮานับ บ่ถ้วน แต้หนา
พระศาสนา ทั่วไทย บ่น้อย
เป็นตี้จรรโลง จิตใจ๋ ใฝ่ห้อย
จักได้กล่าว ถ้อย เดิมที
ญาณท่าน ทราบฮู้ ประการวิถี
ยกเอาความดี หลวงปู่ มาอู้
กำสอนหลักธรรม จักนำมาฟู่

นายมอน คุณูปการ ผลงานมากนัก จารึกสลัก ไว้ในดวงใจ๋
หลวงปู่เกยสร้าง หลายบ้านเมืองไทย สถิตในใจ๋ ญิงจายหนุ่มเฒ่า
ท่านได้จากไปแค่เพียงสังขาร คงค้างผลงาน ตานไว้ก่อนเก่า
นี้แหละนอ เก๊าแหละนาย

นาย จ่างจ๊อยจ่างซอ ขอนำ ข้อมูล จากผู้เกื้อกูล ปฐมมูลเหตุ
ประวัติหลักธรรม จ๋ำหลวง ป้อแต้ด แต่งด้วยซอเหตุ หนังสือ อนุสรณ์
เน้อเจ้า ต้องขอขอบคุณ ข้อมูลถึงมือ มาจากหนังสือ ศิษยานุศิษย์
แจกผู้ร่วมงาน สงฆ์บรรพชิต รวมคณะศิษย์ ผู้มาทำบุญ
บำเพ็ญกุศล งานศพหลวงปู่ ศรัทธาหน้าหมู่ ทุกผู้ เกื้อหนุน
ส่วนว่าจ่างซอ ขอซอ ร่วมบุญ มาถึงเมื่อลูน ก็ตั้งใจ๋แล้ว
บทนี้จะซอ ประวัติผลงาน กำสอนหลักธรรม นำมาขยาย
ตี้นี้ จักไขกล่าวจี้ กำ ซอ

ทำนองจะปุ

๑. น้อมไหว้สังขาร วิญญาณหลวงปู่ จ่างซอตึงหมู่ เฮาได้ตั้งใจ๋
กระทำก๋ารนี้ ยิ่งกว่าสิ่งใด เพื่อจักถวาย ท่านพระคุณเจ้า
ในแบบฉบับ เพลงซอล้านนา คัดสรรนำมา ตั้งปล๋ายถึงเก๊า

๒. ขออนุญาต ท่านป่งปั๋นไว้ ประวัติแต๋ไท้ เดิมออนก่อนหลัง
เพื่อจักได้ซอ ยกยอหื้อฟัง เป็นแฮงพลัง แก่คนปายหน้า
ก๊อนเอาหลักธรรม มานำจิตใจ๋ บ่มีสิ่งไหน หมองไหม้ ต่ำจ๊า
สั่งสอน ลูกศิษย์ คิดเดินก้าวหน้า เป็นแสงนำพา ชีวี
คณะจ่างซอ ขออนุญาต หาได้ประมาท ผิดพลาดวจี๋
ข้อมูลบกพร่อง บ่ต้องก็ดี ขออย่าได้มี มลทิลขอดหมั้น
เถระประวัติ หลวงปู่ไพบูลย์ นักศีลนักบุญ เจิญฟังก่อนนั้น

๓. ท่านเกิดวันศุกร์ ตรงเดือนสิงหา ปี๋เส็ดเป๊ิงหมา ว่าวันที่สาม
สองสี่เจ็ดเจ็ด ปี๋วันฤกษ์ยาม มารดาแม่คำ ป่อจื่อก๋องแก้ว
อยู่หล่ายน้ำวัง วันออก หมู่สาม บ้านผึ้ง เมืองงาม นามอันนี้แล้ว
ตำบลเกาะคา เดิมมาผ่องแผ้ว ในเขตเวียงแก้ว ลำปาง
ลูกป่อก๋องแก้ว แม่คำสิทธิ เป๊ินเป็นคนฮิ บ่จี๊บ่ขาง
คหบดี เกาะคา ลำปาง เป๊ินได้จัดวาง แนวตาง ลูกเต้า
ตระกูลสิทธิ บ้านผึ้ง เกาะคา ประวัติเดิมมา ว่าไว้ก่อนเก๊า

๔. ซ้ำป่อก๋องแก้ว เป๋นได้เป็นหมอ
ไพบูลย์ลูกหล้า จ่วยป่อฮิปยา
โรงเรียนปรินซ์ลอย ได้ไปศึกษา
ใจ๋หนึ่งเสาะงาน สานความฮู้ไว้
ซ้ำเป็นลูกหล้า ของป่อแม่แล้ว
บ่จ่างจะห้าม บ่จ่างจะปราม
น้อมเอาพระพุทธ พระธรรม พระสัง

๕. อายุสามสิบ อุปสมบท
พระคุณป่อแม่ สุดอธิบาย
เข้าไปวัดป่า ในเขตเกาะคา
ยังตี้วัดป่า สำราญนิวาส
พระครูธรรมวิวัฒน์ วัดเชตวัน
พระอุปัชฌาย์ หื้อกำแนะนำ
สองห้าศูนย์เจ็ด สู่ศาสนา

๖. ธรรมยุตนิกาย ถวายตั๋วต๋น
ฮับก๋ารดูแล แก้อธิบาย
จากหลวงปู่หลวง กตปัญโญ
วัดป่าสำราญ นิวาส แผ่นปี้น
บ่เมินนานนัก ก็จักเดินจ๋ร
ธุดงค์ท่องไป ต๋ามไพรพนา
ไปภาคอีสาน ต่างบ้าน ตำบล

๗. เจียงใหม่เจียงฮาย ลำปาง ลำปูน
ธุดงควัตร ถนัดเดินจร
เต๊าปี๋พอศอ ห้าร้อยสิบสาม
พระอาจารย์ทอง เดินตางต่องเต๊า
งานถวายเพลิง พระอาจารย์สม
พระอาจารย์ทอง วัดอโศการาม
ออกไปวิเวก เพื่อแสวงหา

จาวบ้านยกยอ เรื่องการฮักษา
เมื่อถึงเวลา เข้าเฮียนเจียงใหม่
จ๋นจบออกมา กี๊ดหาตางได้
ใจ๋หนึ่งอยากไป ตางธรรม
เสมือนดวงแก้ว ในใจประจ๋ำ
ไปตางดีงาม ต๋ามใจ๋ตี้ตั้ง
ส่องแสงพลัง ชีวิตสักครั้ง

เพื่อจะแทนทด บุญคุณหลวงหลาย
หากำบรรยาย จ้าดนี้ตึงจ้าด
ปรึกษาหลวงตา จะบวชเด็ดขาด
ถิ่นแห่งนักปราชญ์ ตางธรรม
อุปัชฌาจารย์ ไหว้แก้วตังสาม
พิธีกระทำ กระบวนแบบเบ้า
ด้วยความศรัทธา เดิมมาก่อนเก๊า

บ่เข้าสับสน มลทิลตังหลาย
เพื่อได้ขยาย ความฮู้เพิ่มขึ้น
ผู้เป็นต้นโพธิ์ แผ่ก้านร่มรื่น
เป็นตี้พลิกฟื้น ปัญญา
ตึงบ่อาวรณ์ ย้ายจ๋ำพรรษา
เพื่อจักเสาะหา หนตางก้าวหน้า
โปรดสัตว์ โปรดคน ป้นจากลุ่มฟ้า

สอดแสวงบุญ แผ่วแม่ฮ่องสอน
ต๋ามแบบก๋ำสอน ครูอาจารย์เจ้า
ถือเป็นฤกษ์ยาม จ๊ะต๋าก่อนเก๊า
ได้มาปะเข้า ลำปาง
พระไพบูลย์ก้ม ไหว้สา ซักถาม
จวนออกเดินตาง ธุดงค์ตวยก้น
ห๋นตางนำปา หื้อได้หลุดป้น

๘. เมื่อได้เข้าสู่ ในเมืองพะเยา
จวบได้มีเหตุ ในเขตตำบล
วัดเก่าหม่องหม่น ตำบลต่าวังทอง
เพราะได้เลื่อมใส มีใจ๋สะว้าง
ท่านได้เต้ดธรรม เข้าใจ๋ลึกซึ้ง
เดินตวยต๋ามฮอย พุทธาโคดม
จึงฮับนิมนต์ ผู้คนศรัทธา
บำเพ็ญชั่วคราว หลายตี้แห่งห๋น
ศรัทธาจุ๊คน นิมนต์จ่วยสร้าง
ขอท่านสนอง ศรัทธาเคียงข้าง
เป็นตี้อวดอ้าง เชยชม
ศรัทธาเป็นหนึ่ง ซึ่งว่าเหมาะสม
องค์พระบรม ศาสดาเจ้า
สร้างวัดขึ้นมา อาสาเป็นเก๊า

๙. บูรณะวัด แต่งจัด เลิศล้ำ
ขออนุญาต การสร้าง เดิมออน
ส่งหนังสือถึง กรมศาสนา
บ่ผิดครรลอง ถูกต้องประกาศ
ตั้งจื่อวัด รัตนวาราม
จากเดิมวัดร้าง ป๋างหลังก่อนมา
สังกัดธรรม มะยุตินิกาย
พร้อมได้กระทำ หื้อถูกขั้นต๋อน
เพื่อสืบบวร พระพุทธศาสน์
บูรณะวัดวา ขึ้นมาองอาจ
ยกเป็นวัดราษฎร์ ขึ้นมา
สร้างขึ้นดีงาม ในศาสนา
กล๋ายเป็นวัดวา ภิกษุอยู่ได้
พะเยาเจียงฮาย สืบสายกั๋นไว้

๑๐. เมื่อศรัทธาหัน ปากั๋นพร้อมถ้วน
บ้านสันป่าม่วง สันบัวบก เข้ามา
อยู่ตางวันตก ของกว๊านพะเยา
เปิงสร้างเป็นวัด จัดตั้งขึ้นใหม่
หลวงป่อไพบูลย์ ต๋นบุญกื๊ดสร้าง
สร้างสำนักสงฆ์ จรรโลงขึ้นมา
อนาลโย ทิพยาราม
สามบ้านมีส่วน เพื่อขอปรึกษา
สันป่าบงจ๋า ว่ามีดอยใหญ่
นิมนต์ท่านเจ้า เข้าไปผ่อไว้
ตี้ดอยกว้างใหญ่ อาณา
เขตดอยหลวงว่าง จึงมีเมตต๋า
เพื่อมวลศรัทธา ล้านนาหลายบ้าน
จื่อใหม่งดงาม อารามหล่ายกว๊าน

ทำนองละม้าย

๑๑. สร้างได้บ่นาน ฮับก๋ารแต่งตั้ง
ประกาศฐานะ ยกวัดขึ้นมา
ตรงวันที่ซาว เดือนมกรา
ศูนย์รวมจิตใจ๋ ญิงจายโยมญาติ
จาวบ้านฮ้องกั๋น ว่าดอยม่อนแจ๊ะ
ใผ่มาพะเยา ต้องเข้าทำบุญ
บางพ่องก็ฮ้อง ดอยบุษราคัม
หื้อเป็นอาราม ในศาสนา
กระทรวงศึกษา ได้อนุญาต
สามศูนย์เข้ามา เป็นปี๋ประกาศ
สามารถเข้ามา ทำบุญ
เป็นตี้แอ่วแวะ และถือเป็นศูนย์
หลวงปู่จ่วยหนุน ขยายเขตกว้าง
ธรรมชาติงาม สดใสสะว้าง

๑๒. ล่วงปี๋พอศอ สองห้าสี่เจ็ด
ไหว้สาพระบาท นั่งกำหนดลม
ภาวนาอยู่ พระบาทปู่ ผาแดง
เจดีย์สีขาว งดงามประเสริฐ
หลวงปู่ตั้งใจ๋ อธิฐานจิต
ขอได้สร้างวัด สำเร็จขึ้นมา
ในเขตแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง
ตั้งใจ๋สำเร็จ ไปเขตเหมาะสม
เขตดอยแจ้ห่ม ลำปางถิ่นเกิด
นิมิตเสริมแฮง แสดงภาพเลิศ
กำเนิด ลอยบน เมฆา
หากสมดั่งคิด สมปรารถนา
กู้ศาสนา โคตมเจ้า
ขอสมดั่งตาง วางไว้แต้เล้า

๑๓. ตางคณะสงฆ์ ตกลงหื้อสร้าง
พระบาทปู่ผาแดง ได้สร้างขึ้นมา
ตั้งบนพื้นที่ วิเชตนคร
ช้ำเป็นอันซีน ไทยแลนด์นั้นเล้า
เหนืองกลางอีสาน วันตกภาคใต้
ส่งเสริมท่องเที่ยว ก๊องเกี่ยวทำบุญ
หื้อกับปี้น้อง แจ้ห่ม ลำปาง
เปลี่ยนจากวัดร้าง วางหื้อแน่นหนา
เฉลิมเกียรติราชา องค์พระจอมเกล้า
เขตเมืองละกอร แจ้ห่มก่อนเก๊า
ดินแดนของเหล่า คนบุญ
ทุกคนเห็นได้ เจดีย์ลอยสูง
จาวบ้านมีทุน เสริมสร้างรายได้
หลากทิศหลายตาง อวดอ้างยกไว้

๑๔. ปลายปีสองพัน ห้าร้อยสี่หก
อยู่เขตเจียงของ ห้วยเม็งเจียงฮาย
มองเห็นน้ำโขง ลัดเลาะแก่งผา
ภูผาป่าไม้ น้ำไหลเป็นเส้น
หลวงปู่ริเริ่ม สร้างเป็นสำนัก
ทำบุญจ่วยสร้าง อวดอ้างดีงาม
หวังเปิ่งนิปปาน ดินแดนสุขี
ญาติโยมได้ยก ตี้ดินถวาย
อากาศสบาย บนดอยสูงเด่น
สายหมอกธารา งามต๋ำล้ำเจ่น
จึงเหมาะสร้างเป็น อาราม
ไว้เป็นตี้พัก ญาติโยมติดต๋าม
สละเงินคำ ทำตานปายหน้า
สร้างป๋ารมี นี้สู่จั้นฟ้า

๑๕. เริ่มสร้างศาลา หอฉัน กุฏิ
พร้อมหอสวดมนต์ บ้านพักเรียงยาย
ลวดสร้างศาลา ปฏิบัติธรรม
พระอุโบสถ งามงดสร้างใหม่
สร้างซุ้มประตู ลุ่มตางขึ้นวัด
ลวดสร้างเจดีย์ โดยมีศรัทธา
เป็นวัดสมบูรณ์ ในพระศาสนา

หลวงปู่ดำริ สร้างไว้เหลือหลาย
เพื่อจะกระจาย ญาติโยมพักได้
เริ่มเป็นอาราม ต่ามตี้ตั้งไว้
ญาติโยมทั่วไทย เข้ามา
สล่าแจ่งจัด ก่ออิฐแน่นหนา
ระยะเวลา ผ่านมาก่อสร้าง
ตี้จ่ำพรรษา สดใสสะว้าง

๑๖. ในปี๋สองพัน ห้าร้อยหกสอง
ยกสำนักสงฆ์ เป็นวัดขึ้นมา
วัดเทพนิมิต สุดเขตสยาม
ดั่งเทพนิมิติ ดั่งคิดเรียบร้อย
วัดสงบเงียบ ตั้งบนดอยสูง
ชมวิวน้ำโขง เขตกั้นลาวไทย
ในเขตเจียงของ จังหวัดเจียงฮาย

ประกาศรับรอง กรมศาสนา
เจ็ดปี๋ศรัทธา เข้ามาบ่น้อย
ได้เป็นอาราม สมงามใฝ่ห้อย
บ่ตกต่ำต้อย อันใด
สถานทำบุญ ชำระจิตใจ๋
วัดตั้งอยู่ใน ขุนเขาป่าถ้ำ
บ่มีตี้ไหน วิวงามเจ้นล้ำ

๑๗. นอกจากสร้างวัด ในศาสนา
พระสกุลช่าง เจียงแสน เจียงฮาย
พร้อมสร้างขึ้นมา คราเดียวหลายองค์
แต่ละอำเภอ มอบหื้อตั่วหน้า
ยังอุปถัมภ์ ในการก่อสร้าง
พระบรมรูป องค์ใหญ่นอนาย
หลวงปู่ไพบูลย์ ก้ำจูนเสร็จดี

หลวงปู่เมตต่ำ ศรัทธาแหมหลาย
ได้สร้างถวาย องค์สมเด็จย่า
เพื่อหื้อดำรง ยืนยงสง่า
สถิตแหล่งหล้า เจียงฮาย
งบประมาณค้าง ยังอยู่นักหลาย
โฮงบาลอานัน ทมหิดลสร้าง
เมืองลพบุรี บ่มีติดค้าง

๑๘. ได้จัดหาทุน เพื่อไปจ้างครู
เฮียนอยู่ในเขต ทุรกันดาร
พร้อมได้มอบทุน หื้อแก่คุณครู
ทุนก๋ารศึกษา นักเรียนต้องได้
มูลค่าทุน ปี๋ละหนึ่งล้าน
วัดเกยอยู่มา เมตตาการุณ
โบสถ์วัดป่า สำราญนิวาส

หื้อได้แลดู ละอ่อนลูกหลาน
เป็นก๋ารสร้างงาน หื้อครูจบใหม่
ผลงานเชิดชู กำลังใจไว้
รวบรวมไว้ ปี๋ละพันทุน
หลวงปู่บ่ก๊าน ท่านได้จ้วยหนุน
อุปถัมภ์ทุน ในการก่อสร้าง
บ่ได้ตัดขาด ตึงบ่หื้อร้าง

ทำนองจ๊อยเจียงแสน

สา สา สานมือกราบน้อม ต่างดวงดอกซ่อม ธูปเตียน ใส่ขัน
ศิษยานุศิษย์ น้อมจิตอภิวันต์ กราบนพสังขาร หลวงปู่ผู้สร้าง
มากด้วยคุณูปการ ประจักษ์ผลงาน กล่าวอ้าง
กำสอนหลักธรรม คงค้าง ธา....นี

ทำนองเพลงเงี้ยว (เสเลเมา)

๑. ท่านได้สร้างประโยชน์แก่พระศาสนา ห้าสิบเก้าพรรษา ล่วงมาบ่น้อย
คุณูปการ ผลงานหลายร้อย บ๋ใจ่เรื่องย่อย ได้หยิบยกเสนอ
ผลงานหลวงปู่ เป็นตี้ประจักษ์ สร้างไว้จ้าดนัก ตำบล อำเภอ
เนอท่านกำ รวมตึงหลักธรรม จักนำมาเล่า
ตำแหน่งแต่งตั้ง ด้านการปกครอง ท่านได้สนอง แต่เดิมก่อนเก่า
เจ้าอาวาสวัดแรก ได้แฮกเก๊า วัดรัตนวราราม ในเขต
พะเยา ท่านได้เป็นร่มโพธิ์เงา จังหวัดพะเยา ดั่งเงาปกห่ม

๒ .จากนั้นถัดมา เวลาบ่กี่ปี๋ ท่านเจ้าละหนี๋ ตี้วัดหล่ายกว๊าน
ดำรงตำแหน่ง เจ้าอาวานั้น ประสานครบด้าน ในปี๋สามศูนย์
วัดอนาลโย ทิพยาราม ได้สามสิบสาม ปี๋ตี้เกื้อกูล
ทำท่านทำ ย่ะหื้ออาราม โด่งดังมีจื่อ
ในปี๋สองพัน ห้าร้อยหกสิบสาม เป็นเจ้าอาราม นามท่านตั้งหื้อ
วัดเทพนิมิต สุดเขต สยามจื่อ หลวงปู่เป็นหื้อ คือเจ้าอาวาส
นอนาย ตำแหน่งปกครองยังมีแหมหลาย พะเยา เจียงฮาย ลำปาง แป่น่าน

๓. ในปี๋สี่แปด แวดถึงห้าสอง ตำแหน่งปกครอง ตึงผ่องถิ่นนี้
ในเขตภาคหก ตกมาดั่งอี้ ตำแหน่งเป็นตี้ ตางด้านปรึกษา
ของเจ้า คณะจังหวัด ธรรมยุติวัด ภาคหก ล้านนา
รวมห้าจังหวัด ดังตี้กล่าวมา เป็นตี้ปรึกษา แนะนำต่าง ๆ
สองพัน ห้าร้อยห้า สิบสาม ต๋ำแหน่งติดต๋าม ขอยกมาอ้าง
รองเจ้าคณะภาค ได้มาคงค้าง ภาคสี่ ภาคห้า ภาคหก เจ็ดเน้อ
บรรยาย ด้านการปกครอง จังหวัดนักหลาย ตึงบ่สบาย ไปบ่ได้ว่าง

๔. สองห้าสี่เจ็ด เป็นตี้ปรึกษา
ภาคสี่ภาคห้า ภาคหกเจ็ดเน้น
หื้อกำแนะนำ เจ้าคณะภาค
มองท่านมอง ด้านก๋ารปกครอง
ผ่านมาหมดแล้ว ต๋ำแหน่งหลากหลาย
ตี้ปรึกษา เจ้าคณะจังหวัด
แต้นา คุณูปการหลวงปู่ สร้างมา

๕. สมณศักดิ์ ประจักษ์ความดี
หนึ่งเจ็ดปี๋นี้ มีก๋ารตั้งให้
พระเทพวราภรณ์ วัดราชบพิธ
พระครูปลัด ไพบูลย์ตั้งมา
ห้าร้อยซาวสี่ พระครูปลัด
ฐานุกรม ดำรงแหมครั้ง
นายมอน ฐานาสมเด็จ พระญาณสังวร

๖. ราชกิจจา ประกาศรับรอง
พระราชทาน สัญญาบัตรดั่งอี้
พระราชาคณะ จั้นสามัญยก
นามท่านเป็น พระปัญญาพิศาลเถร
สองห้าสี่เจ็ด เลื่อนจั้นสามัญ
พระราชสังวรญาณ หื้อไว้
เมินมา ในวโรกาส สิบสองสิงหา

๗. ปี๋ห้าหนึ่ง วันที่ห้าธันวา
พระเทพวิสุทธิญาณ แต่งตั้ง
ซาวแปด กรกฎา หกสอง
กำท่านกำ เลื่อนสู่จั้นธรรม
พระธรรมวิสุทธิญาณ
พระบรมราชโองการ สูงค่า
ออกมา ในปี๋หกสี่ ฮับสถาปนา

แปดสิบเข้ามา อายุพักเว้น
ต๋ำแหน่งได้เป็น ด้านที่ปรึกษา
บ่ใจ่เรื่องยาก ท่านเกยผ่านมา
จะต้องเฉียบขาด
จากได้บรรยาย เริ่มเจ้าอาวาส
รวมตึงตำแหน่ง รองเจ้าคณะภาค
พระศาสนา งดงามรุ่งโรจน์

เชิดชูศักดิ์ศรี ป๋ารมีไว้
สมณศักดิ์ใหม่ ได้ฮับเมตต๋ำ
ด้วยความใกล้ชิด ดั่งศิษย์แต้นา
ตำแหน่งฐานา นุกรมคำสั่ง
สัมพิพัฒฑ ญาณาจารย์ แต่งตั้ง
ทำดีบ่ย้าง ปรากฏไปทั่ว
แห่งวัดบวร นิเวศ กรุงเทพ

ในปี๋สามสอง ตั้งขึ้นครั้งนี้
แต่ตั้งในตี้ เจ้าคุณถวาย
วิปัสสนาธุระ นอนาย
เป็นเจ้าคุณใหม่
พระราชทาน พัดยศตั้งได้
ราชทินนามใหม่ เจ้าคุณจั้นราช
เจ็ดสิบพรรษา ราชินีนาถ

จั้นเทพเลื่อนมา แหมครั้ง
แด่พระผู้สร้าง สานศาสนา
ประกาศรับรอง เลื่อนจั้นขึ้นมา
งดงามสง่า
พระราชทาน เจ้าข้า
ราชกิจจา ปรากฏ ประกาศ
ลูกศิษย์ศรัทธา ไหว้สาก้มกราบ

๘. พระราชาคณะ เจ้าคณะรอง
ศิษยานุศิษย์ จิตใจ๋ผ่องแผ้ว
สถาปนา เลื่อนจั้น แต่งตั้ง
งามด้วยบุญ พระพรหมวชิรคุณ
รับพระราชทาน แต่งตั้งขึ้นมา
จัดงานฉลอง สมโภชยิ่งใหญ่
ผ่านมา ผลงานมากนัก ประจักษ์สายต๋า

ได้รับสนอง ราชโองการแล้ว
มุทิตาแล้ว ดีงามสุขสม
จากจั้นธรรม เลื่อนสู่ พระพรหม
ต๋นบุญยิ่งใหญ่
ญาติโยมศรัทธา ยกมือสาไหว้
จารึกไว้ในแผ่นดิน ตลอด
ท่านสร้างคุณค่า หื้อคนโดยทั่ว

๙. วันที่ซาวหก ตกเดือนกันยา
สองห้าหกหก ใจ๋ตก อกค้าย
หลวงปู่ไพบูลย์ ร่มโพธิ์ของศิษย์
กำท่านกำ ท่านแสดงธรรม
สังขารมนุษย์ เกิดแก่เจ็บตาย
ท่านเข้าฮักษา ผ่านมาบ่ท้อ
แต้นา โรงบาลกรุงเทพ ศิษย์ปาฮักษา

เสมือนฟ้าผ่า ลงมาโหดร้าย
ได้ฮับข่าวร้าย ขวัญหายขวัญหนี
ได้หลับสนิท สังขารจีวี
ท้ายสุดหื้อผ่อ
หาความสบาย ตึงบ่ได้น้อ
พยาบาลหมอ จ้วยผ่อเต็มตี้
ตึงหมอตึงยา นำมาบ่ขาด

๑๐. ในเวลา สิบเจ็ด นาฬิกา
หลวงปู่ได้ละ สังขาร บ่หมั้น
สริอายุ ได้แปดสิบเก้า
สุดแสนอาลัย มหาเถรา
วัดเทพนิมิต ยังบ่เสร็จดี
องค์พระเจดีย์ ก็ยังคงค้าง
นอนาย ต๋ามปณิธาน ท่านได้ตั้งหมาย

นาทีผ่านมา ซาวสี่เต้านั้น
ลูกศิษย์อดกลั้น ปากันนองน้ำต๋า
พรรษานั้นเล้า หกสิบผ่านมา
ผู้มีเมตต๋า ในด้านต่างๆ
โครงก๋ารยังมี ตี้ท่านกื๊ดสร้าง
ลูกศิษย์จ้วยสร้าง เพื่อจักสานต่อ
สำเร็จแล้วภาย เวลาปี๋กว่า

๑๑. กำหลวงปู่สอน แต่ก่อนจดจ๋ำ
ชนะใจ๋ ตัวเองหื้อได้
คิดดีทำดี เจอสิ่งดีดี
บ่มีคนเห็น แต่มีเตวดา
ความสุข ความตุ๊ก ขึ้นอยู่กับใจ๋
ขอหื้อดีแต้ ดีจริง อย่าย้าง
วางเบา ใจเฮา ยังบ่ถูกใจ๋เฮา

จะขอยกธรรม นำมากล่าวไว้
หนักแน่นเอาไว้ ยอดคน แต้หนา
การกระทำดี บ่เสียเวลา
กำเตสนา ยกมาตัวอย่าง
กำว่าดีเกินไป ไผ่บ่ถ้าอ้าง
ทำปัจจุบัน หื้อดีกว่าเก่า
จะถูกใจ๋คนอื่น เป็นไปได้ยาก

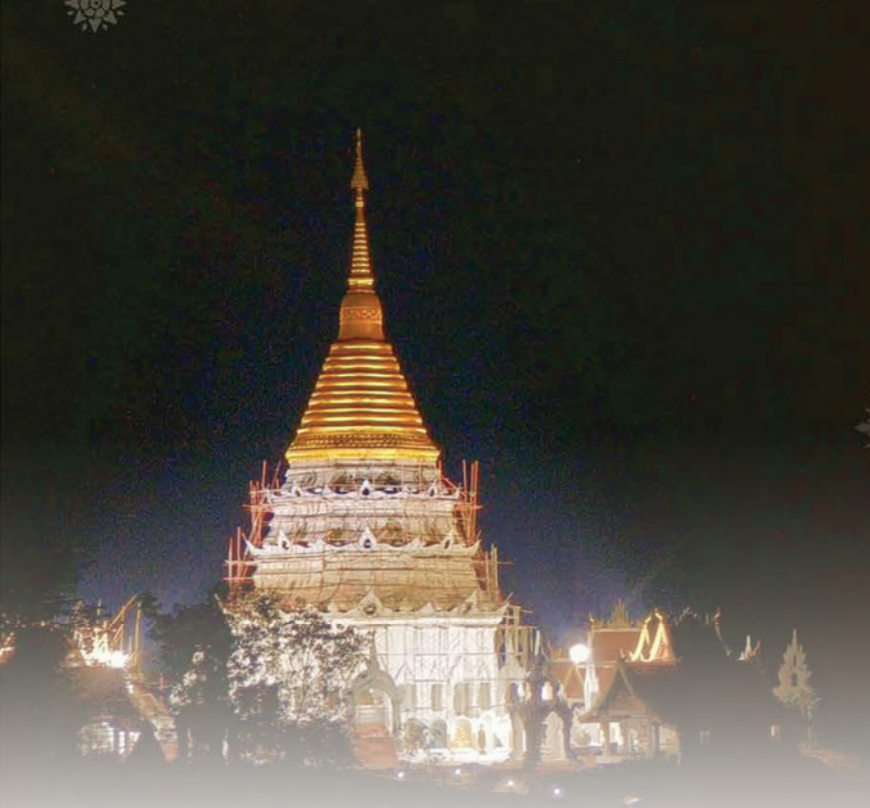
๑๒. ปากเฮากิ๋นพริก ปากเฮากิ๋นเกลือ กำอู้ล้นเหลือ มันจ่างแสบฮ้อน
จะอู้อะหยัง ระวังล้อนล้อน น้ำกำดีก่อน จ่างจะส่งผล
แววต๋ำคนเฮา มันบอกทุกอย่าง แผ่ไปรอบข้าง ระหว่างผู้คน
ในท่านใน มองต๋ำก็ฮู้ใจ๋ เขาถึงได้บอก
ฮักษาจิตใจ๋ ทำให้เบิกบาน มีความสำราญ บ่สนตางนอก
จะเป็นกุศล หลวงปู่ได้บอก จงอย่าประมาท ชีวิตเลยเน้อ
นอนาย หื้อฝึกบ่อยบ่อย จนเป็นนิสัย การกระทำใจ๋ ยิ่งใหญ่ในโลก

ผู้ประพันธ์
นายจีรภัทร ลือชัย
ครูชำนาญการ โรงเรียนเชียงของวิทยาคม
โทร. 0823868094

ขับซอ โดย
ครูดน คนมักม่วน และศรีพรรณ แม่ริม

หลวงพ่อในการแห่นาคก่อนอุปสมบท

อย่าเที่ยวไปตัดสินใคร
ว่าเขาควรทำสิ่งนั้นสิ่งนี้ เพราะสุดท้ายแล้ว
ทุกคนต่างคนต่างมุมมอง ต่างความคิด
ไม่มีใครดีไปกว่าใคร ในเรื่องของเขา
เจ้าตัวเท่านั้น ที่จะรู้ดีที่สุด
ดีของเขากับดีของเรา มันมองไม่เหมือนกัน
ไม่จำเป็นต้องดีเหมือนกันเสมอไป

จุดกำเนิดวัดเทพนิมิต

ณ บ้านห้วยเม็ง ต.เวียง อ.เชียงของ จ.เชียงราย

เมื่อประมาณ 30 กว่าปีก่อนหน้านั้น ข้าพเจ้าได้เดินทางมาเชียงของ มาซื้อพลอยไพลินที่ สปป.ลาว สมัยนั้นเชียงของไม่ได้เจริญสักเท่าไร เป็นเมืองเล็กๆ เงียบๆ ข้าพเจ้าเดินทางมาเช้ากลับเย็นหรือบางทีก็พักที่โรงแรมเล็กๆ ติดถนนมีแห่งเดียว ค่าเรือข้ามฝั่งลาว 5 บาท ที่ท่าเรือมีศาลาเล็กๆ หลังเดียวให้พักรอเรือหลบแดดหลบฝน พอนานๆ เข้ามีพลอยให้ตามไปซื้อถึงแหล่งขุด ต้องใช้เวลาเดินทางจึงเช่าบ้านพักอยู่ยาว พอเช่าบ้านอยู่ก็เริ่มข้ามสำรวจในลาว ก็มีเครื่องเงินเก่าราคาถูกมากเลยซื้อมาขายไป และเริ่มเปิดร้านชื่อว่า **ร้านมะเก่า** ขายงานแอนทีค งานเก่าโบราณ เช่น ชิ่นผ้าไหมทอมือที่ชายผ้าถุงทอด้วยเส้นเงินเส้นทองคำ งานเครื่องประดับเก่าๆ และเจออาจารย์เผ่าทอง ทองเจือ นักสะสมผ้าโบราณและอาจารย์บุญถิ่น มช.ท่านศึกษาผ้าชนเผ่าไทยลื้อจากหลายๆ แหล่ง เลยเปิดร้านผ้าทอไทย 12 ปันนา ร้านพลอยแกมฝ้าย กิจการเจริญรุ่งเรืองดีงามเพราะเป็นยุคแรกๆ และต่อมาก็มีคุณตาต๋าเฮือนที่มีบ้านติดกับร้าน มาถามขายที่ดินให้ 4 แสนบาท บอกว่าจะเอาเงินไปรักษายายที่ป่วยอยู่ ตอนนั้นยังไม่คิดซื้ออะไรเพราะเชียงของเมืองเล็กกว่าเชียงคำ (พะเยา) บ้านเกิดมาก อาหารก็ไม่มีเหมือนเชียงคำ แต่ก็ให้เงินคุณตาไป 2 หมื่นบอกว่าเพิ่งมาอยู่เชียงของใหม่ๆ ไม่รู้จักใคร ที่ดินก็เป็นสวนผลไม้ผสม ไม่มีเอกสาร ต่อมาคุณตาต๋าเฮือนก็มาถามว่าจะจ่ายที่เหลือเมื่อไร ก็บอกคุณตาว่าเงิน 2 หมื่น ยกให้คงไม่ซื้อที่ดินแล้ว ไม่รู้จักใคร คุณตาก็บอกว่าเงินแกเอาไปรักษายายหมดแล้ว แกมีสัจจะไม่เอาบ่ดายหรอก ช่วยซื้อหน่อยนะ ลดให้อีก 3 หมื่น เหลือ 3 แสน 7 หมื่น ไม่รู้จะทำไงเลยวานญาติกันที่เป็นตำรวจที่เชียงของ รตท.องอาจ เฟื่องฟู ให้มาเซ็นเป็นพยานซื้อขายให้หน่อย ก็เลยได้ซื้อขายและขึ้นไปสำรวจที่ดินบนเนินเขาเล็กวิวโอบล้อมด้วยภูเขา มีแม่น้ำโขงยาวสุดสายตา มีหาดทรายเกาะแก่งหินงดงาม มีชาวบ้านทั้งไทยลาวมาร่อนทองคำ หาสาหร่ายไก และเก็บก้อนหินเล็กกลมๆ หลายสีใส่ถุงปุ๋ยขาย เป็นภาพวิถีชีวิตที่แสนเรียบง่ายธรรมดาที่มองอย่างไรก็ไม่ธรรมดา

ต่อมาก็มีคนมาขายที่ดินเพิ่มขึ้นอีกหลายเจ้า เช่นของลุงทอง ลุงปาน ลุงไหมวัน ยายพัด ยายแสง ลุงเลื่อม ลุงเสริฐ นางคำแปง จนรวมเป็นซื้อที่ดินจากคนบ้านห้วยกอก ห้วยเม็ง ได้ 9 ราย ที่ดินที่ซื้อมาชาวบ้านปลูกส้ม เงาะ ลำไย มะไฟ ลิ้นจี่ มะม่วง ขนุน มะพร้าว ส้มโอ ลองกอง มะนาว และผลไม้บ้านๆ อีกหลายอย่างและหลังสวนมีลำธารเล็กๆ 3 เส้นไหลผ่านหน้าผาเป็นน้ำตกน้อยๆ เย็นสดชื่น

จากนั้นก็ได้ปลูกบ้านบนดอยหลังเล็ก 1 หลังไว้ และจ้างคนมาดูแลสวน ยกผลไม้ให้เขาเก็บขายจนผ่านมาหลายปีก็แวะไปดูสวนเป็นครั้งคราว จะพบเจอพระธุดงค์มาขอพักปักกรดปลีกวิเวกภาวนาตลอด เลยสร้างห้องน้ำไว้ริมทาง 4 ห้องให้ผู้คนและพระธุดงค์ได้ใช้ เพราะตลอดเส้นทางหลายกิโลไม่มีบ้านคนไม่มีห้องน้ำเลย และต่อมาก็เริ่มสุขภาพไม่ดีมีโรคประจำตัวหลายโรค ก็ปรึกษากับโยมหมูว่า เราไม่ใช่คนทำสวน ดูแลไม่ไหวหรอก เรายกที่ถวายสร้างวัดดีไหม โยมหมูก็บอกดีๆ ครับ ผมเห็นด้วย โยมหมูก็บอกว่าผมอ่านเจอพระวัดนาป่าพงท่านเรียบง่ายใช้ผ้าขาวห่มศพมาย้อมทำจีวร ไปถวายที่กันไหม ผมจะบินมาจากสวีเดน (ตอนนั้นประมาณเดือน กพ. ปี 2548) คุณนั่งรถมารอผมที่อยุธยา บ้านพี่ตุ้ย (พี่ชายแม่ชีศันสณี) แล้วไปวัดนาป่าพง ปทุมธานีกัน ก็จึงลงไปกรุงเทพฯ ไปพักบ้านพี่ตุ้ยรอโยมหมูลงเครื่องมาจากสต๊อกโฮม ก็ไปถวายที่ดินกับพระเจ้าอาวาส ตอนนั้นถวาย 50 ไร่ ท่านรับไว้แล้วบอกว่าจะให้พระไปดูสถานที่อีกไม่กี่วันหลังจากนั้นไม่นานเจ้าอาวาสวัดนาป่าพงก็โทรมาแจ้งว่าจะให้พระลูกวัดมาดูสถานที่แทน ซึ่งพระลูกวัดก็ถ่ายรูปและโทรแจ้งว่าสถานที่ดีมาก เนินเล็กมีภูเขาล้อมรอบมีแม่น้ำโขงด้านหน้าตรงข้าม ประเทศลาว และพระก็มาในเมืองส่งรูปไปรายงานเจ้าอาวาสและพักบ้านบนดอย 1 คืน แล้วก็ส่งท่านไปขึ้นเครื่องเชียงรายกลับวัดที่ปทุมธานี หลังจากนั้นก็เงียบ

เวลาผ่านไป 3 ปี ก็ไม่มีอะไรคืบหน้า โยมหมูก็ไปกราบท่านว่าที่ถวายที่ดินท่านก็ไม่มารับอย่างเป็นทางการ แค่ให้พระมาดูแล้วปล่อยเวลาผ่านไป 3 ปี ก็ขอยกเลิกเป็นโมฆะ หลังจากนั้นเวลาผ่านไปสักระยะ เราก็นำที่ดินไปถวายวัดป่าจำปาในเชียงของ หลวงพ่อท่านเจ้าอาวาสและพระอาจารย์สงวนชัยสำนักสงฆ์ผาคำก็มาดูสถานที่ปักกรด 1 คืน และท่านก็ได้นิมนต์พระสงฆ์มาอีก 3 รูปมาปักกรดภาวนา เช้าท่านก็ลงมา บอกว่าอาตมาคิดว่าอาตมาคงสร้างไม่ไหวหรอก บารมีอาตมาไม่ถึงให้ยกก้อนหินมาจากน้ำโขงยังจะง่ายกว่า และอีกอย่างเจ้าที่ๆ นี่แรงมากๆ แต่แรงดีนะ ท่านก็กล่าวว่าอนุโมทนาที่มีจิตเป็นบุญกุศลแต่ท่านทำไม่ได้ ก็เว้นช่วงมาอีก

ต่อมาก็มีเพื่อนเป็นข้าราชการมาหาซื้อที่ให้พระคุณเจ้าวัดแถวนนทบุรีอยากมาสร้างวัดทางเหนือ มีการวางแผนงานว่าจะทำเป็นมูลนิธิให้ทางเรามีส่วน ก็เลยบอกว่าอยากถวายสร้างเป็นวัดป่าตามตั้งใจ และต่อมาก็มีคุณแม่ชีศันสนีได้แวะมาพักหลายหน หลายครั้งท่านก็ชอบและขอซื้อจะสร้างสถานปฏิบัติธรรม เราก็บอกว่ามีความตั้งใจถวายสร้างวัดป่าเพราะเส้นทางนี้มีพระธุดงค์ผ่านไปมาตลอดช่วงออกพรรษาจะได้เป็นที่พักปฏิบัติปลีกวิเวกมาเจริญภาวนาได้ เวลาก็ผ่านไปอีก 1 ปี ก็ไม่รู้จะถวายใครให้สำเร็จ จนวันหนึ่ง เก่ง ลูกชายบุญธรรมได้มาบอกว่าแม่ วันนี้จะมีครูบาอั๋นแม่ขาว ญาติโยมมาจากวัดอนาลโย พะเยา มาดูที่ดินแถวที่จะสร้างสะพาน แม่ช่วยเป็นเจ้าภาพถวายเพลได้ไหม ก็บอกได้ซิ ก็ไปถวายเพลที่ร้านริมน้ำ หลังถวายเพลก็กราบครูบาอั๋นว่า ช่วงนี้เงาะออกเยอะ อยากฝากเงาะไปถวายพระที่วัดด้วย ท่านก็บอกว่างั้นไปเที่ยวสวนเงาะกัน ก็เลยเล่าความเป็นมาให้ท่านฟัง และเก่งก็บอกว่า แม่อยากถวายที่ให้หลวงพ่อไพบูลย์ซิ ก็เลยบอกว่าได้ซิ แม่เป็นคนพะเยา (เชียงคำ) ไปเที่ยววัดหลวงพ่อไพบูลย์บ่อยๆ ก็จึงโทรไปบอกโยมหมูที่สต๊อกโฮมว่าจะถวายที่ดิน 100 ไร่ ให้หลวงพ่อไพบูลย์ วัดอนาลโย โยมเขาบอกผมไม่รู้จัก ก็บอกเขาว่าเช็คดูทางเน็ตซิ พอเขาค้นหาเจอก็บอกดีใจมาก หลวงพ่อไพบูลย์ท่านงดงามมีบุญบารมีสูงมาก หลังจากนั้นโยมหมูก็ซื้อตั๋วมาเลย และทางพระครูบาอั๋น ก็กราบเรียนหลวงพ่อไพบูลย์ ท่านก็ให้พระสงฆ์ 9 รูปมาดูสถานที่ มีพระอาจารย์ธวัชชัย วัดน้ำตกจำปาทอง มาปักธูปบอกกล่าวเจ้าที่เจ้าทาง หลังจากผ่านไปอีก 3 เดือน หลวงพ่อไพบูลย์ หลวงปู่-ทองสุข หลวงปู่คำมูล และพระสงฆ์ พร้อมญาติโยมจากกรุงเทพฯ คณะสาธุบัวแก้วและอีกหลายคนก็มาดูที่ดินพร้อมหลวงพ่อที่บ้าน ก็กราบเรียนท่านให้ทำหนังสือรับถวายที่ดิน ท่านก็เซ็นรับมอบให้ตรงตามเจตนาถูกต้องทั้งผู้ถวาย ผู้รับ จากนั้นหลวงพ่อก็จะมาเชียงของแทบทุกๆ วัน มาดูสถานที่ว่าจะทำถนนขึ้นตรงไหนและเริ่มการสร้างถนนขึ้นดอยก่อน

นั่นคือที่มาของจุดกำเนิดวัดเทพนิมิตสุดเขตสยามในวันนี้ อนุโมทนาสาธุบุญกับลูกศิษย์ญาติโยมทุกๆ คน **โยมหมู ลุงชื่น พี่ชาย** ที่ได้ถวายที่สร้างวัดเพิ่มอีกราว 50 ไร่ **ลุงเพชร** พร้อมภายหลังมี **คุณหมอม มรกต ยิบอินซอย** และ **แม่นอม** เอง **คุณรัตนา** จากสระบุรี พร้อมญาติโยม ได้รวมกับมอบเงินให้ปลัดเจษฎาเป็นตัวแทนจ่ายค่าที่ดินอีกราว 70 ไร่ ให้กับชาวบ้านห้วยกอก เพื่อซื้อที่ถวายหลวงพ่อไพบูลย์

อนุโมทนากับทุกท่านผู้ที่ได้ร่วมบุญ สร้างวัดเทพนิมิต **เฮียเก้า** ผู้สร้างพระธาตุ **คุณอธิชา คุณสิริกร คุณณรงค์** ร่วมบุญซื้อที่ดินถวายหลวงพ่อไพบูลย์ อนุโมทนา สาธุ ที่ได้ร่วมสร้างบุญบารมี สร้างวัดเทพนิมิตสุดเขตสยามแห่งนี้ได้อย่างงดงาม เป็นสถานปฏิบัติเจริญภาวนาเป็นหลักธรรมให้ผู้คนได้มาปฏิบัติกราบไหว้บูชาในคำสอนของพระพุทธเจ้าและหลวงพ่อไพบูลย์ สุมังคโล เป็นเสนาสนะในพระบวรพระพุทธศาสนาให้เจริญรุ่งเรืองตลอดกาลนาน สาธุ

ลุงหมู แม่ชีนอม ปิติฎาภา วงศ์ใหญ่
แม่บุญปั่น ลุงชื่น เบียร์
ผึ้ง อี๊ด พลอย พราว
สถานปฏิบัติธรรม สูญญตานาคามณี เชียงของ
๒๘ ธ.ค. ๒๕๖๘

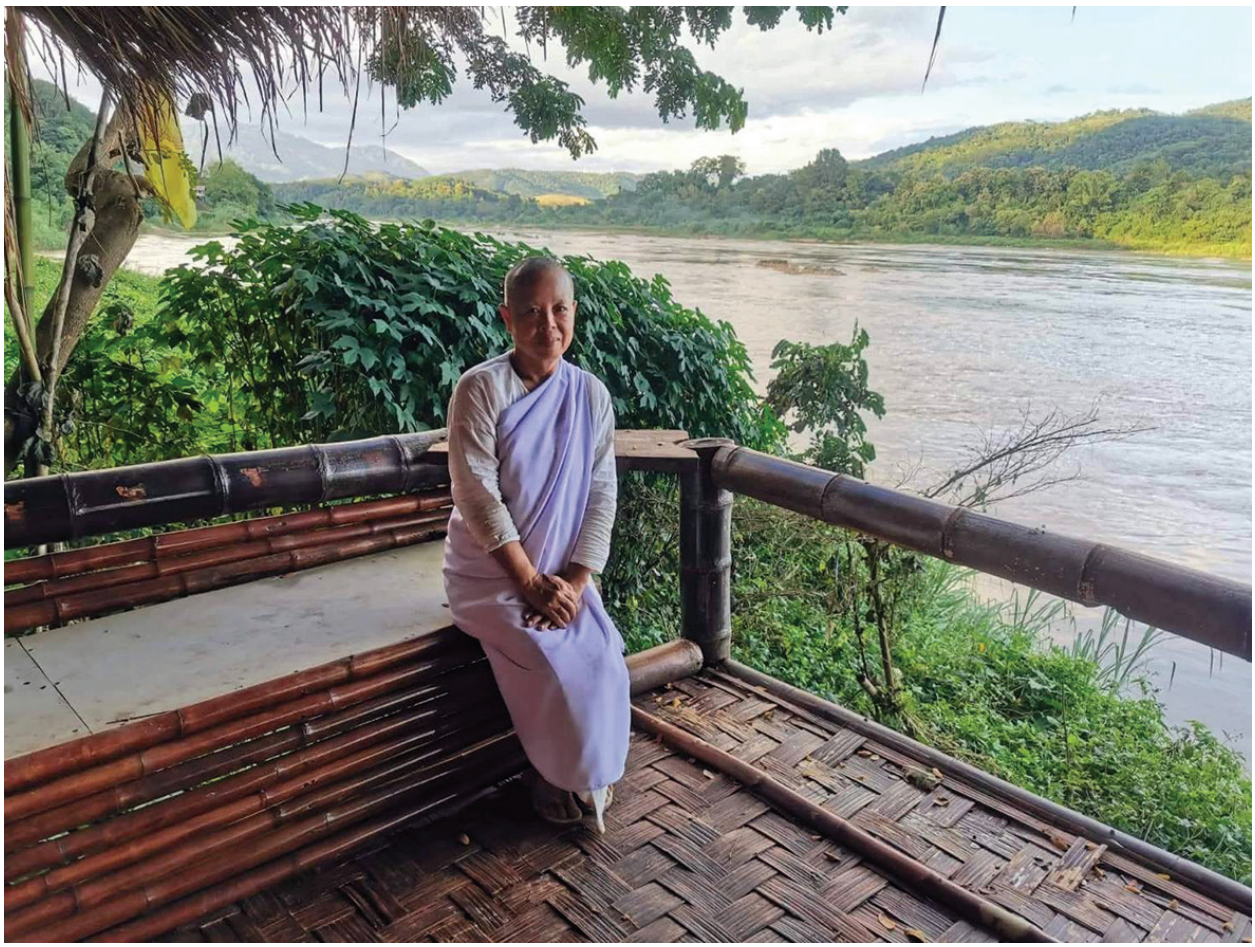

จากจิตผู้เขียน

ถึง พระเดชพระคุณหลวงพ่อไพบูลย์ฯ

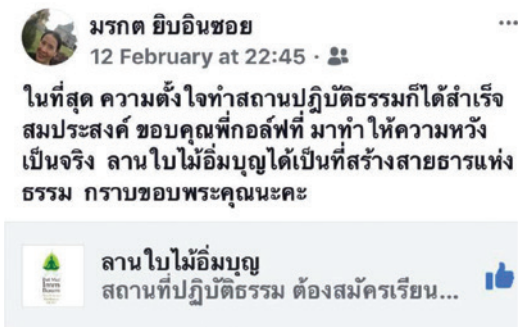
นับตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ ที่ข้าพเจ้าได้ผ่านเข้ามาทางสายธรรม นั่งสมาธิเจริญสติภาวนาครั้งแรก เปิดภพภูมิตนเอง ที่วัดป่าฯ ทางภาคเหนือ กระทั่งบรรพชาให้ในหลวงรัชกาลที่ ๙ ครบ ๘๐ พรรษา ณ ใต้ต้นพระศรีมหาโพธิ์ สถานที่ตรัสรู้ เมืองพุทธคยา ประเทศอินเดีย และจาริกไปสี่สังเวชนียสถาน ได้แก่ สถานที่ประสูติ ตรัสรู้ ปฐมเทศนา และปรินิพพาน ประเทศอินเดียและเนปาล เมื่อปี ๒๕๕๐ เป็นธรรมจัดสรรดีจังหนอ ผ่านการปฏิบัติเจริญสติทั้งเวทีสายวัดป่า วัดสมเด็จฯ เรียนรู้เรื่อยมา ลด ละ เลิก ตามลำดับในชีวิตฆราวาส เลิกดื่มไวน์ รักษาศีลห้า ศีลแปด ทานมัง-สะวิรังสามปี กระทั่งบวชอีกครั้งไม่มีกำหนดสึก จำพรรษาที่คณะ ๒ วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ราชวรมหาวิหาร เป็นคำตอบสุดท้ายของชีวิตทั้งทางโลก ทางธรรม ชื่อเสียงเกียรติยศ เงินทอง หามาทั้งชีวิตสุดท้ายนำติดตัวไปไม่ได้เลย บุญ บาป เท่านั้นที่นำติดตัวไปได้ ด้วยความเมตตาของเจ้าอาวาส ให้ข้าพเจ้าสอนปฏิบัติธรรมทั้งชาวไทยและต่างชาติ ณ ตำหนักสมเด็จพระสังฆราช วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ราชวรมหาวิหาร กรุงเทพฯ มาหลายรุ่นหลายชีวิต นักปฏิบัติพึงทราบ คำว่า “ปัจจัตตัง” ชีวิตผู้เขียนเช่นกัน รู้ว่าถึงเวลาต้องมาใช้ชีวิตโลกีย์ภูมิอีกครั้ง เมื่อกำหนดลาสิขา ในวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ก่อนลาสึก ๓ เดือน จึงตั้งจิตอธิษฐานว่า หากข้าพเจ้ามีบุญบารมีในอนาคตกาลตามที่ได้ประพฤติปฏิบัติมา สิ่งที่เกิดขึ้นกับตนเองเป็นจริง เป็นงานใหญ่เกินที่ข้าพเจ้าจักทำได้ ขอให้กัลยาณมิตรทุกภพชาติมาพบกันในชาตินี้ ก่อนข้าพเจ้าลาสิขาเทอญ เพื่อยืนยันในสิ่งที่ปฏิบัติมานั้นเป็นจริง ตลอดเวลาในชีวิตพระสงฆ์ที่วัดแห่งนี้ ได้เปิดภาพทั้งทางโลกทางธรรมเห็นชัดเจนในหนทางสว่างมาและสว่างไปในอดีตชาติและภพนี้

ชีวิตสมณะ ๔๒๕ วันเสร็จสิ้น เมื่อสอนลูกศิษย์คณะสุดท้าย ในการปฏิบัติธรรมถวายเป็นพระราชกุศลแด่ในหลวงรัชกาลที่ ๙ ถวายพระเพลิงบรมศพ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๐ เพื่อเดินทางสายอริยะต่อในชีวิตคฤหัสถ์ ด้วยเหตุปัจจัยลงตัว ธรรมจัดสรร เดือนพฤศจิกายนปี ๒๕๖๐ คุณหมอม (มรกต ยิบอินซอย) ได้เชิญมาดูสถานที่เชียงของ เพื่อจัดสอนปฏิบัติธรรม ณ สถานธรรมลานใบไม้อิ่มบุญ วัดเทพนิมิต อ.เชียงของ จ.เชียงราย ข้าพเจ้าจึงตั้งจิตอธิษฐานว่า “หากข้าพเจ้ามีบุญบารมี มีบุญสัมพันธ์กับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ณ สถานที่นี้ กับหลวงพ่อไพบูลย์ กับนางมรกต เพื่อเผยแผ่พุทธศาสนา สอนการเจริญสติ ภาวนาและวิปัสสนา ชี้ทางสว่างให้มนุษย์ สร้างบารมีร่วมกันกับนางมรกตในภพนี้ เมื่อข้าพเจ้าอธิษฐานจบ ขอให้พระพิรุณโปรยปรายเทอญ” เมื่อจบคำอธิษฐาน ฝนตกพรมประปรายลงมาในช่วงหน้าหนาว จึงเป็นที่มาของการจัดโครงการเจริญจิตภาวนาและวิปัสสนาครั้งแรกขึ้น ระหว่างวันที่ ๙ - ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ และต่อเนื่องมาถึงปัจจุบัน (๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๘) รวม ๒๕ รุ่น ใน หลักสูตร “ลมหายใจแห่งวิมุตติ” (สติปัฏฐานสี่) ณ สถานปฏิบัติธรรม “ลานใบไม้อิ่มบุญ” วัดเทพนิมิต อ.เชียงของ จ.เชียงราย และ จัดปฏิบัติบูชาที่ สวนนิพพานาราม มูลนิธิร่มบุญ ต.ทะนง อ.โพทะเล จ.พิจิตร และ สถานธรรมศศิภาวัน อ.ปากช่อง เขาใหญ่ จ.นครราชสีมา สุดท้ายจัดที่ ลานธรรมสมเด็จองค์พระปฐม องค์ประธานของพระพุทธเจ้า ณ ลานธรรมวัดโบถส์ อ.วัดโบถส์ จ.พิษณุโลก

ลานใบไม้อิ่มบุญ
อาจารย์วิษณุ กรองกันภัย บรรยาย สอนการปฏิบัติธรรม
"ลมหายใจแห่งวิมุติ รุ่นที่ 1" · 12 ก.พ. 2018 ·

กว่าจะมาเป็นสถานธรรม “ลานใบไม้อิ่มบุญ” ใต้ร่มพระบารมีหลวงพ่อฯ

ปี ๒๕๕๗ คุณมรกต กับ คุณแม่เยาวดี ยิบอินซอย ถวายที่ดินให้หลวงพ่อไพบูลย์ สุมังคโล สำนักสงฆ์เทพนิมิต (ในขณะนั้น) สุดเขตแดนสยาม อ.เชียงของ จ.เชียงราย เพื่อใช้เป็นสถานทีปฏิบัติธรรม สร้างหัวใจมนุษย์ด้วยธรรม จึงเกิด **สถานที่ปฏิบัติธรรม “ลานใบไม้อิ่มบุญ”** ถึงปัจจุบัน ได้รองรับผู้ปฏิบัติธรรมครั้งแรก เมื่อวันที่ ๙ - ๑๑ ก.พ. ๒๕๖๑ เป็นรุ่นที่ ๑ จำนวน ๒๑ คน สมแรงปรารถนาของผู้สร้าง ผู้บริจาคที่ดิน ที่เป็นสัมมาทิฐิ สร้างเหตุไว้ดี ผลย่อมดีตามเทอญ...

ทำวัตรเช้า

Bai Mai
Imm
Boom
Mindfulness
Meditation
Center

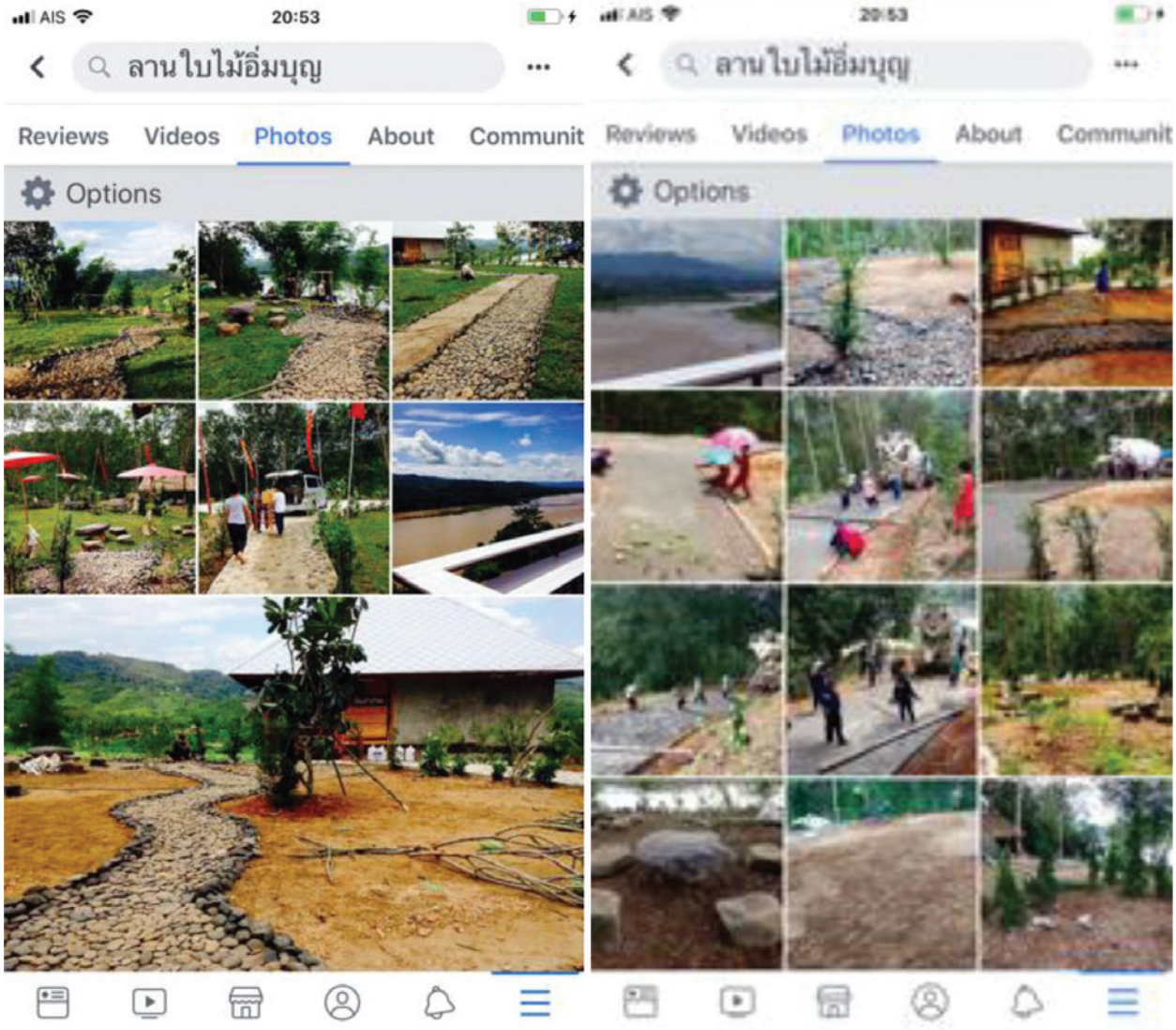

สำรวจพื้นที่สร้างสถานปฏิบัติธรรม “ลานใบไม้อิ่มบุญ”

ปรับพื้นที่สถานปฏิบัติธรรม “ลานใบไม้อิ่มบุญ”

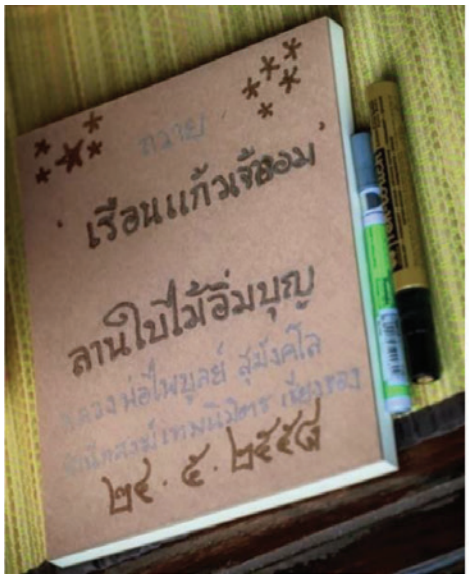

“สายธารแห่งธรรม”
สองฝั่งลำน้ำโขงไทย_ลาว

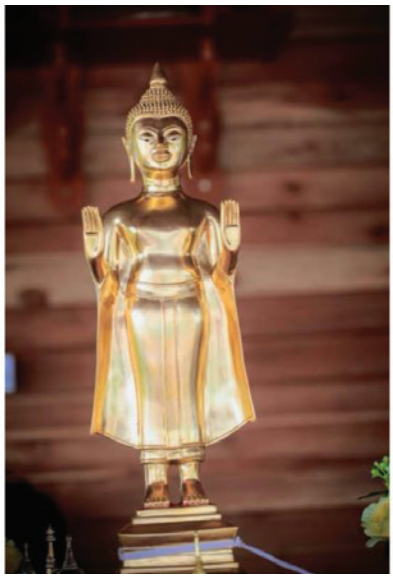

ถวายสถานปฏิบัติธรรม “ลานใบไม้อิ่มบุญ”

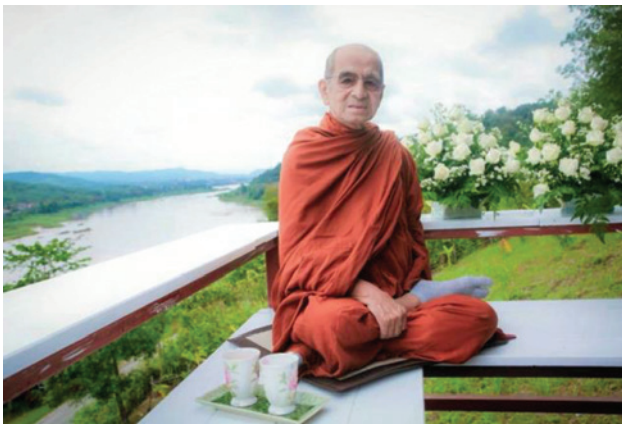

Bai
Mai
Imm
Boon
Mindfulness
Center
@
Chiang-
Rai
THAILAND

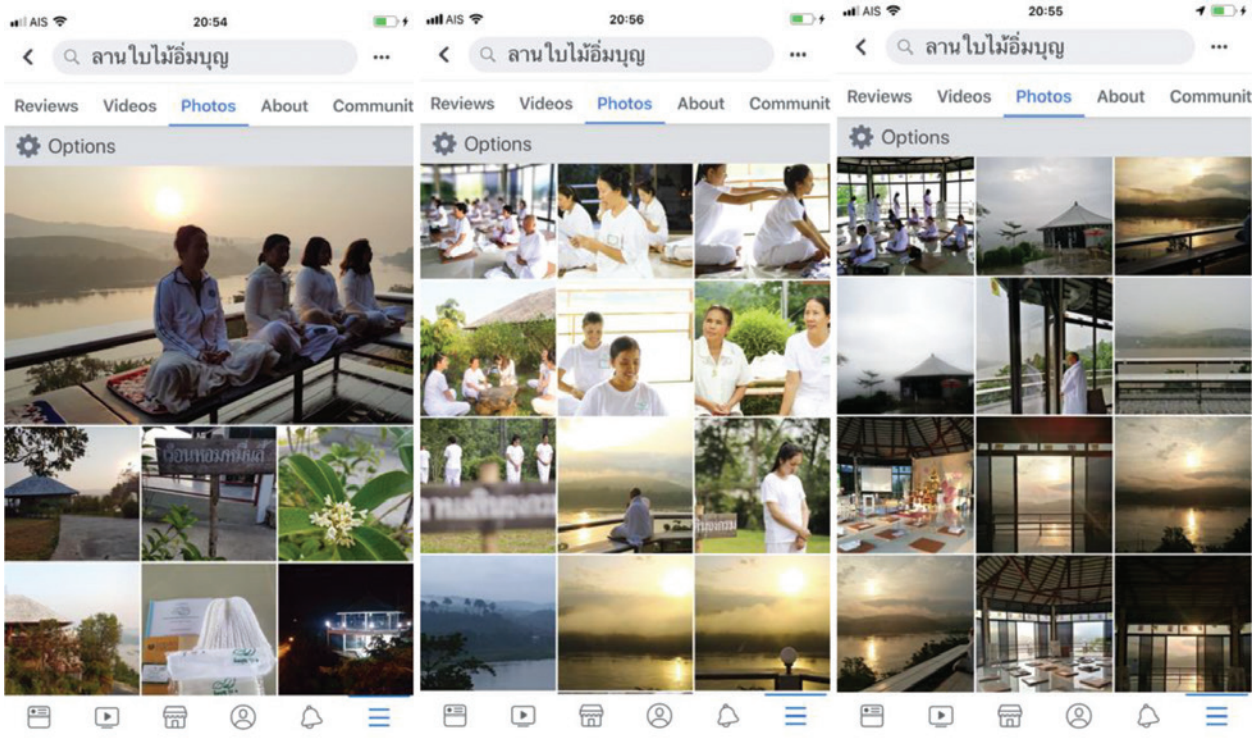

เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เริ่มปฏิบัติธรรมรุ่นแรก จนถึงปัจจุบัน (๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๘) รวม ๒๕ รุ่น

ก่อนจัดโครงการเจริญจิตภาวนาและวิปัสสนาครั้งแรกขึ้น เมื่อระหว่างวันที่ ๙ - ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เราทั้งสอง ผมกับหมอม มรกต ได้จัดสร้างพระพุทธชินราช หน้าตัก ๒๙ นิ้ว มาประดิษฐาน เป็นพระประธาน ณ ศาลา-หอมหมื่นลี้ ที่สถานปฏิบัติธรรม **“ลานใบไม้อิ่มบุญ”** วัดเทพนิมิต สุดเขตแดนสยาม อ.เชียงของ จ.เชียงราย ปี ๒๕๖๑ ได้สมปรารถนาทุกประการ

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา พระเดชพระคุณหลวงพ่อไพบูลย์ กรุณาเมตตากล่าวเปิดให้พรแก่ศิษย์ทุกรุ่น หากไม่สะดวก หลวงพ่ออนุญาตให้บันทึกเทปกล่าวเปิดทางคลิบวีดีโอให้พรผู้เข้าร่วมอบรมเป็นมงคลยิ่ง

เมื่อครั้งพระเดชพระคุณหลวงพ่อไพบูลย์อาพาธ ได้เมตตาให้ข้าพเจ้าและหมอม มรกต เข้ากราบเคารพ ได้เล่าว่า ที่มาของการตั้งชื่อวัดเทพนิมิตนี้ก็เพราะท่านนิมิตเห็นพระอินทร์มาโปรดอยู่บนเขา จึงตั้งชื่อว่า **วัดเทพนิมิต**

ตอนที่จัดโครงการเจริญจิตภาวนาและวิปัสสนาขึ้น เมื่อวันที่ ๘ - ๑๐ กันยายน ๒๕๖๖ รุ่น ๑๙ ในหลักสูตร **“ลมหายใจแห่งวิมุตติ”** (สติปัฏฐานสี่) ณ สถานปฏิบัติธรรม **“ลานใบไม้อิ่มบุญ”** วัดเทพนิมิต อ.เชียงของ จ.เชียงราย หลวงพ่อฯ อาพาธอยู่โรงพยาบาลฯ ลูกศิษย์ปฏิบัติบูชาอุทิศบุญกุศลให้ธาตุสี่ขันธ์ห้าท่านแข็งแรง ระหว่างผู้อบรมเดินจงกรมลานใบไม้ฯ เกิดพระอาทิตย์ทรงกรดขึ้นบนท้องฟ้า เหมือนจิตหลวงพ่อมาส่งอนุโมทนาบุญ ต่อมาไม่นานหลวงพ่อละสังขาร เมื่อ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๖ เวลา ๑๗.๒๔ น. ข้าพเจ้าและมรกต รีบมากราบจิต ที่โรงพยาบาลฯ เป็นครั้งสุดท้าย สัมผัสดวงจิตว่ารอเราสองคนอยู่ จิตเราปิติทั่วสารพางกายหนอ

ระหว่างทางเดินสายอริยบุคคล พระเดชพระคุณหลวงพ่อไพบูลย์ กรุณาเมตตาได้ร่วมสร้างถาวรวัตถุ โดยการอธิษฐานจิตในแผ่นทอง ร่วมสร้างภพสมบัติกับข้าพเจ้าและมรกต ยิบอินซอย ตลอดมา ไม่ว่าจะเป็นองค์พระปางวันจันทร์ สูง ๓๓ เมตร ประดิษฐาน ณ สวนนิพพานาราม ต.ทะนง อ.โพทะเล จ.พิจิตร หรือ พระรูปหล่อจำลองเหมือนจริงของสมเด็จพระบวรราชเจ้ามหาสุรสิงหนาท กรมพระราชวังบวรสถานมงคล (พระอนุชาในรัชกาลที่ ๑) และเจ้าศรีอโนชา พระอัครชายา หรือ เจ้ารจจา พระขนิษฐาในพระเจ้ากาวิละ เจ้าศรีอโนชา เป็นพระราชธิดาพระองค์ที่ ๔ ในเจ้าฟ้าสิงหราชธานี เจ้าฟ้าหลวงชายแก้ว ผู้ครองนครลำปาง และเชียงใหม่ และประดิษฐาน ณ วิหารเจ้านายฝ่ายเหนือ วัดพระธาตุลำปางหลวง อ.เกาะคา จ.ลำปาง ซึ่งเป็นบ้านเกิดหลวงพ่อฯ ด้วย

อธิษฐานจิตในแผ่นทอง

ถวายเสนาสนะ ให้วัดเทพนิมิต เชียงของ

โครงการปฏิบัติธรรมเจริญสติภาวนาและวิปัสสนา
หลักสูตรสติปัฏฐาน ๔ "ลมหายใจแห่งวิมุตติ" รุ่นที่ ๙
ระหว่างวันที่ ๒๑_๒๓ ก.พ. ๒๕๖๓ ถวายเสนาสนะ

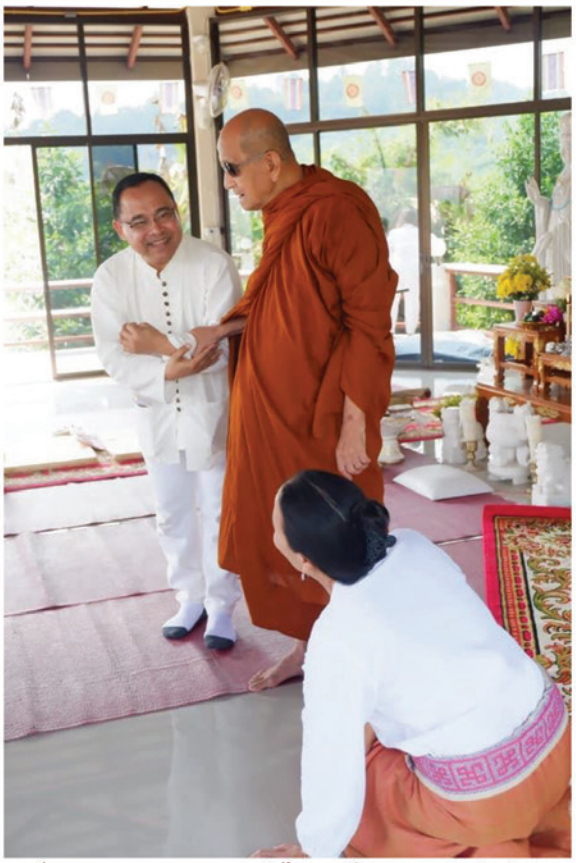
มอบทุนการศึกษา

มอบทุนการศึกษา

เดินจงกรม ธาตุสี่คืนสู่ธรรมชาติ

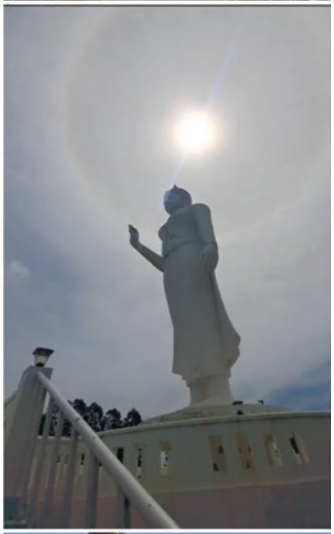

๒ มีนาคม ๒๕๖๒ หลวงพ่อไพบูลย์ฯ เมตตาแผ่อุทิศบุญกุศลให้บรรพบุรุษอดีตชาติเจ้าของดาบ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์เทพเทวดานางฟ้า เจ้าที่เจ้าทาง ณ สถานปฏิบัติธรรม "ลานใบไม้อิ่มบุญ" วัดเทพนิมิต อ.เชียงของ จ.เชียงราย

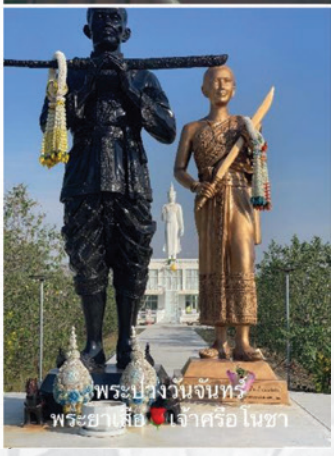

หลวงพ่อไพบูลย์
กล่าวเปิดอบรม

ประเทศสงบสุขด้วยธรรม
ไทยเป็นศูนย์กลางเจริญสติ
ภาวนาวิปัสสนาของโลก
เรารักษาศีล
ศีลรักษาเรา

หลวงพ่อไพบูลย์ เมตตา
ปฐมเทศนาเปิดอบรม

พระปางวันจันทร์
พระยาเสือ เจ้าศรีอโนชา

“ลมหายใจแห่งวิมุตติ รุ่น ๖”

มูลนิธิร่มบุญ ร่วมกับวัดเทพนิมิต สุดเขตแดนสยาม หลวงพ่อไพบูลย์

จัดโครงการบรรพชาเฉลิมพระเกียรติและปฏิบัติธรรม

เนื่องในโอกาสพระบรมราชาภิเษก ในหลวงรัชกาลที่ ๑๐

ระหว่างวันที่ ๓ - ๕ พ.ค. ๒๕๖๒ รวม ๒๘ คน พระ ๑ รูป

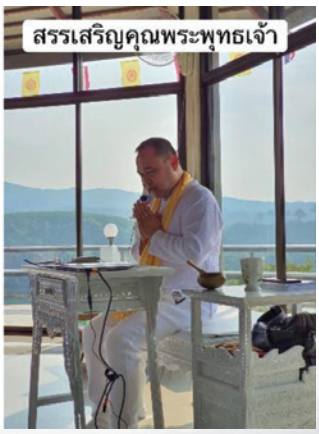

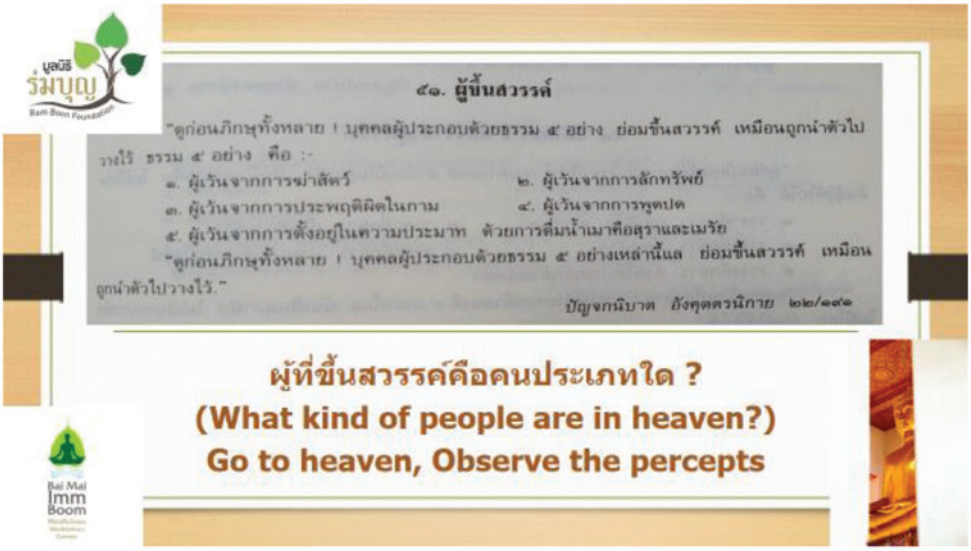

ผู้เข้าร่วมการปฏิบัติธรรม จะได้เรียนรู้ วิธีลัด "การเปลี่ยนจิต"

(ที่เห็นข้างบนคือเอกสารประกอบการสอนของอาจารย์ตัดมาจากพระไตรปิฎก)

อยากเกิดเป็นมนุษย์ นางฟ้าหรือเทวดา ต้องรักษาศีลห้า

สถานธรรมลานใบไม้อิ่มบุญ
วัดเทพนิมิต เชียงของ

Bai Mai
Imm
Boon
Mindfulness
Meditation
Center
ลานใบไม้อิ่มบุญ
หลักสูตร สติปัฏฐาน ๔
ลมหายใจแห่งวิมุติ
รุ่น 19 8-10 กันยายน 2566
Training the mind, will change the way your work, live, life, learn and play, learning how to practice mindfulness and meditation for 3 days 2 nights by Meditation's teacher
Mr. Wisanu Gary Krongkunpai,
Bringing Dharma into daily life, how is mindfulness and meditation helps in working life and happy long live.
3 วัน 2 คืน
สถานปฏิบัติธรรมลานใบไม้อิ่มบุญ วัดเทพนิมิต สุดเขตแดนสยาม อ.เชียงของ จ.เชียงราย
สถานปฏิบัติธรรมสวนนิพพานาราม สร้างหัวใจมนุษย์ด้วยธรรม อ.โพทะเล จ.พิจิตร
มูลนิธิร่มบุญ: ๕๒๑-๕๒๓/๑ ถนนมหาพฤฒาราม แขวงมหาพฤฒาราม เขตบางรัก กรุงเทพ ๑๐๕๐๐
QR Code :
RomBoon
Foundation
www.RomBoon.org

หลังจากหลวงพ่อละสังขาร ต่อจากนั้นมา ได้จัดปฏิบัติธรรมสัญจร ไปสถานที่กัลยาณมิตร เพื่อส่งเสริมบุคคลที่มีแนวทางเดียวกับเรา แต่ไม่มีใครสอน รุ่น ๒๐ สัญจรไปที่ สถานธรรม ศศิภาวัณ เขาใหญ่ อีก ๒ รุ่น แล้ว มาจัดที่สวนนิพพานาราม อีก ๓ รุ่น โดยมีพระเดชพระคุณหลวงพ่อไพบูลย์ กล่าวเปิดให้พรทางคลิบวีดีโอ แก่ศิษย์ผู้เข้าร่วมอบรมทุกรุ่น อันเป็นมงคลยิ่ง

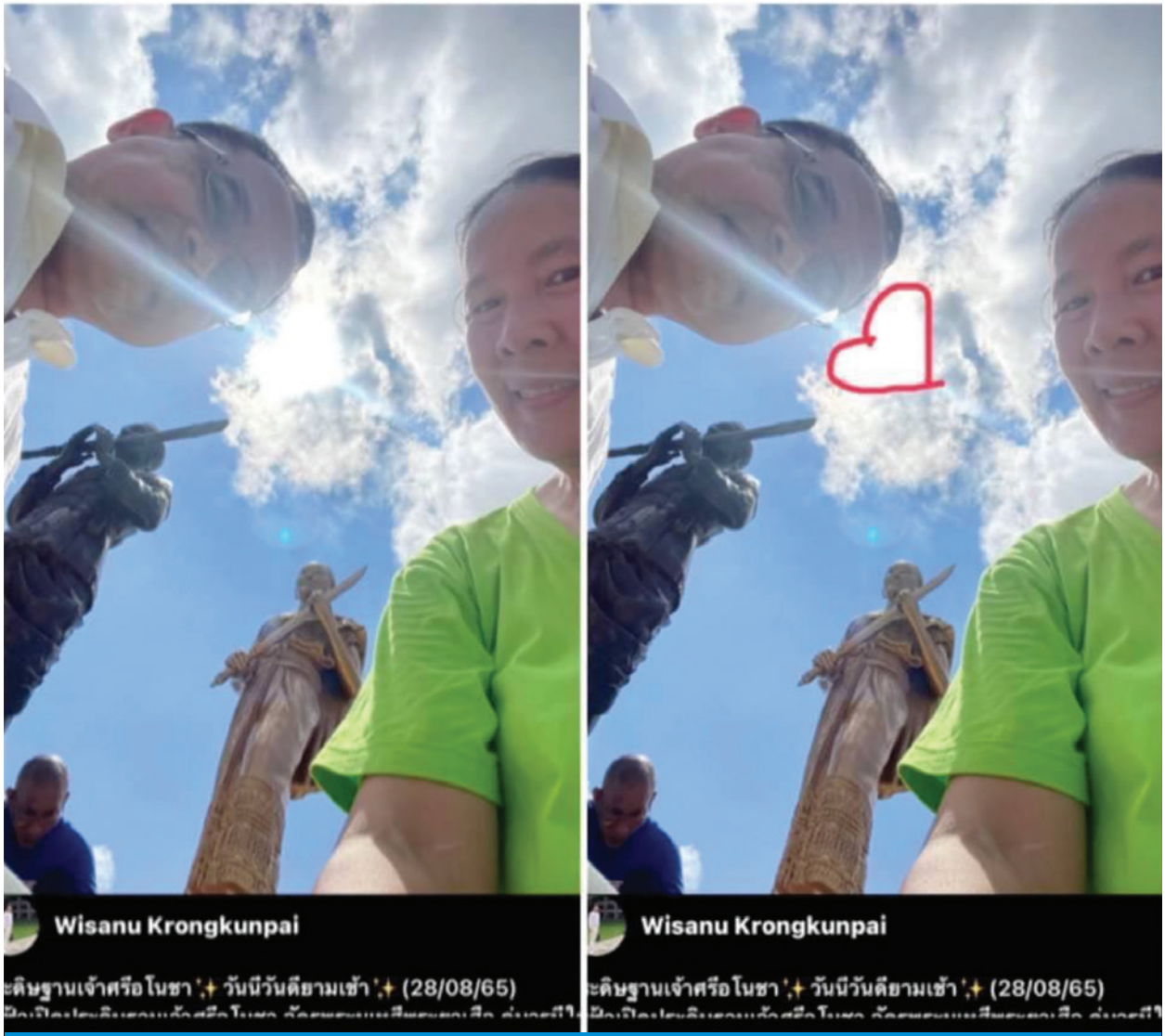

หล่อพระรูปสมเด็จพระบวรราชเจ้ามหาสุรสิงหนาท (พระอนุชาในรัชกาลที่ ๑) และอัครพระมเหสีเจ้าศรีอโนชา (ลูกสาวเจ้าเมืองนครลำปาง) พระอาทิตย์ทรงกรดตอนทำพิธี

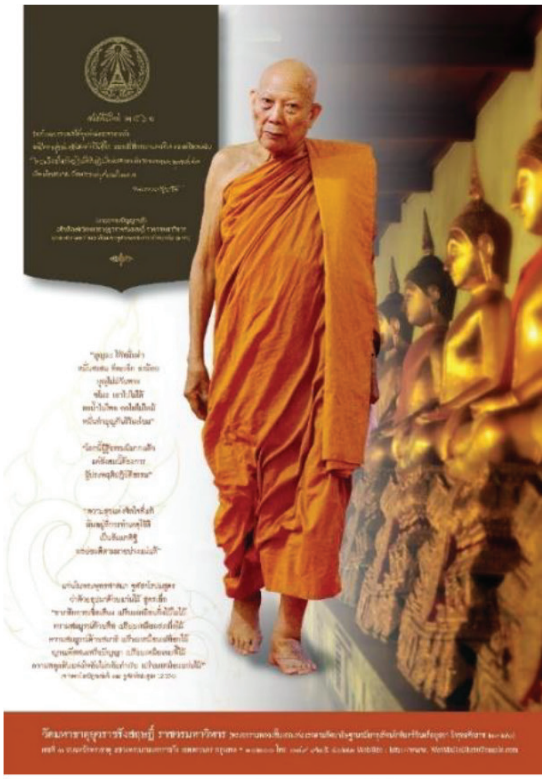

เมฆรวมเป็นรูปหัวใจมีแสงปักเป็นลูกศร ตอนทำพิธีประดิษฐานอัครพระมเหสีเจ้าศรีอโนชา ณ สวนนิพพานาราม

เหตุปัจจัยเพราะได้ตั้งสัจจะอธิษฐานเป็นสัมมาทิฐิมาตั้งแต่ต้นว่า หากสร้างบุญบารมีร่วมสร้างภพสมบัติกับหลวงพ่อฯ และหมอม มรกต ยิบอินซอย ตลอดระยะทางที่เดินสู่ทางสว่างอริยบุคคล ชี้ทางสว่างให้มนุษย์ เกิดสิ่งมหัศจรรย์มากมายทำให้เกิดแรงบันดาลใจ กำลังใจ เดินต่อ เดินไม่หยุด เพื่อถึงเป้าหมาย กระทั่งปัจจุบัน จัดสร้างถาวรวัตถุ ไว้ให้แผ่นดิน เพื่อเผยแผ่พระพุทธศาสนา เสร็จเรียบร้อย และสร้างคน มาตลอด ๘ ปี รวม ๒๕ รุ่น กว่าพันคน ได้จัดสร้างพระพุทธรัตนโกสินทร์อินทร์พิจิตร สูง ๓๓ เมตร รวมอาคาร และพระรูปหล่อทองเหลืองจำลองสมเด็จพระบวรราชเจ้ามหาสุรสิงหนาท กรมพระราชวังบวรสถานมงคล (บุญมา-สามแผ่นดิน) พระอนุชาธิราชในพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช (รัชกาลที่ ๑) และเจ้าศรีอโนชา พระราชธิดาในเจ้าฟ้าชายแก้ว เจ้าผู้ครองนครลำปาง อัครพระมเหสีในสมเด็จพระบวรราชเจ้ามหาสุรสิงหนาท กรมพระราชวังบวรสถานมงคล ผู้ปกป้องบ้านเมืองไทยประดิษฐาน ณ วงเวียนบุญมา สวนนิพพานาราม ต.ทะนง อ.โพทะเล จ.พิจิตร สมความปรารถนาทุกประการแล้วหนอ

ขอกราบ พุทธะ ด้วยเศียรเกล้าที่ใช้ร่างสังขารข้าพเจ้า และคู่บุญบารมีนางมรกต ยิบอินซอย ทำงานเผยแผ่พระพุทธศาสนา สร้างไว้ให้แผ่นดินคู่พระศาสนา ๕,๐๐๐ ปี ในครั้งนี้ สำเร็จสมความปรารถนาแล้วหนอ กราบ-ขอบพระคุณในความเมตตาของหลวงพ่อพีร์ สุชาโต เจ้าอาวาสวัดมหาธาตุฯ, หลวงพ่อไพบูลย์ สุมังคโล เจ้าอาวาสวัดเทพนิมิต เชียงของ กรุณาเมตตาให้พรเสมอมา และพระคณะสงฆ์นำโดยเจ้าคุณราชสุวิมล มาสวดเจริญพระพุทธมนต์ธรรมจักรอันสุดแสนจะไพเราะจับใจ พระครูสุจิณวรคุณ เจ้าอาวาสวัดท่าข้ามศรีดอนชัย, พระปลัดเตี้ย เจ้าอาวาสวัดโบสถ์ พิษณุโลก และพระจากวัดทะนง วัดบ้านตาล วัดกระบังดิน รวม ๔๐ รูป กรุณามาร่วมบุญ เมตตามารับบิณฑบาตรเช้า ๓๐ รูป ในงานพิธีฉลองพระพุทธรัตนโกสินทร์อินทร์พิจิตร (Pre-Launch) และพระรูปหล่อทองเหลืองสมเด็จพระบวรราชเจ้ามหาสุรสิงหนาทกรมพระราชวังบวรสถานมงคล (บุญมา - สามแผ่นดิน) พระอนุชาธิราชในพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช (รัชกาลที่ ๑) และเจ้าศรีอโนชา พระราชธิดาในเจ้าฟ้าชายแก้ว เจ้านครลำปาง อัครพระมเหสีในสมเด็จพระบวรราชเจ้ามหาสุรสิงหนาท กรมพระราชวังบวรสถานมงคล เทพทุกชั้นฟ้า ต้องลงมาอนุโมทนาบุญ ที่ได้สร้างองค์พระพุทธรัตน์โกสินทร์อินทร์พิจิตร และสองพระองค์ที่มีคุณณูปการต่อแผ่นดิน สร้างเพื่อละลายกรรมแผ่นดิน ละลายกรรมสองพระองค์และละลายกรรมตนเองสู่โลกุตระภูมิ ขอบพระคุณ ขอบน้ำใจทุกดวงจิตที่ร่วมสร้างทิพยสถานธรรมสองแห่งนี้ร่วมกัน สมความปรารถนาทุกประการแล้วหนอ

ขออนุโมทนาบุญกับกัลยาณมิตร รวมถึงลูกศิษย์ทุกท่านที่ร่วมบุญสร้าง ให้โอกาสตนเองมาร่วมบุญใหญ่ และสุดท้ายคุณหมอม มรกต ยิบอินซอย ที่ร่วมเป็นคู่บุญบารมี สร้างภพสมบัติในครั้งนี้สมความปรารถนาทุกประการแล้วหนอ

ด้วยอานิสงส์แห่งการทำบุญทำทาน รักษาศีลห้าศีลแปด และเจริญจิตภาวนาวิปัสสนา บุญที่ข้าพเจ้าและหมอมมรกต ยิบอินซอย พร้อมกัลยาณมิตรร่วมสร้างให้ไว้ในแผ่นดินนี้ น้อมส่งดวงจิตพระเดชพระคุณหลวงพ่อไพบูลย์ ขอให้สิ้นอาสวะกิเลสในภพนี้ และขอให้ปวงชนชาวไทยพบความสุขความเจริญในธรรม แผ่นดินสยามได้ คนดี มีธรรมขึ้นปกครองประเทศ บ้านเมืองสงบสุข ขออานิสงส์ใหญ่นี้ ส่งผลให้ทุกท่านที่ร่วมบุญ อุดมด้วยอริยะทรัพย์สมบัติ ประสบความสำเร็จทั้งทางโลกทางธรรม สุขภาพแข็งแรง แล้วใช้ร่างสังขารประพฤติปฏิบัติธรรมให้ได้มรรค ผล นิพพาน และพบปัญญาวิมุตติในภพนี้ตามบุญบารมีสะสมมาเทอญ

ที่นี่ ไม่วุ่นวายหนอ

ที่นี่ ดีจังหนอ

สมปรารถนาตามสัจจะอธิษฐานแล้วหนอ

Mission Complete

สู่โลกุตระภูมิเทอญ จิตปิติหนอ

ปัตตานุโมทนามัยบุญ บุญสำเร็จได้ด้วยการอนุโมทนาบุญ

คือหนึ่งในบุญกิริยาวัตถุสิบนั้นเอง อนุโมทนาบุญร่วมกันครับ

ยं ยं เทวาภิปตฺเถนฺติ ปรารถนาสิ่งใดๆ ได้สิ่งนั้นๆ ตามปรารถนาก็เพราะ **“บุญ”**

ที่มา : เทวดาทูลถามพระพุทธเจ้าในมงคล ๓๘ ประการข้อ ๓๔

ด้วยจิตคารวะ

#วิษณุกรองกันภัย

#สวนนิพพานารามพิจิตร

#สถานปฏิบัติธรรมลานใบไม้อิ่มบุญเชียงของ

#วัดเทพนิมิต

#สร้างหัวใจมนุษย์ด้วยธรรม

#ทำตามสัจจะอธิษฐานเสร็จแล้วหนอ

#พระปางวันจันทร์

#พระยาเสือเจ้าศรีอโนชา

#ละลายกรรมแผ่นดิน

#ธรรมขับเคลื่อนประเทศด้วยหัวใจที่มีสติ

#ผู้นำมีศีลมีธรรม

#ถึงเวลาเปลี่ยนแปลงคนดีมีธรรม

#สร้างเมืองไทยสู่แดนศิวิไลซ์ในยุคเรา

#SoftPowerแห่งความสงบ

#ธรรมะเท่แบบไม่ต้องเทศน์

#ธรรมะเพื่อการพัฒนาอย่างแท้จริง

#ประเทศที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญา

#แก้ที่จิตที่ต้นเหตุแห่งทุกข์

#ธรรมะขับเคลื่อนประเทศ

#เศรษฐกิจพุทธ

#DhammaEconomy

#ThailandCanBeKind

#DhammaDrive

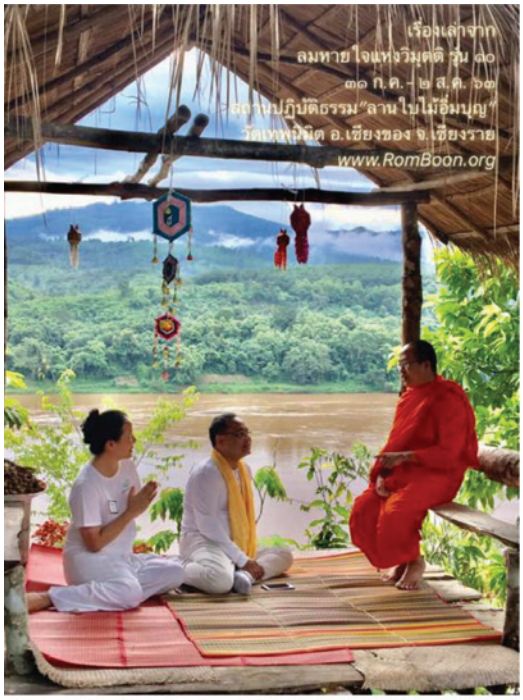
#DhammaInAction

#พอเพียงแต่ไม่หยุดพัฒนา

#เศรษฐกิจพุทธเศรษฐกิจที่ไม่ทิ้งความเป็นคน

#SoftPowerPeaceofMind

(๑๐ ธันวาคม ๒๕๖๘)

พระสมณศักดิ์ร่วมอธิษฐานจิตพิธีหล่อพระพุทธรัตนโกสินทร์อินทร์พิจิตร
(พระปางห้ามญาติ สูง ๑๕.๙๒ เมตร) วันเสาร์ที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๓
เวลา ๑๐.๔๒ น. ณ สวนนิพพานาราม ต.ทะนง อ.โพทะเล จ.พิจิตร

พระพรหมวชิราบดี หลวงพ่อพีร์ สุชาโต อธิบดีสงฆ์ วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ราชวรมหาวิหาร

อธิษฐานจิตพระพุทธเมตตา พระปางสมาธิ สมเด็จอรหัง พระสีวลี พระอุปคุต ๒ ธ.ค. ๒๕๖๓ เวลา ๑๒.๑๕ น. อายุ ๙๐ ปี

พระพรหมวชิรคุณ หลวงพ่อไพบูลย์ เจ้าอาวาส วัดเทพนิมิต เชียงของ เชียงราย

อธิษฐานจิตพระพุทธรูปเชียงแสน ๑ ธ.ค. ๒๕๖๓ เวลา ๐๙.๐๐ น. อายุ ๘๘ ปี

พระครูวิกรมสมาธิคุณ (หลวงปู่ชิด) เจ้าอาวาสวัดพระธาตุจอมกิติ เชียงราย อธิษฐานจิตเกศา ๓๐ พ.ย. ๒๕๖๓ อายุ ๙๒ ปี

อธิษฐานจิต

พระสุวิมลธรรมาภรณ์ (เจ้าคุณตุ๋) เจ้าคณะ ๗ วัดมหาธาตุ อธิษฐานจิต พระศรีสรรเพชญ์ และพระบรมสารีริกธาตุ กรุงเทพ ฯ ๒ ธ.ค. ๒๕๖๓ เวลา ๑๓.๓๐ น.

พระครูสุจิณวรคุณ เจ้าอาวาสวัดท่าข้ามศรีดอนชัย จ. เชียงราย

เจ้าอาวาสวัดโบสถ์พิษณุโลก ทำพิธีบวงสรวง

พระปลัดชาญชัย

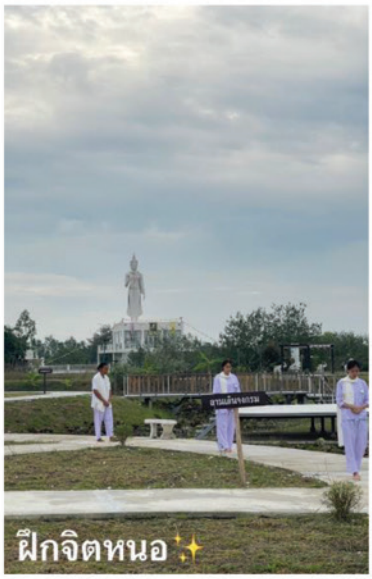

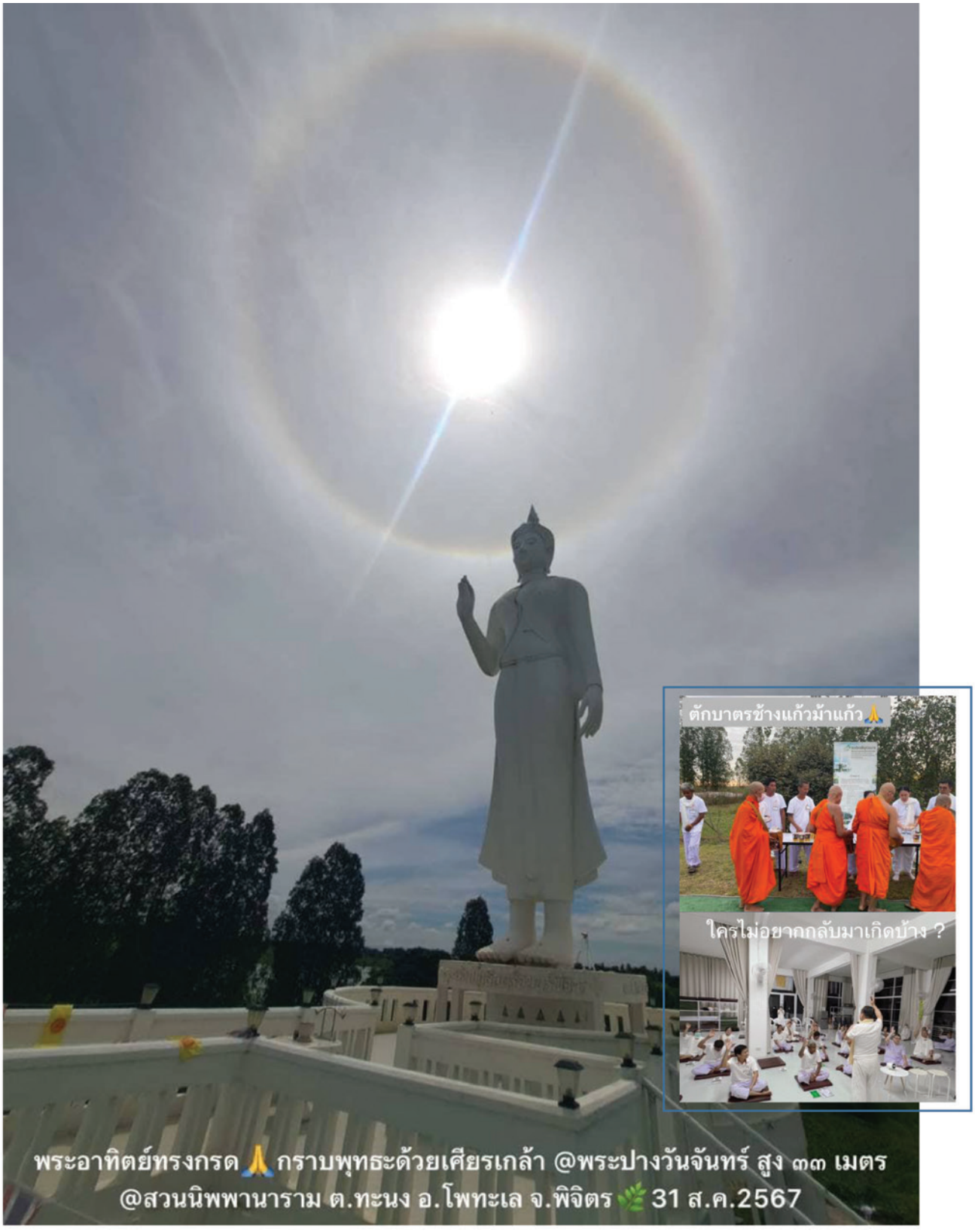
สร้างไว้ให้เป็นสมบัติของแผ่นดิน

เพื่อพระพุทธศาสนายั่งยืน ๕,๐๐๐ ปี

ประเทศไทยศูนย์กลางเจริญสติภาวนาและวิปัสสนาของโลก
(World Mindfulness Center in Thailand)

พระปางวันจันทร์ ละลายกรรมแผ่นดิน (สูง ๓๓ เมตร รวมอาคาร)

ประดิษฐาน ณ สวนนิพพานาราม ๑๒๕ ต.ทะนง อ.โพทะเล จ.พิจิตร

"การเมืองที่ไม่มีธรรมะ คือหายนะ ของประเทศ"

Bai Mai
Imm
Boon
Mindfulness
Meditation
Center
หลักสูตร
ลมหายใจแห่งวิมุติ
สติปัฏฐาน ๔
Training the mind, will change the way your work, live, life, learn and play, learning how to practice mindfulness and meditation for 3 days 2 nights by Meditation's teacher
Mr. Wisanu Gary Krongkunpai,
Bringing Dharma into daily life, how is mindfulness and meditation helps in working life and happy long live.
3 วัน 2 คืน
สถานปฏิบัติธรรมลานใบไม้อิ่มบุญ วัดเทพนิมิต สุดเขตแดนสยาม อ.เชียงของ จ.เชียงราย
สถานปฏิบัติธรรมสวนนิพพานาราม สร้างหัวใจมนุษย์ด้วยธรรม อ.โพทะเล จ.พิจิตร
มูลนิธิร่มบุญ : ๕๒๑-๕๒๓/๑ ถนนมหาพฤฒาราม แขวงมหาพฤฒาราม เขตบางรัก กรุงเทพ ๑๐๕๐๐
QR Code : RomBoon Foundation
www.RomBoon.org

สวนนิพพานาราม
ต. ทะนง อ. โพทะเล จ. พิจิตร
กรกฎาคม ๒๕๖๗
เลข ๑๐ บนวงเวียนบ่อบัวมรรค 8

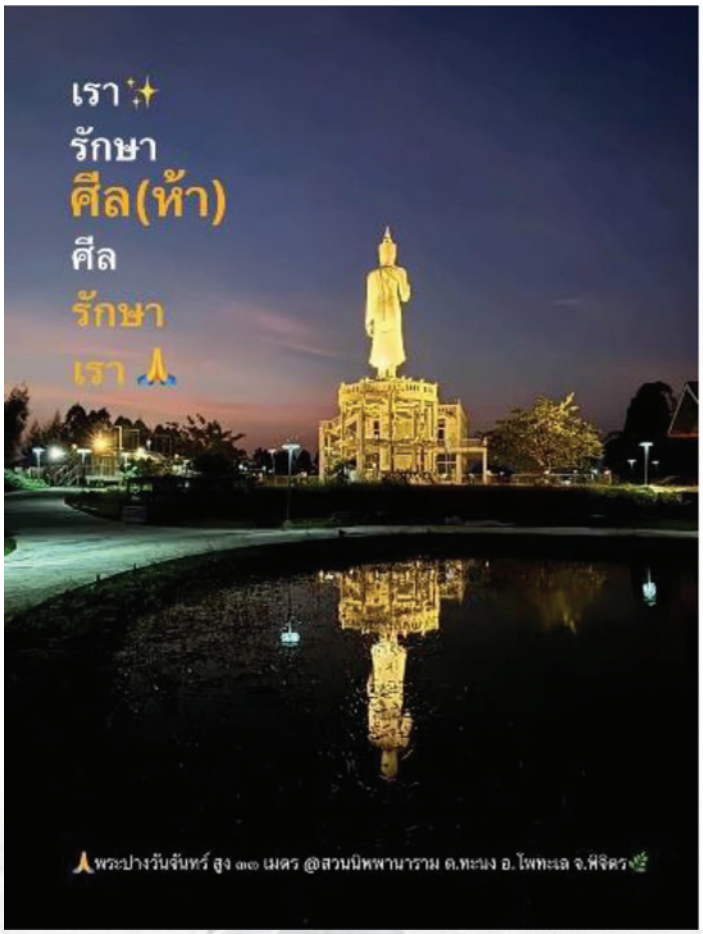

สวนนิพพานาราม
ต.ทะนง อ.โพทะเล จ.พิจิตร
เลข ๑๐ สร้างในรัชกาลที่ ๑๐

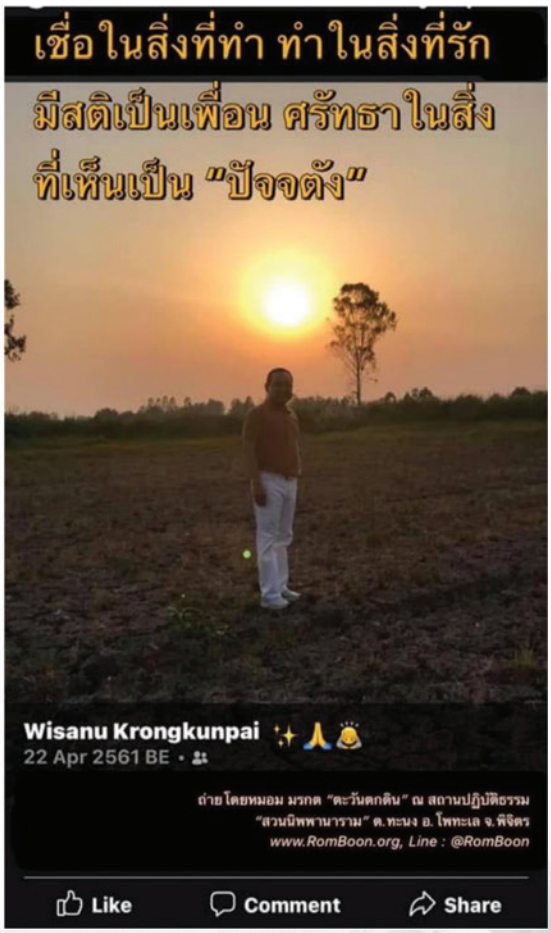
ขอให้พบ
ทางสว่างมา
และสว่างไป
เทอญ

บันทึกบุญ
มูลนิธิร่วมบุญ จัดโครงการปฏิบัติธรรมเจริญจิตภาวนาและ
วิปัสสนากรรมฐาน รุ่นที่ ๒๗/๒ ถวายในหลวงรัชกาลที่ ๙
(๕ ธันวาคม) หลักสูตรลมหายใจแห่งวิมุตติ (สติปัฏฐานสี่)
ระหว่างวันที่ ๑๓_๑๕ ธ.ค. ๒๕๖๗ รวม ๓ วัน ๒ คืน
"สวนนิพพานาราม" ต.ทะนง อ.โพทะเล จ.พิจิตร

สวดมนต์ทำวัตรเช้า
ลมหายใจแห่งวิมุตติ
The Breath of Wisdom

อาคารอนาคามี🙏สุทธาวาส

เรา✨
รักษา
ศีล(ห้า)
ศีล
รักษา
เรา🙏
🙏พระปางวันจันทร์ สูง ๓๐ เมตร @สวนนิพพานาราม ต.ทะนง อ.โพทะเล จ.พิจิตร

เชื่อในสิ่งที่ทำ ทำในสิ่งที่รัก
มีสติเป็นเพื่อน ศรัทธาในสิ่ง
ที่เห็นเป็น "ปัจจตัง"
Wisanu Krongkunpai ✨🙏
22 Apr 2561 BE
ถ่ายโดยหมอม มรกต "ตะวันตกดิน" ณ สถานปฏิบัติธรรม
"สวนนิพพานาราม" ต.ทะนง อ.โพทะเล จ.พิจิตร
www.RomBoon.org, Line : @RomBoon
Like
Comment
Share

รุ่น ๑ วันที่
๙ - ๑๑
กุมภาพันธ์
๒๕๖๑

อนุโมทนาบุญด้วยครับ
✨🙏สาธุ สาธุ สาธุ🙏✨
สถานธรรมลาน ใต้ไม้อิ่มบุญ เชียงของ ✨

@สวนนิพพานาราม พิจิตร

🙏พระปางวันจันทร์ สูง ๓๓ เมตร @สวนนิพพานาราม ต.ทะนง อ.โพทะเล จ.พิจิตร🌿

AIS
ธรรมสวัสดี "มิตรแท้"
สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงสั่งสอนไว้ว่า 'ผู้ไม่ประทุษร้ายมิตร ย่อมมีผู้บูชาในที่ทั้งปวง.' 'ผู้ไม่ประทุษร้ายมิตร ย่อมผ่านพ้นศัตรูทั้งปวง.' สมเด็จพระสังฆราช พระดำรัสรับเสด็จ สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส เยือนไทย วันพฤหัสบดี ที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๒
ลานใบไม้อิ่มบุญ
สถานปฏิบัติธรรม
Cr: ลมหายใจแห่งวิมุตติ รุ่น ๔
ณ สถานปฏิบัติธรรม"ลานใบไม้อิ่มบุญ" เชียงราย
www.RomBoon.org

น้อมถวายความอาลัย

พระพรหมวชิรคุณ (หลวงพ่อไพบูลย์ สุมังคโล) เป็นพระเถระผู้ทรงคุณูปการอย่างยิ่งต่อพระพุทธศาสนา สังคม และพุทธศาสนิกชนในหลายพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อคณะศรัทธาและคณะสงฆ์อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย ตลอดช่วงเวลาที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ ท่านได้อุทิศตนเพื่อพระศาสนาอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย เป็นศูนย์รวมศรัทธาเป็นหลักชัยทางจิตใจและเป็นแบบอย่างแห่งการดำเนินชีวิตตามหลักธรรมคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตลอดระยะเวลาที่หลวงพ่อได้เมตตาโปรดคณะศรัทธาอำเภอเชียงของ ท่านได้ให้ธรรมะเป็นเครื่องหล่อเลี้ยงจิตใจ แนะนำแนวทางการดำเนินชีวิตอย่างมีสติ มีปัญญา และตั้งมั่นอยู่ในคุณธรรม ท่านเป็นดั่งร่มโพธิ์ร่มไทร ให้ความอบอุ่นแก่ศรัทธาชนทุกชนชั้น

หลวงพ่อไพบูลย์ สุมังคโล ได้ทำหน้าที่เป็นผู้นำทางจิตวิญญาณแก่คณะสงฆ์อำเภอเชียงของ ด้วยความเมตตาและความเข้าใจ ท่านให้คำแนะนำ ส่งเสริมการศึกษาพระปริยัติธรรม และการปฏิบัติธรรมอย่างถูกต้อง เป็นหลักยึดเหนี่ยวแก่พระภิกษุสามเณร เมตตาเข้าร่วมเป็นประธานตัดผมนาคในโครงการบวชสามเณรภาคฤดูร้อนเป็นประจำทุกปี นอกจากบทบาททางคณะสงฆ์แล้ว หลวงพ่อยังได้ส่งเสริมกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา การอบรมคุณธรรมจริยธรรมแก่เยาวชน และการสร้างความสามัคคีในชุมชน ท่านเน้นการนำธรรมะไปใช้ในชีวิตจริง เพื่อสร้างสังคมที่สงบสุขและยั่งยืน

ความสัมพันธ์ระหว่างหลวงพ่อกับชาวอำเภอเชียงของ มิได้เป็นเพียงความสัมพันธ์ระหว่างพระกับญาติโยม หากแต่เป็นสายใยแห่งความเมตตา ท่านรับฟังปัญหา ให้คำปรึกษา และเป็นที่พึ่งทางใจในยามทุกข์ยาก ชีวิตของหลวงพ่อไพบูลย์ สุมังคโล เป็นแบบอย่างแห่งการเสียสละเพื่อส่วนรวม ท่านละวางประโยชน์ส่วนตน มุ่งสร้างประโยชน์แก่พระศาสนาและสังคมอย่างแท้จริง

การมรณภาพของพระพรหมวชิรคุณ (หลวงพ่อไพบูลย์ สุมังคโล) นำมาซึ่งความโศกเศร้าอาลัยอย่างยิ่งแก่คณะศรัทธาอำเภอเชียงของ คณะสงฆ์ และพุทธศาสนิกชนทั่วไป แม้กายสังขารจะดับสูญ แต่คุณงามความดีและคำสอนของท่านยังคงสถิตอยู่ในดวงใจของศิษยานุศิษย์ตราบนานเท่านาน ขอน้อมถวายความอาลัยอย่างสุดซึ้งแด่พระพรหมวชิรคุณ (หลวงพ่อไพบูลย์ สุมังคโล) ผู้เป็นดั่งแสงสว่างนำทางชีวิต เป็นเนื้อนาบุญอันยิ่งใหญ่ของชาวอำเภอเชียงของและสรรพสัตว์ทั้งหลาย ขอคุณแห่งพระรัตนตรัยและกุศลกรรมที่ท่านได้สั่งสมมา จงส่งดวงจิตของท่านสู่นิพพานนั้นเทอญ

พระครูสุจิณวรคุณ
เจ้าอาวาสวัดท่าข้ามศรีดอนชัย

Tananit Nuchtien

Tanana Nuchiten

เริ่มแรก พบท่าน

“มรกตเม็ดงาม”

ราวปี พ.ศ.๒๕๕๗ เริ่มตั้งแต่ช่วงที่ต้องบินขึ้นไปเชียงรายบ่อยๆ จากการแลกไมเลจของการบินไทย ทริปที่เดินทางกับพี่จอย ศิรินาถ นายทหารอากาศหญิง เพื่อขึ้นไปดูโรงแรมริมแม่น้ำ อ.เชียงแสน ที่คิดว่าจะพาคุณแม่เอื้อย เยาวดี ยิบอินซอย สาวปีมะโรง มาพักอยู่ริมแม่น้ำโขง ชมพระใหญ่ริมน้ำโขง ทริปนั้นมีพระลูกศิษย์ของครูบาอริยชาติบินมาเที่ยวเดียวกันด้วย เคยได้กราบท่านตามที่เคยได้ไปไหว้ครูบาอริยชาติ ที่วัดแสงแก้วโพธิญาณที่แม่สรวย ในใจก็ยังคิดว่าอยากไปไหว้ครูบาฯที่วัดบ้างหากมีโอกาส

พอถึงเชียงรายก็มีทางคุณเขม เจ้าถิ่นเชียงราย มารับไปพักค้างคืนในเมือง ก่อนที่จะเดินทางไปเชียงแสนในวันรุ่งขึ้น ก็ได้คุยกับคุณเขมว่าอยากไปไหว้ครูบาอริยชาติเหมือนกัน เลยนัดกันว่าพรุ่งนี้ตอนเช้าทางคุณเข็มจะพาไปที่แม่สรวยก่อนจะพาไปพักค้างคืน เชียงแสนตามหมายกำหนดการ ในวันรุ่งขึ้นก็ได้มาคุยกันตอนอาหารเช้า ก่อนเดินทางไปแม่สรวย ก็พูดถึงเชียงของ ที่ที่คุณเขมเคยเล่า และเคยพาไปขับรถชมวิวทิวเขาสลับซับซ้อนริมน้ำโขงอันงดงามมาก ขณะเริ่มออกเดินทางไปแม่สรวยคุณเข็มก็พูดว่า มีที่สวยผืนนึงที่เชียงของอยากไปดูไหม เราก็บอกว่าอยากไปดูสิคะ แต่คุณเข็มบอกว่ามันคนละทิศกับแม่สรวยเลย ต้องเลือกกันว่าจะไปเชียงของหรือจะไปแม่สรวย เราก็ตอบโดยไม่ต้องคิดเลยว่าไป **“เชียงของ”** ค่ะ

และคุณเข็มก็หักรถกลับมุ่งหน้าขึ้นเหนือไปทางเชียงของดินแดนริมน้ำโขงอันแสนงดงาม ไปถึงเราก็ได้เห็นพื้นที่ว่าเป็นเนินเขาเล็กๆ ก่อนทางขึ้นเขาลูกใหญ่ ซึ่งคุณเข็มพาขับขึ้นไปชมพร้อมเล่าว่าเป็นที่ที่หลวงพ่อไพบูลย์ สุมังคโล แห่งวัดอนาอนาโยฯ ที่พะเยา กำลังมาเริ่มสร้างวัด ณ ที่นี้ ภูเขาสูงใหญ่ทางขึ้นก็ชันแต่ในที่สุดเราก็ขึ้นไปถึงและเราก็เห็นกุฏิไม้ไผ่หลวงพ่อ ที่ก่อสร้างแบบเรียบง่ายงดงาม เป็นไม้ไผ่ หลังคาเป็นแฝกหญ้าคา และมีกุฏิแม่ชีปฏิบัติธรรม

เรียงอยู่สี่กุฎิ เรือนกว้างขวางเย็นสบาย ระเบียงโถงโล่ง สบายตาสบายใจ วันนั้นหลวงพ่อไม่ได้อยู่ด้วยเราเลยได้เดินชมสถานที่อันสงบเรียบง่ายเย็นสบายตาสบายใจ แล้วพอคุณเขม พาลงไปที่เนินลูกเล็กผืนงามเชิงดอย ที่ที่คุณเขมพูดถึงนั้น เราก็เลยบอกว่า ที่นี่หมอมสนใจที่อยากทำสถานที่แห่งนี้ เป็นสถานปฏิบัติธรรมเพื่อให้แม่ชี เด็กและผู้หญิงอยู่ตรงนี้ ไม่ต้องขึ้นไปบนภูเขาใหญ่เพราะทางขึ้นนั้นสูงชันขึ้นลำบาก และจะได้แยกสัดส่วนกับทางพระได้เรียบร้อยคะ คุณเขมก็อนุโมทนา สาธุ และบอกว่าจะเรียนขออนุญาตหลวงพ่อ เพราะที่ผ่านมาหลายคนที่มาดูที่แปลงนี้ก็สนใจกันหมด แต่บ้างก็จะเอาไปทำรีสอร์ทบ้างเอาไปทำโบสถ์คริสต์บ้าง ซึ่งคุณเขมเห็นว่า ที่ผืนนี้อยู่บริเวณทางขึ้นไปวัดของหลวงพ่อไพบูลย์ ก็ไม่อยากให้เป็นสถานที่ดังกล่าวพวกนั้น พอหมอมแจ้งความจำนงค์ว่าจะทำสถานปฏิบัติธรรมเค้าเลยดีใจและอนุโมทนา

สองเดือนผ่านมาคุณเขมก็ยังไม่เห็นแจ้งมาสักทีว่าเรื่องขออนุญาตซื้อที่เป็นอย่างไร ถึงกำหนดที่จะต้องใช้ตั๋วฟรีบินไปเชียงรายอีกทีแล้ว คุณเขมก็บอกว่าเดี๋ยวคุณหมอมมาที่วัดถามหลวงพ่อเองแล้วกันครับ คราวนี้ที่สำนักสงฆ์-เทพนิมิต มีผู้คนมามากหน้าหลายตา เนื่องจากหลวงพ่อท่านมาดูงานก่อสร้างที่นี่ ที่จำได้มีเจ้าพะนอและครอบครัว มีแม่นอม (ผู้ถวายที่ดินบนภูเขานี้และกราบเชิญหลวงพ่อมาสร้างวัดค่ะ ตอนหลังแม่นอมท่านได้ให้หลวงพ่อบวชให้เป็นแม่ชีจนทุกวันนี้) และสองหลานตัวเล็ก พลอย พราว คราวนี้แม่เอื้อย หมอม พี่โอ่ง จารุณี และ พี่หนุ่มอานนท์ เพื่อน วปอ. 54 มาด้วยกันพร้อมนำพระแก้วมรกต 9 นิ้วขึ้นไปถวายท่านด้วย

เราก็ไม่เคยเข้าหาพระผู้ใหญ่ก็ไปนั่งรออยู่ มีคนโน้นคนนี้เข้าไปกราบท่านไปคุยกับท่าน คุณเขมก็บอกว่าเดี๋ยวคุณหมอมรอคุยกับท่านโดยตรงไม่ต้องคุยกับใครเรื่องที่ดิน เพราะมีคนสนใจเยอะ เมื่อได้โอกาสคุณเขมก็พาพวกเราเข้าไปกราบหลวงพ่อ ถวายพระแก้วมรกต แล้วคุณเขมก็กราบเรียนกับหลวงพ่อทำนองว่า นี่แหละ คุณมรกต ที่ปวารณาว่าจะซื้อที่เนินข้างล่างเพื่อทำเป็นสถานปฏิบัติธรรมให้แม่ชีและเด็ก หลวงพ่อท่านก็ยิ้มอนุโมทนาสาธุและพูดว่า **“มรกตเม็ดงาม”** แล้วก็ไม่ได้พูดอะไรอีก ท่านยิ้มอย่างใจดีและคุณเขมก็นำพวกเรากลับออกไป

หมอมก็ งง งง ถามคุณเขมว่า ตกลงอย่างไรคะ ไม่เห็นท่านพูดเลยว่าจะอนุญาตให้ซื้อได้หรือซื้อไม่ได้ คุณเขมก็บอกว่า หลวงพ่อท่านสาธุแล้วบอก **“มรกตเม็ดงาม”** แปลว่าคุณหมอมซื้อที่ดินผืนนี้ได้ครับ !

บทกำเนิด ลานใบไม้อิ่มบุญ
วัดเทพนิมิต เชียงของ

มรกต ยิบอินซอย (หมอม)
ศิษย์ กรุงเทพ & ลานใบไม้อิ่มบุญ
๑-๒ พฤศจิกายน พศ. ๒๕๕๗

กำเนิด
ลานใบไม้อิ่มบุญ

กว่าจะมาเป็น **“ลานใบไม้อิ่มบุญ”** ด้วยความงดงามของธรรมชาติ เทือกเขา สายน้ำของเชียงของ กอร์ปกับความศรัทธาในพระพุทธศาสนาเสมอมา เมื่อคุณเขม เฉลิมชัย บุญเสรี ผู้ค้ำชูพระพุทธศาสนาและวัฒนธรรมไทยลื้อแห่ง จ.เชียงราย นี้ ได้พา คุณหมอม มรกต ยิบอินซอย & พี่จอย นท. หญิง ศิรินารถ อิศรัตน์ ไปเชียงของ (ระหว่างทริปไปเที่ยวเชียงแสน) ในกลางปี พ.ศ.๒๕๕๗ เพื่อดูที่ผืนงามแปลงนี้ และได้พาแวะขึ้นชมสำนักสงฆ์เทพนิมิต สุดเขตสยาม ที่สวยสงบงามของหลวงพ่อไพบูลย์ สุมังคโล แม้ยังไม่ได้พบกราบหลวงพ่อไพบูลย์ คุณหมอมก็ปวารณาจะซื้อที่ดินเนินงามปากทางขึ้นสำนักสงฆ์นี้ ถวายเป็นที่ปฏิบัติธรรมของฝ่ายหญิง แม่ชี และเด็ก อันเป็นที่ชื่นใจยินดีของคุณเขมยิ่งนัก

เวลาเนิ่นนานผ่านไปเป็นเดือน จนคุณหมอมร้อนใจติดต่อกลับคุณเขมอีกทีว่า สรุปได้ข้อตกลงไหม คุณเขมแจ้งให้มากราบขออนุญาตจากหลวงพ่อฯ เอง และเมื่อคุณหมอม มรกต ได้ขึ้นมาพบหลวงพ่อท่าน คุณเขมถวายรายงานถึงความตั้งใจของคุณมรกต หลวงพ่อท่านไม่ได้ตอบอย่างไร ท่านยิ้ม... และได้พูดทำนองว่า “..มรกต เม็ดงาม..”

จากนั้น คุณเขม และพี่นอม นางปิฏิฏาภา วงศ์ใหญ่ (หรือแม่ชีนอมในปัจจุบัน ผู้ถวายที่ดินแรกเริ่มแก่หลวงพ่อไพบูลย์ อันเป็นต้นกำเนิด **“วัดเทพนิมิต”**) และพี่โอ่ง น.ส.จารุณี ศรีบุญลือ ผู้ช่วยดูแลด้านการบัญชีของคุณมรกต ก็ได้ร่วมกันจัดการสร้างสถานปฏิบัติธรรม **“ลานใบไม้อิ่มบุญ”** แห่งนี้ขึ้น และทำพิธีถวายลานใบไม้อิ่มบุญแก่หลวงพ่อไพบูลย์ สำนักสงฆ์เทพนิมิต เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๘ เพื่อใช้ประกอบกิจกรรมเผยแผ่พระพุทธศาสนา อบรมเจริญสติ รวมถึงการอนุรักษ์ ส่งเสริมวัฒนธรรม และกิจกรรมสาธารณประโยชน์ต่างๆ ภายใต้วัดเทพนิมิต-สุดเขตสยาม เชียงของ แห่งนี้

จวบจนปัจจุบัน **ลานใบไม้อิ่มบุญ** มีสิ่งปลูกสร้างคือ

๑. ทางซีเมนต์ขึ้นลานใบไม้แรกเริ่ม (พี่นอม ร่วมกับทหารเรือ กองเรือลำน้ำ เชียงของ ได้สร้างขึ้นอย่างรวดเร็ว จากแบบที่หลวงพ่อฯ กางศอก บอกว่า “ตวัดทางขึ้นมาแบบนี้” และโชคดีมีรถแม็คโครจอดทำทางละแวกนั้น พี่นอมเลยจ้างมาถากทาง ปาดแนวถนนตามหลวงพ่องอหักข้อศอกเป็นแบบให้เลย

๒. เรือนแก้วเจ้าจอม เรือนพักอาจารย์ และอาคันตุกะ ๒ ชั้น ที่จำลองมาจากกุฏิแม่ชี ๔ หลัง ที่หลวงพ่อท่านสร้างขึ้นไว้บนสำนักสงฆ์เทพนิมิตเป็นรุ่นแรกๆ พี่นอมตั้งใจสร้างอย่างดี ใช้ไม้จากลาวและฝาผิวไผ่ขัดสวยงามหมอมชอบมาก และไม่ใส่ฝ้าเพดานให้ลมโปร่งโชย ในสมัยแรกๆ หมอมบอกว่า เวลานอน ก็มีหิ่งห้อยบินผ่านไปมาให้นอนดูใต้หลังคาเรือนแก้วเจ้าจอมอยู่เสมอ .. เสียดาย ตั้งแต่หลวงมาขยายถนนเพิ่มเป็น 4 เลน ก็ไม่ได้เห็นหิ่งห้อยบินมาให้ดูยามเข้านอนอีกเลย นี่แหละหนาความเจริญมาธรรมชาติหดหายเห็นชัดกับตา

๓. ลานเดินจงกรม ที่หลวงพ่อไพบูลย์ท่านออกแบบให้ด้วย ด้วยตอนแรก หมอม จะทำแบบเป็นทางเดินจงกรมเป็นทางทรายรอบรอบลานสนามหญ้าเป็นวงรี แต่หลวงพ่อบอกว่าให้ทำเป็นทางตรงเดินไปและเดินกลับค่ะ เราเลยมีลานจงกรมต้นแบบจากหลวงพ่อไพบูลย์กำกับเองเลย และทางพี่นอม น้ำผึ้งลูกสาว และ ๒ หลานพลอย พราว ก็มาเรียงหินน้ำโขงอีกเส้นทาง ทำให้เรามีทางทรายทางหินและสนามหญ้ามาเลเซีย เป็นลานจงกรมของลานใบไม้อิ่มบุญกันแต่นั้นมา

๔. ศาลาปฏิบัติธรรมหอมหมื่นลี้ เมื่อเรามีลานใบไม้อิ่มบุญและเรือนแก้วเจ้าจอมเรียบร้อยแล้ว หมอมก็คิดว่าเราควรมีศาลาปฏิบัติธรรมบ้างเหมือนดั่งที่เห็นบนวัดเทพนิมิต จึงได้กราบเรียนกับหลวงพ่อไพบูลย์ ท่านก็แทบไม่ต้องคิดเลย ท่านก็บอกให้สร้างศาลาแปดเหลี่ยม เป็นศาลาปฏิบัติธรรม หมอมกลับมาก็งง งง ว่า ทำไมไม่ทำเป็นศาลาทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าแบบศาลาบนวัดเทพนิมิต ก็เลยมาคิดเองว่า สงสัยท่านเห็นเราเป็นคนเชื้อจีน เลยให้สร้างศาลาแปดเหลี่ยมแบบเก๋งจีน ก็คงจะอย่างนั้น แล้วก็มาถามพี่นอมว่า แล้งเราจะสร้างอย่างไร ช่างไทยคง งง งง แน่ พี่นอมบอกว่า หลวงพ่อท่านให้เอาไม้มาปักกลาง โยงเชือกออกไปตามระยะรัศมีแล้วขีดเป็นวงกลม แล้วกากะบาท ๒ ชั้น ตัดมุมก็ได้เป็น รูป ๘ เหลี่ยม จากนั้นพี่นอมก็ให้สล่าเริ่มดำเนินการก่อสร้างจนเสร็จ ได้ศาลา ๒ ชั้นเซาะตามไหล่เนิน ชั้นบนเป็นห้องโถงโล่งกว้างไร้เสา เป็นศาลาปฏิบัติธรรมที่โปร่งมาก ใช้งานสะดวกมากหลายเห็นวิวโขงสบายตา ชั้นล่างเซาะเป็นที่นอนเรียงตับของผู้มาปฏิบัติธรรม .. และเราก็ตั้งชื่อเรียกว่า **“ศาลาหอมหมื่นลี้ ”** เป็นดอกไม้จีน ให้สมกับศาลาจีนแปดเหลี่ยม มีกลิ่นหอมฟุ้งขจรไกลของดอกหอมหมื่นลี้ในหน้าหนาว นี้แหละหลวงพ่อไพบูลย์ สถาปนิกที่แค่นึกก็เนรมิตได้ดังใจฝัน.. ผู้สร้างสรรเนรมิต วัดเทพนิมิตสุดเขตแดนสยาม

๕. ห้องสุขาแยกหญิงชาย รวม ๑๐ ห้อง อันนี้ต้องยกให้เป็นฝีมือของพี่นอมและสล่าก่อสร้างเก่งมาก แบบก็ไม่มี สล่าคือช่างก่อสร้างที่ชำนาญการของทางเมืองเหนือคะ .. เนื่องจากหมอมอยากให้คนที่มาเข้าห้องน้ำ อาบน้ำได้เห็นวิวที่แสนงดงามของหุบเขาด้านหลัง จึงให้พี่นอมทุบทำกำแพงด้านหลังให้ต่ำลง มองเห็นวิวได้ชัด สวยจริง ส่วนเวลามาปฏิบัติธรรมหน้าหนาว ลมก็พัดโชยผ่าน หนาวเย็นมากๆ เลยคะ ... ได้อย่างเสียอย่างคะ

๖. เรือนอิ่มเอม (เรือนพักที่สร้างให้มิดชิดแบบบ้านฝรั่งเดิมของพี่จอยที่ถวายให้เป็นที่พักเรือนครัวของผู้มาปฏิบัติธรรม ในปี พ.ศ.๒๕๖๒) หลวงพ่อตั้งชื่อให้ว่า เรือนอิ่มเอมเปรมปรีดิ์ เรือนนี้ได้ใช้เป็นที่ทำอาหารเลี้ยงผู้คนได้อย่างดีมากตลอดมา ทุกคนได้อิ่มเอมเปรมปรีดิ์ ดังชื่อที่หลวงพ่อท่านได้ตั้งชื่อให้คะ

๗. กุฏิชมตะวัน ๒ ชั้น อันเป็นกุฏิสงฆ์และพระผู้ใหญ่ แยกสัดส่วนสังฆาวาสให้ชัดเจน เป็นที่พักจำวัดของสงฆ์ที่ลานใบไม้อิ่มบุญ อันเป็นมุมที่หลวงพ่อไพบูลย์บอกว่าวิวทิวทัศน์ของหุบเขายามตะวันรอนนี้งดงามมาก แต่ทุกคนชอบไปรุมชมทิวทัศน์ด้านลำนำโขงกัน

๘. ศาลายายเอื้อย ที่แม่ชีนอมจัดสร้างขึ้นเป็นศาลาทานอาหาร หลบแดดหลบฝนได้ สำหรับผู้มาปฏิบัติธรรมคะ เพราะเมื่อก่อนเรานั่งห้อยขากันตามศาลาต่างๆ หลบแดดกันเพราะตอนเที่ยงแดดแรง แม่ชีนอมเลยมาจัดสร้างศาลายายเอื้อย เป็นเกียรติแก่แม่เอื้อย เยาวดี (ดุละลัมพะ) ยิบอินซอย คุณแแม่แสนสวย ยิ้มหวานที่น่ารัก และรักยิ่งของหมอม ที่มาบุกเบิกพื้นที่นี้ตั้งแต่เริ่มแรกด้วยกันก่อนมีการสร้างลานใบไม้อิ่มบุญนี้เลยคะ

จากที่ผ่านมา ลานใบไม้อิ่มบุญ ได้เป็นที่พักต้อนรับอาคันตุกะที่มากราบหลวงพ่อไพบูลย์ มาเยือนวัดเทพนิมิตหลายคณะ แต่ยังไม่สามารถจัดการให้เกิดการอบรมปฏิบัติธรรมอย่างเป็นนิจ ดังคำปวารณาตั้งใจของหมอมแต่แรก จวบจนเมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๖๐ หมอม มรกต ยิบอินซอย ได้เชิญ อาจารย์กอล์ฟ (วิษณุ กรองกันภัย อดีตพระธนัช สิริวัณโณ วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ราชวรมหาวิหาร) ที่สอนคณะผู้มาปฏิบัติธรรมถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ช่วงงานถวายพระเพลิง เป็นคณะสุดท้ายก่อนลาสิกขา และหมอม & พี่โอ่ง คุณอ้อม พี่มันนี่ คุณวิ คุณป๊อก และ คุณสาระ ก็เป็นหนึ่งในคณะศิษย์รุ่นนั้น เมื่อจบงานพระอาจารย์ท่านลาสิกขา หมอมก็เชิญท่านอาจารย์กอล์ฟมาดูสถานที่ลานใบไม้อิ่มบุญ เชียงของ เพื่อจัดสอนปฏิบัติธรรมตามจิตตั้งอาจารย์กอล์ฟ เมื่อถึงสถานที่ จึงตั้งจิตอธิษฐานว่า “หากข้าพเจ้ามีบุญบารมี มีบุญสัมพันธ์กับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ณ ที่นี้ กับหลวงพ่อไพบูลย์ กับนางมรกต เพื่อเผยแผ่พุทธศาสนา สอนการเจริญสติ ภาวนาและวิปัสสนา ชี้ทางสว่างให้มนุษย์สร้างบารมีร่วมกันกับนางมรกตในภพนี้ เมื่อข้าพเจ้าอธิษฐานจบ ขอให้พระพิรุณโปรยปรายเทอญ” เมื่อจบคำอธิษฐานฝนตกพรมประปรายลงมาในช่วงหน้าหนาว

จึงเป็นที่มาของการจัดกิจกรรมเจริญจิตภาวนาและวิปัสสนาครั้งแรก ขึ้น ในต้นปี ๒๕๖๑ ต่อเนื่องมาถึงปัจจุบันรวม ๒๕ รุ่น ณ สถานปฏิบัติธรรม **“ลานใบไม้อิ่มบุญ”** วัดเทพนิมิต สุดเขตแดนสยาม อ.เชียงของ จ.เชียงราย

ด้วยเคารพรักและศรัทธาหลวงพ่อไพบูลย์ สุมังคโล
วิษณุ กรองกันภัย (อ.กอล์ฟ)
มรกต ยิบอินซอย (หมอม)
สถานปฏิบัติธรรมลานใบไม้อิ่มบุญ
วัดเทพนิมิต สุดเขตสยาม
บ้านห้วยเม็ง อ.เชียงของ จ.เชียงราย
๙.๑๒.๖๘

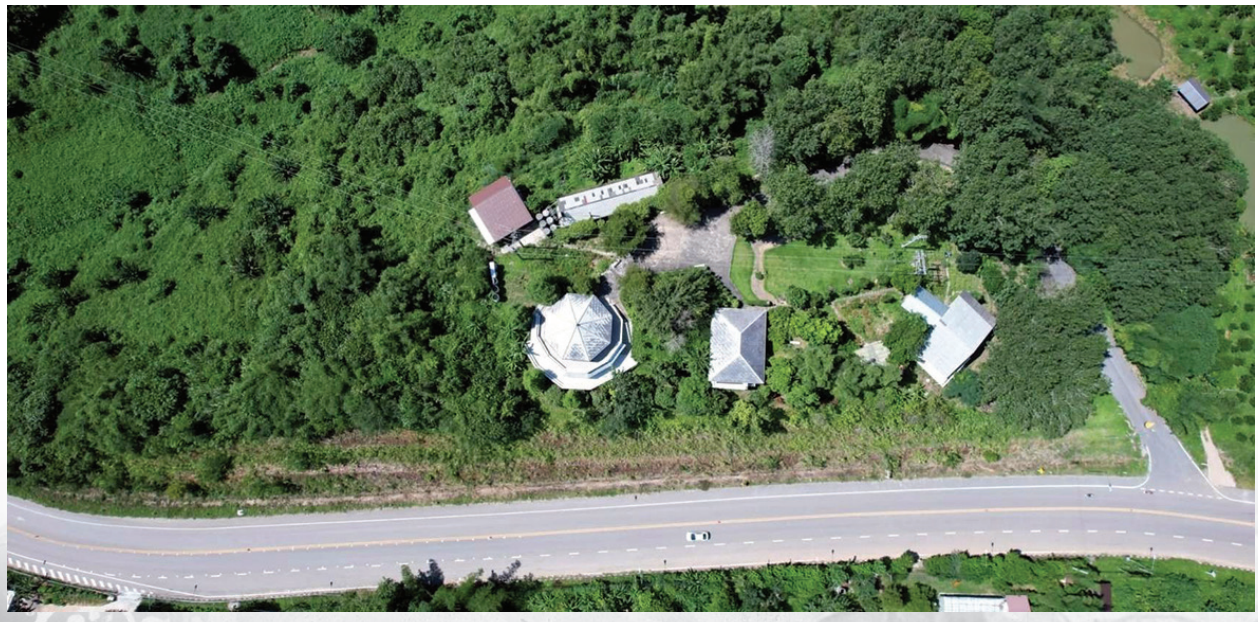

เมื่อได้รู้จัก
ก็เคารพท่านทันที

หลวงพ่อไพบูลย์เป็นพระที่มีความเมตตามากเวลาได้คุยสนทนากับท่าน ท่านจะเล่าเรื่องด้วยความสนุกมีรอยยิ้มและแววตาที่สื่อสารถึงความจริงใจความสนุกสนานและความเอ็นดูมาถึงพวกเราเสมอ ตั้งแต่ได้เริ่มถวายที่ดินลานใบไม้อิ่มบุญ ปวารณาจะสร้างสถานปฏิบัติธรรม หมอมและพี่โอ่งก็ต้องขึ้นไปเชียงของอยู่บ่อยบ่อยมาก กว่าจะไปถึงเชียงของ ขึ้นไปหาท่านได้ก็เป็นเวลาหลังสองทุ่มทุกที ซึ่งที่จริงดูเหมือนเป็นเวลาวิกาลแล้วแต่เนื่องจากว่าไปบ่อยๆ จนรู้ว่าเป็นเวลาที่ท่านว่างจากผู้มาเยือน เราถือว่าเป็นศิษย์ก้นกุฏิก็จะขึ้นไปปิดท้ายสนทนากับท่านเสมอๆ หลายทีที่พี่โอ่งขึ้นไปด้วยก็นั่งรอและนั่งหลับอยู่ข้างหลัง หันไปทีไรเจอหลับหลายที แต่พี่โอ่งก็ขึ้นไปกราบหลวงพ่อเป็นเพื่อนหมอมเสมอ

เรื่องราวต่างๆ ที่หลวงพ่อเล่าให้ฟังที่หมอมจำได้ก็คือเรื่องที่ท่านมีความเกรงใจคนเป็นอย่างมากท่านเล่าเรื่องตอนสมัยหนึ่งที่ท่านต้องไปอยู่บ้านของคนอื่นไปเป็นนักเรียนแล้วท่านถอดนาฬิกาไว้บนมุ้งตอนไปโรงเรียนแล้วกลับมานาฬิกาหายไป หลวงพ่อถึงจะรู้ว่าเป็นใครเอาไปแต่ท่านก็ไม่พูดอะไรเพราะคิดว่าเป็นคนในเรือนนั่นเองถ้ามีเรื่องกันแล้วก็จะไม่สามารถอยู่ร่วมกันได้ บางทีเหมือนว่าบางคนทำผิดถ้าท่านเดินเข้าไปก็จะเห็น เช่น กรณีลูกแม่ครัวทำผิดท่านก็จะหลบไม่เดินเข้าไปเพื่อไม่ให้เกิดความรู้สึกตะขิดตะขวงใจต่อกันในการอยู่ร่วมบ้านเดียวกันต่อไป นี่ก็เป็นเรื่องของความคิดถึงใจเขา คิดถึงใจเรา เกรงใจและความมีการคารวะต่อเจ้าของบ้านของหลวงพ่อท่าน ที่เราประทับใจเสมอและได้คิดว่าบางเรื่องไม่ใช่ต้องทำในสิ่งที่ถูกต้องที่สุดเสมอไป ถ้าทำแล้วเกิดการกระทบกระทั่งกับคนรอบข้างจนไม่สามารถจะอยู่ร่วมกันต่ออย่างเป็นสุขได้ นี่ก็เป็นข้อคิดข้อธรรมเรื่องนึงที่ได้จากการเล่าเรื่องต่างๆ ของหลวงพ่อไพบูลย์ค่ะ

● ความกตัญญูที่ท่านมีต่อบุพการีเหนือความต้องการของตัวเอง

ทำนองที่ว่าเมื่อท่านเป็นหนุ่มๆ ท่านชอบพออยู่กับหญิงคนหนึ่ง แต่คุณแม่ท่านก็ตั้งใจหมายหมั้นท่านกับผู้หญิงอีกคนหนึ่ง ท่านก็อึดอัดใจ ไม่รู้จะทำอย่างไร ถ้าปฏิเสธคุณแม่ไปก็จะกระทบกระเทือนเสียใจและเสียความรู้สึกกับแม่ของหญิงสาวคนนั้น หลวงพ่อท่านเลยปวารณาบอกว่าท่านจะขอบวชอยากเข้าศึกษาธรรมในพระพุทธศาสนานี่คงเป็นวาระที่ท่านจะต้องเข้ามาสู่บวรพระพุทธศาสนา อย่างยืนยาวจนเป็นหลวงพ่อที่พวกเราสุดเคารพรัก จนวาระสุดท้ายของชีวิตท่าน

● ความใจดีของหลวงพ่อ

หรือความมีใจใหญ่ต่อเพื่อนๆ ก็จะเป็นเรื่องราวทำนองที่ว่า ตอนเด็กๆ ท่านก็ได้เงินทานขนมจากที่บ้านติดตัวไปพอสมควรเสมอ ท่านไม่ได้ใช้เงินนั้นให้ความสุขส่วนตัวคนเดียว ท่านชอบเอาเงินนั้นไปเลี้ยงเพื่อนๆ ที่ไม่ได้มีมากเท่าท่าน จนท่านเป็นหัวโจกเป็นหัวหน้ากลุ่มเพื่อนๆ อยู่เสมอ เวลาที่มีปัญหาหรือตกระกำลำบากอะไรเพื่อนๆ ก็จะมาช่วยท่านเสมอ ท่านทำไปไม่ได้หวังผลแต่ท่านทำด้วยความเมตตา และผลจากความเมตตานั้นก็ส่งผลกลับมาปกป้องท่านเสมอไป

● แว่นตาดำ

เราจะเห็นรูปของท่านใส่แว่นตาดำอยู่หลายรูป บางคนก็สงสัยว่าทำไมพระสงฆ์ท่านใส่แว่นตาดำ เพราะข้าพเจ้าก็เคยสงสัยเหมือนกัน เลยได้ทราบเรื่องมาว่าท่านจะเห็นแสงสว่างจ้าอยู่ในตาท่านเสมอ ดังนั้นท่านจึงต้องใส่แว่นตาดำเพื่อทำให้แสงพระอาทิตย์นั้นลดลงเพราะตาของท่านนั้นเสมือนเซนซิทีฟมากต่อแสงค่ะ เราคิดว่านี่อาจจะเป็นเรื่องสมาธิขั้นสูงหรืออะไรทำให้ท่านได้เห็นดวงไฟหรือแสงสว่างเจิดจ้าในสายตาของท่านเสมอ อันนี้ก็ไม่ได้เป็นที่ยุติอย่างไรเป็นแค่การคาดเดาไปเองของตัวข้าพเจ้าเท่านั้น แต่ศิษย์ที่สนิทจริงๆ อาจรู้เหตุผลเบื้องหลังก็ได้ ไว้รอเค้าเล่าให้ฟังกันนะคะ

● ต้นกำเนิดพระทองคำวัดเทพนิมิต

ในคราวหนึ่งที่หลวงพ่อลงมาที่กรุงเทพฯ เราได้โอกาสนิมนต์ท่านมาฉันเพลที่บ้านยิบอินซอยที่ซอยสวนพลูท่านใจดีมาก ท่านก็มาฉันเพลแล้วก็นั่งอยู่ที่ห้องรับแขก เราก็เอาพระทองคำองค์ย่อมที่เคยหล่อ พระเงินแท้ พระทองแท้ เป็นที่ระลึกถึงการจากไปของคุณพ่อธวัช ยิบอินซอย เอามาถวายให้ท่านดู ท่านหยิบหมุนมองไปมา แล้วท่านก็บอกว่าดีแล้วเดี๋ยวจะไปสร้างพระทองคำที่เทพนิมิต ก็เลยถือว่าพระทองคำ คุณพ่อธวัช ยิบอินซอย องค์ย่อม เป็นจุดชนวนให้ท่านไปหล่อพระทองคำองค์ใหญ่ ที่มีศิษย์มากมายหลายคนมาร่วมบุญทองคำสร้างพระทองคำองค์ใหญ่ไว้ในบวรพระพุทธศาสนาที่วัดเทพนิมิตจนปัจจุบัน

● ท่านสอนสมาธิหมอมบ้างสิคะ

เนื่องจากส่วนมากที่เราขึ้นไปหาหลวงพ่อเราจะทำตัวเป็นลูกศิษย์ที่คอยดูแลรินน้ำชา (ชาจีนเชียงรายหอม-หมื่นลี้) ให้คนที่มาแวะเวียนเยี่ยมกราบหลวงพ่อ ฟังหลวงพ่อเล่าเรื่องต่างๆ ที่แปลธรรมะอย่างเป็นธรรมชาติ

มีคราหนึ่งเจอคณะศิษย์ที่มาจากทางอีสานเป็นที่คุ้นเคยกันดี มาถึงก็กราบหลวงพ่อแล้วบอกว่า“พวกเราขอข้อธรรมจากหลวงพ่อเจ้าคะ” แล้วหลวงพ่อก็พูดธรรมะเป็นเรื่องเป็นราวเลยค่ะ เราก็เลยมาคิดว่า นี่แหละหนาใกล้เกลือกินด่าง เราอยู่กับหลวงพ่อมาตั้งนานเอาแต่ชงน้ำชาดูแลคนฟังหลวงพ่อเล่าเรื่องคุยกันสนุกสนานสนทนาเฮฮา แต่ดูซิคนที่นานๆ มาที มาถึงเค้าขอข้อธรรมเลย แล้วหลวงพ่อก็ให้ข้อธรรมเขาจริงๆ ทีหลังเราก็เลยมาขอข้อธรรมจากหลวงพ่อบ้าง แต่หลวงพ่อก็ไม่ได้ให้ข้อธรรมแบบที่ให้กับคณะจากอีสานคราวนั้น ท่านคงรู้แล้วแหละว่าเราเป็นอย่างไร ท่านก็สนทนากับเราแบบเดิม แต่แค่นี้จิตเราก็ปิติสุขมากแล้ว

● เรื่องให้จิตสงบนิ่งไปกับสายน้ำ

วันหนึ่งก็ถามหลวงพ่อว่าหลวงพ่อสอนสมาธิให้หมอมบ้างได้ไหมคะ อยากฝึกสมาธิให้ได้ค่ะ หลวงพ่อท่านก็บอกว่าเอาจิตจับกับสายน้ำแม่น้ำโขงด้านหน้าเรานั่นแหละ ให้จิตนิ่งไปกับสายน้ำ (เนื่องจากเรามีสถานปฏิบัติธรรมลานใบไม้อิ่มบุญ อยู่ริมแม่น้ำโขง มองไปก็เห็นสายน้ำตลอดเวลา) ด้วยการที่เราเป็นเด็กช่างสงสัยและช่างถามเราก็ถามว่า หลวงพ่อคะดูสายน้ำแล้วสมาธิจะนิ่งได้อย่างไรคะ ดูสายน้ำสวยงามอย่างนี้จิตก็เห็นว่ามันเห็นเป็นความสวยงามแล้วจะได้สมาธิได้อย่างไรคะ แต่หลวงพ่อท่านก็ไม่ได้ว่าอะไร ก็บอกว่าให้มองให้จิตนิ่งไปกับสายน้ำ แล้วท่านก็ยิ้ม เราก็ฝึกอยู่หลายทีแต่เราก็ไม่เคยได้สมาธิอย่างที่คนอื่นเค้าได้ แบบที่ว่าจิตดิ่งเห็นแสงสว่างหรืออื่นๆ แต่เราก็รู้สึกว่าเราก็ปิติสุขอยู่ดีแบบตัวเราเองนี้เอง สักวันเราคงได้สมาธิในที่สุด

● จันทร์แรม ๑ ค่ำ

การที่ได้ขึ้นไปสร้างลานใบไม้อิ่มบุญ ทำให้เรามีเวลาได้ไปค้างที่เชียงของบ่อยๆ และก็ขึ้นไปคุยกับหลวงพ่อยามค่ำคืนบ่อยๆ อย่างที่เคยกล่าวให้ฟัง หลวงพ่อท่านมีอารมณ์เป็นสุนทรี ท่านชอบดูธรรมชาติดูสายน้ำ ดูต้นไม้ดอกไม้ และก็นั่งชมจันทร์ ท่านบอกว่ารู้มั้ยว่าพระจันทร์ตอนไหนสวยที่สุด ดวงโตที่สุด พวกเราก็บอกว่าต้องวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำค่ะ ท่านบอกว่าไม่ใช่ หากเป็นพระจันทร์แรม ๑ ค่ำสวยและงามโตเด่นชัดที่สุด หลังจากนั้นทุกครั้งที่เรามาปฏิบัติธรรมอยู่ที่ลานใบไม้อิ่มบุญเชียงของ ก็จะพยายามให้มาตรงกับวันแรมหนึ่งค่ำให้ได้ เพื่อจะได้มองชมจันทร์แรมหนึ่งค่ำดังที่หลวงพ่อท่านกล่าวไว้ ดวงจันทร์แรม ๑ ค่ำ ที่กลมโตสวยสดงดงาม เผยขึ้นจากทิวเขา หลังสายน้ำลำน้ำโขงของลานใบไม้อิ่มบุญ ทุกครั้งที่มาที่เชียงของ เรามีจิตใจสงบเหลือเกิน มีบารมีหลวงพ่อคอยคุ้มครองตลอดเวลาพร้อมธรรมะและความเมตตาของท่านเป็นต้นแบบให้คำนึงถึงอยู่ในจิตตลอดไป

● บ้านคุณณรงค์

เวลาที่หลวงพ่อมาพักรักษาตัวหาหมอที่กรุงเทพฯ ท่านจะไปพำนักอยู่ที่บ้านคุณณรงค์ มีตำหนักที่เป็นส่วนตัวของท่าน ริมสระน้ำ เป็นสัดส่วน ต้องขอกราบอนุโมทนาสาธุกับครอบครัวของคุณณรงค์ที่ทำให้ศิษยานุศิษย์ได้มากราบเยี่ยมเยียนท่านให้ใกล้ชิดได้สะดวกมากขึ้น ด้วยท่านเป็นที่เคารพรักของคนมากมายเหลือเกิน ก็จะมีคนเวียนไหว้มาถวายดอกไม้พวงมาลัย ถวายของ ถวายพระ มาเล่าเรื่องราวต่างๆ ให้ท่านฟังมาปรึกษาท่าน มีครั้งหนึ่งท่านมาอยู่ช่วงวันลอยกระทงเราก็ได้จัดงานลอยกระทง ลอยกระทงเล็กๆ วางไฟลอยน้ำเต็มสระ ระยิบระยับงดงาม กันที่สระน้ำหน้ากุฏิของท่าน ด้วยความทรงจำที่มีต่อท่านที่บ้านคุณณรงค์นั้นก็มีมากมาย จึงขอกล่าวไว้ในที่นี้ ขอกราบขอบพระคุณคุณณรงค์และครอบครัวเอาไว้ ณ ที่นี้ด้วยค่ะ

● ช่างหัวมัน

วันนึงได้ ขึ้นไปกราบท่านตามปกติไปถึงคราวนี้เห็นมีตาชั่งอัน ถ่วง 2 ข้างย่อมๆ วางไว้ที่มุมโต๊ะเยื้องๆ ท่านก็เลยถามหลวงพ่อว่า หลวงพ่อคะ ปกติมีแต่พระมีคนเอาพระมาถวายแล้วนี่ทำไมมีตาชั่งด้วยค่ะ หลวงพ่อท่านก็ถามว่า แล้วตาชั่งมันชั่งอะไรอยู่ เรามองไปที่ตาชั่งก็เห็นมีหัวมันสองหัววางไว้บนตาชั่งแต่ละข้าง ก็เลยบอกหลวงพ่อว่า **ชั่งหัวมันค่ะ** หลวงพ่อท่านก็บอกว่า เออนั่นแหละ **“ช่างหัวมัน”** อุปมาอุปมัยเรื่องราวต่างๆ ในวัดในชีวิตประจำวันของท่านคงมีเรื่องวุ่นวายอยู่มากมายด้วยเหมือนกันดังนั้นท่านเลยเอาตาชั่งช่างหัวมันมาวางไว้ไว้เตือนให้ทุกๆ คนที่มาเห็นก็เห็นว่าบางเรื่องก็.. **ช่างหัวมันเถอะ**

● หลวงพ่อดีเนอะ

วันนึงหลวงพ่อท่านก็เล่าเรื่องหลวงพ่อดีเนอะ ให้ฟังบอกว่าหลวงพ่อดีเนอะ เวลามีใครมาเล่าเรื่องดีให้ฟังท่านก็บอกว่า **ดีเนอะ** เวลาใครมาเล่าเรื่องไม่ดีให้ท่านฟังท่านก็บอกว่า **ดีเนอะ** เวลาใครมาพูดถึงเรื่องอะไรให้ท่านฟังท่านก็บอกว่า **ดีเนอะ** คราวนี้ท่านคงจะสอนว่าอะไรอะไรมันก็อนิจจัง อย่าไปซีเรียสกับมันเลย อะไรอะไรก็ดีเนอะเอาไว้ จะมีความสุขใจมากกว่า อย่าได้ไปทุกข์ร้อนเดือดร้อนกับสิ่งนอกตัวเราเลย แม้แต่ตัวเราบางทีเรายังจัดการไม่ได้ ดังนั้นอะไรผ่านเข้ามาก็ถือว่าเป็นเรื่องดีแล้วกันเนอะ

● ไม่ให้ปลูกผลไม้บนวัด

เนื่องจากหลวงพ่อเป็นคนชอบต้นไม้ดอกไม้ ท่านปรารภจะปลูกต้นพญาเสือโคร่งสีชมพูให้บานสวยทั่วภูเขา ท่านชอบต้นไม้ดอกไม้จริงๆ ค่ะ มีคราวนึง ได้ไปนำเสนอท่านว่าจะปลูกต้นผลไม้ให้บนวัดท่านบ้าง เพราะเห็นมีแต่ต้นดอกไม้จะได้ไว้เก็บกินเลี้ยงญาติโยมที่มาเยี่ยมเยียนได้บ้างอีกทางหนึ่ง แต่หลวงพ่อท่านก็บอกว่าไม่ต้องหรอก ก็เลยถามท่านว่า ท่านไม่ชอบผลไม้หรอคะ ท่านบอกว่าไม่ใช่ **แต่ถ้าเราปลูกผลไม้บนวัดแล้วก็เป็นสมบัติของวัด ถ้าใครมาวัดแล้วเผลอหยิบไปเด็ดไปโดยไม่ได้ตั้งใจจะเป็นบาปของเขา** เราก็ถึงบางอ้อว่าท่านเป็นคนละเอียดจริงๆ เนอะเวลาทำอะไรท่านมองไปลึกลึกถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้นและก็ตัดไฟไว้แต่ต้นลม ท่านได้สอนให้เราได้มองการไกล คิดถึงมุมโน้นมุมนี้ให้ละเอียดรอบคอบ กราบขอบพระคุณหลวงพ่อจากใจในธรรมะที่ท่านแทรกสอนให้ในเรื่องราวของชีวิตประจำวัน

● ความอ่อนน้อมถ่อมตน

หลวงพ่อพูดให้รู้เสมอว่าการเป็นคนที่อ่อนน้อมถ่อมตนนั้นเป็นเสมือนบุญอันประเสริฐของแต่ละคนที่สามารถทำได้เพราะจะทำให้ได้รับความรักความเอ็นดูและความไว้วางใจจากคนรอบข้าง ไม่เหมือนคนที่ถือยศอย่างถือตัวถือตน ท่านเคยพูดว่าใจของคนบางคนก็ใจใส บางคนก็ใจขุ่น บางคนก็ใจดำ ปากของคนเวลาเราพูดอะไรออกไปมันเหมือนพ่นไฟเหมือนพริกเหมือนเกลือ ก็ขอให้จำไว้ว่าอย่าพูดไฟออกไปให้ใครเจ็บช้ำน้ำใจมันจะไม่ดีต้องให้ระวังไว้ให้มาก อย่าให้ปากเราพ่นไฟ

● ยาตำราบ้านหลวงพ่อ

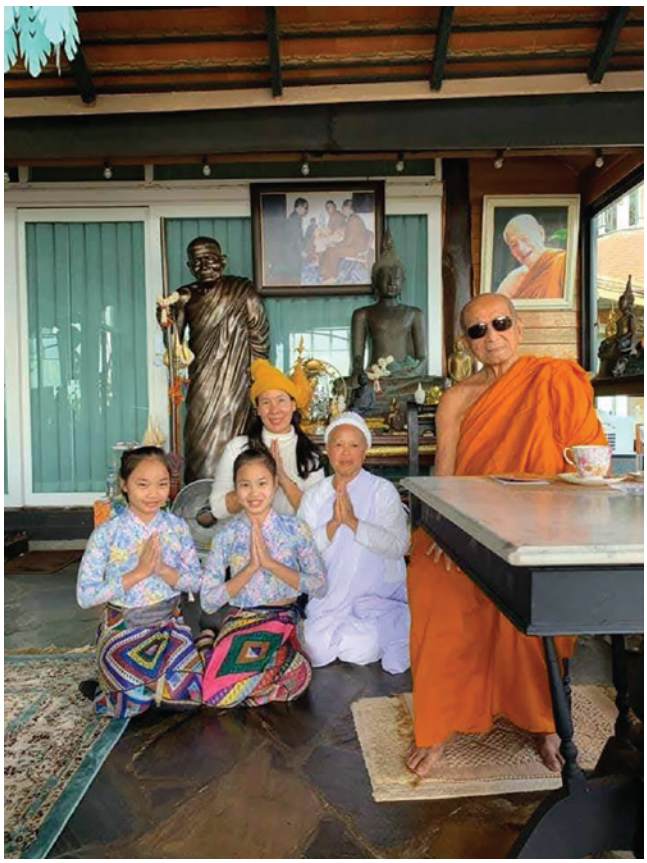
หลวงพ่อเป็นคนเกาะคา อยู่ใกล้ใกล้วัดพระธาตุลำปางหลวงที่ลำปาง ท่านก็ได้แวะกลับไปเยี่ยมเยียนบ้านของท่านอยู่บ่อยๆ ท่านเล่าให้ฟังว่าบ้านของท่านเคยมีตำหรับยาหอมที่เป็นยาโบราณที่ดีมากๆ แต่เสียดายที่ไม่มีใครมาสืบต่อแล้ว ครานึงเราได้ไปที่ลำปางไปวัดพระธาตุลำปางหลวง ก็เลยไปสืบเสาะหาบ้านหลวงพ่อเผื่อดูว่า จะเอาตำรายาเก่าของบ้านท่านมาสืบต่อได้อย่างไรไหม ไปถึงก็ได้คุยกับหลานของท่านที่ยังเหลืออยู่ ที่นั่นมีส้มตำเลื่องชื่อและผงแกงฮังเลที่ใครใครต้องมาซื้อที่นี่ แต่ก็หาตำรายาโบราณของบ้านท่านไม่เจอ คุยกันถูกคอ ญาติท่านเลยให้รูปวาดหลวงพ่อบนเปลือกไม้มาให้หนึ่งรูปเป็นที่ระลึกถึงสิ่งที่เราตั้งใจจะทำให้หลวงพ่อแต่ก็ก็ยังทำให้ได้ไม่สำเร็จค่ะ

● เชียงของรอคอย

ทุกสิ่งที่เกิดมาไม่ใช่เหตุบังเอิญการที่เรามาเจอกันมาพบกันในที่ใดที่หนึ่งก็ไม่ใช่เหตุบังเอิญ จากการที่ได้มาเป็นลูกศิษย์ก้นกุฏิแรกๆ ของท่านที่วัดเทพนิมิตนี้ก็มีเรื่องราวมากมายหลายๆ อย่างของท่านมาเล่าให้เราฟังเสมือนว่าท่านเองก็เป็นคนโบราณเป็นเจ้าเมืองอยู่ที่นี่ เมืองเชียงของเหลืองอร่ามเรืองรองดุจเมืองสวรรค์เป็นเมืองที่เจริญรุ่งเรือง

วันนี้ขอจบเรื่องสั้นถึงหลวงพ่อไพบูลย์ ในคราวนี้ก่อนหากมีโอกาสจะเขียนอีกนะคะ

ด้วยจิตคารวะ บูชา
หมอม มรกต ยิบอินซอย
๑๘ ธ.ค. ๒๕๖๘

กำเนิดสูญญตานาคามณี

สูญญตานาคามณี เริ่มต้นจากที่ดินติดน้ำโขงแห่งนี้ได้ถวายร่วมกับที่ดินบนดอยวัดเทพนิมิตสุดเขตสยาม แต่แรกเริ่มซึ่งหลวงพ่อก็ได้รับมอบถวายแล้วพร้อมกันแต่หลวงพ่อบอกว่า ที่ตรงริมน้ำวิวสวยทำเลดีมากแต่มันห่างกัน รับไว้แล้วแต่ยังไม่ทำอะไรที่สวยๆ แบบนี้เดี๋ยวมาขอสร้างแล้วก็บ้านฉันบ้านเธอ ถึงเวลาก็เป็นตามเหตุปัจจัย จนมาวันหนึ่งหลังถวายภัตตาหารเช้าเสร็จเป็นปกติทุกวันไป หลวงพ่อก็เรียกเข้าไปหาใกล้ๆ แล้วพูดว่า นอมขอบใจนะลูกที่ถวายที่ดินให้และหลวงพ่อมาอยู่ที่นี่ชอบมาก น้ำโขง ภูเขา ที่ตรงนี้เป็นที่มหัศจรรย์หน้าเป็นน้ำและโอบล้อมด้วยภูเขา ท่านก็กางมือออกและว่าฮวงจุ้ยดีมากๆๆ ท่านบอกว่าจะอยู่ที่นี่ไม่กลับอนาลโยแล้ว และจะละสังขารที่นี้แล้วชี้มือออกไปว่าจะเผาตรงนั้น (ก็คือจุดตรงทำปราสาทที่จะพระราชทานเพลิงหลวงพ่อ ที่จะมีงานวันที่ 19 มค 2569 นี้) พอฟังหลวงพ่อพูดจบก็น้ำตาเอ่อจุกแน่นหัวใจปลื้มปิติยินดียิ่งก้มกราบ และบอกท่านว่าเป็นความเมตตาหาที่สุดมิได้ที่รับเอาที่ดินที่ถวายสร้างวัดเทพนิมิตสุดเขตสยามและยังย้ายมาอยู่ จะละสังขารที่นี้ กราบท่านว่างั้นลูกขอบวชตอบแทนความเมตตาถวายหลวงพ่อและกุศลให้แม่บุญปั่นแม่ของลูกนะเจ้า หลวงพ่อท่านมองหน้าไม่พูดอะไรนิ่งมองหน้าตอนที่กราบบอกท่าน ก็ไม่คิดมาก่อนว่าจะบวชชี เพราะธุรกิจที่ทำอยู่ทั้งบริษัทโลจิกติกนำเข้า-ส่งออก ร้านกาแฟ ร้านผ้าทอ ร้านเครื่องประดับกำลังเจริญรุ่งเรืองมากๆ แต่ความรู้สึกตอนนั้นกลับปิติไม่ห่วงอะไร พอถึงเวลาใกล้เพลก็กราบขอลงมาเอาภัตตาหารที่สั่งไว้

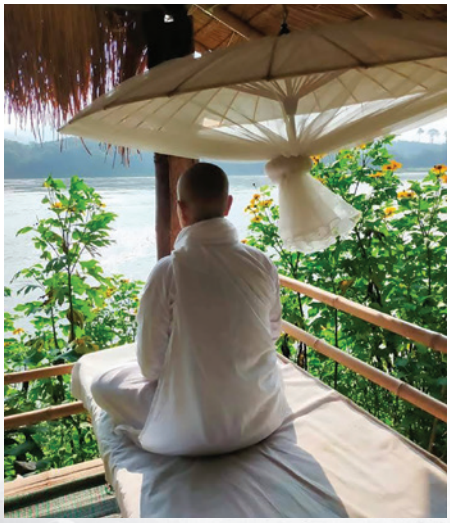
พอลงมาถึงปากทางริมถนนโยมหมูก็จับมือไปวางบนหน้าและถามว่า ที่รักเมื่อกี้คุณบอกหลวงพ่อว่าจะบวชพูดจริงหรือเล่น ตอบแบบไม่คิดว่า “จริง” เขาก็ถามว่าผมบินไปมาสวีเดนเชียงรายมาอยู่กับคุณ ปี 9 เดือน บางครั้งมาด่วนคุณไม่เห็นใจผมหรือ เราก็อ้าว เราลืม เลยพากันขึ้นไปหาหลวงพ่อ ท่านก็ถามว่าลืมอะไร ก็กราบท่านว่าลืม ท่านก็ว่าใช่ถ้าหมูไม่อนุญาตก็บวชให้ไม่ให้ โยมก็บอกว่าตั้งแต่รู้จักกันมาไม่มีสักวันที่นอมจะไม่บอกโยมมาทำบุญจนเพื่อนฝรั่งว่าพามาไทยนอมพาไปแต่วัด ผมยินดีสนับสนุนส่งเขาให้ถึงฝั่ง พอผ่านมา 3 วันท่านก็ว่า มั่นใจแล้วใช่ไหมวันนี้ท่าน

ชวนไปแม่สายไปร้านแกะสลักพระบอกว่าไปดูพระแกะจากหินน้ำ และไม่ได้สั่งทำพระแต่หลวงพ่อเมตตาซื้อสร้อยประคำหินจุ้ยเจียให้ 1 เส้น และบอกว่าหลวงพ่อจะสอนกรรมฐานให้ ก่อนบวชก็ลงไปซื้อดอกไม้มาลัยเทียนแพมา 3 ชุด เพราะชวนหลวงตาอุดม ครูเก่ง มาฝึกเป็นเพื่อน ตอนถวายดอกไม้เทียนแพหลวงพ่อรับไปวางตรงหน้าองค์พระข้างประตูห้องนอนท่านและของโยมกับหลวงตาอุดมท่านให้เอาไปวางหน้าพระตรงเจ้าแม่กวนอิมไม้หอม ก็เริ่มฝึกเรียนกรรมฐานกับท่านทุกคืน 6 โมงเย็นถึง 4 ทุ่ม มีครูบาเก่งบันทึกเสียงหลวงพ่อตลอด พอฝึกได้สักระยะก็โทรบอกคุณหมอม พี่โอ่ง ให้มาเรียนด้วยกัน คุณหมอมก็จะเพลินในการฟังหลวงพ่อเล่าเรื่องต่างๆ ถามตลอดแล้วก็บอกว่าหมอมไม่ได้เรียนได้แต่ฟังหลวงพ่อเล่าความเรื่องราวและช่วงนั้นอากาศหนาวเย็นลุงชื่น ลุงเพชร ก็เอาเตาอั้งโล่ใส่ถ่านให้หลวงพ่อพิงไฟ หลวงพ่อหัวเราะชอบใจมีเรื่องเล่าตลอดเป็นช่วงเวลาใกล้ชิดที่แสนอบอุ่นในเมตตาหาที่สุดมิได้

หลวงพ่อท่านเปลี่ยนให้สลับเดินจากกุฏิท่านเดินจงกรมลงมาถึงริมถนนใหญ่ด้านล่าง และก่อนเข้าพรรษาไม่กี่วันท่านก็เมตตาบอกว่า อีก 2 วันปลงผมบวชนะ มีหลวงปู่ทองสุขสอนกล่าวคำขอบวช และมีพี่น้อยมาบวชด้วย 3 เดือน ตอนไปทำใบสุทธิที่สถาบันแม่ชีไทยท่านก็เมตตาเซ็นเป็นพระอุปัชฌาย์ให้ ลายเซ็นพระเทพวิสุทธิญาณ พอบวชก็กราบขอสร้างกุฏิไว้ปฏิบัติท่าน ก็เมตตาชี้ตำแหน่งให้และโยมหมูขอสร้างถวายให้ใกล้เสร็จแล้วแต่ก็ด้วยหลายเหตุผลจึงยกถวายให้หลวงพ่อ และหลวงพ่อก็บอกกับหลายคนว่าท่านจะสร้างกุฏิให้นอมเอง ช่างก็รีบไปขุดดินลงเสาเข็มแต่ว่าอยู่เหนือกุฏิหลัง 2 ของหลวงพ่อ ขอหลวงพ่อพักการสร้างออกมาอยู่เรือนคุณอิ๋ว คุณโต ด้านล่างติดกับกุฏิหญ้าคาหลังแรกของหลวงพ่อ จนต่อมามีคนมาขอบวชมีแม่ชีมาอยู่ด้วยหลายรูปและแม่ชีบางรูปอยากภาวนาริมน้ำ เลยลงมาสร้างสถานปฏิบัติธรรมสุญญตานาคามณี ริมน้ำโขงเป็นกระท่อมไม้ไผ่เล็กๆ 5 หลัง ศาลาสวดมนต์ปฏิบัติธรรม 3 หลัง ห้องน้ำ 8 ห้อง และโดนน้ำท่วมใหญ่ 2 ปี พัดพังเสียหาย เลยต้องมาบูรณะสร้างใหม่ สร้างศาลาหลวงพ่อไพบูลย์ สุมังคโล นิมนต์พระวัดเทพนิมิตสุดเขตสยาม มารับถวายเสนาสนะ วันที่ 16 กย. 66 วันที่ 26 หลวงพ่อก็ละสังขาร

น้อมกราบถวายกุฏิศาลาให้กับบวรพระศาสนาให้เป็นที่พักพิงของญาติโยม และพระธุดงค์พระเถรานุเถระที่มาจากทิศทั้ง 4 ตลอดในช่วงออกพรรษาตลอดมา ขออนุโมนาบุญ กับผู้ที่ได้ร่วมบุญ สร้างสถานธรรมสูญญตานาคามณี อนุโมทนา สาธุ

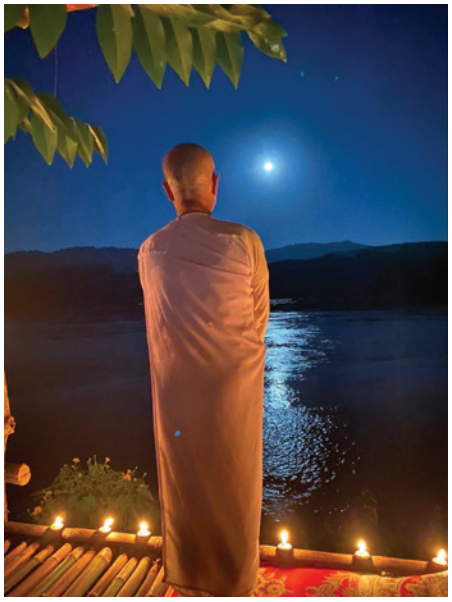
แม่ชีนอม ปิติฎาภา วงศ์ใหญ่
สถานปฏิบัติธรรมสุญญตานาคามณี

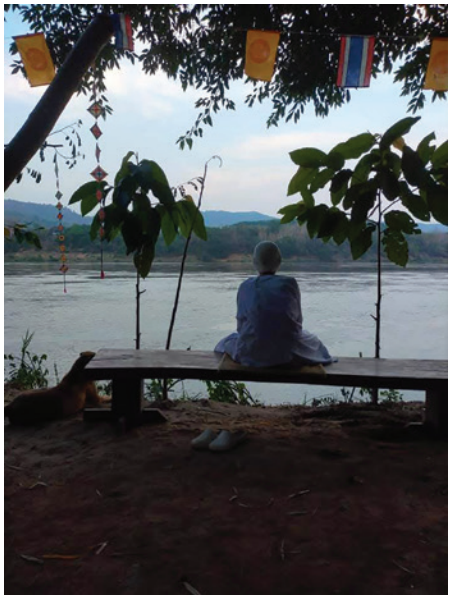

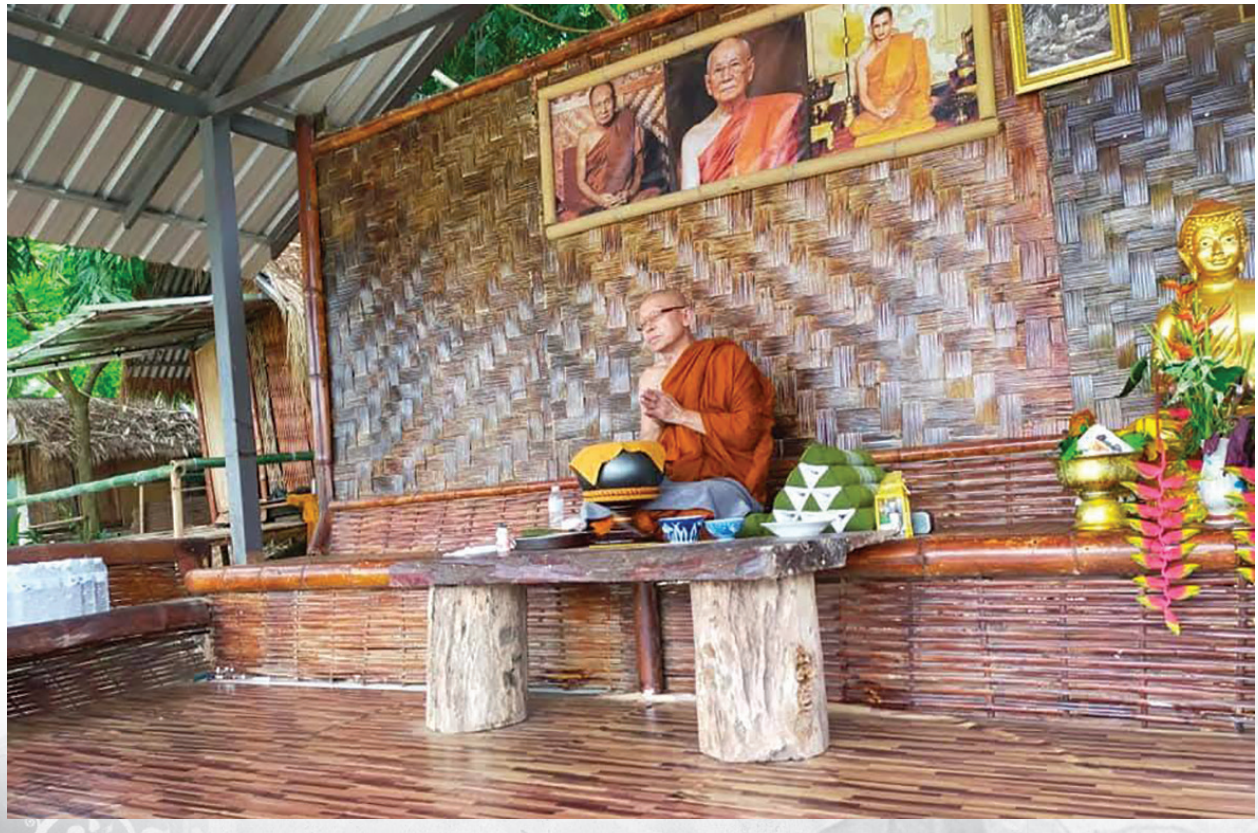

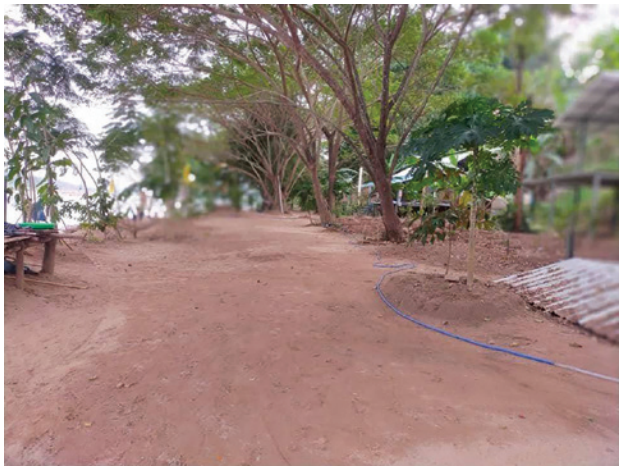

2021/12/06 15:18

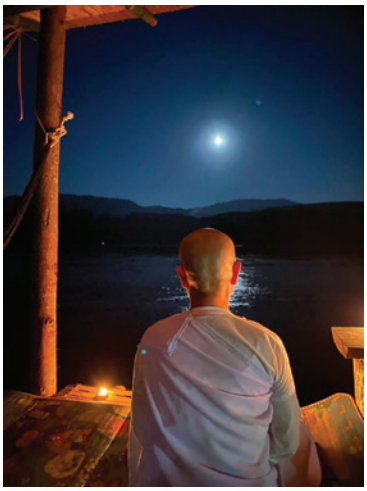

9 ธันวาคม 2025 เวลา 10:45 น.

9 ธันวาคม 2025 เวลา 09:30 น.

10 ธันวาคม 2025 เวลา 18:35 น.

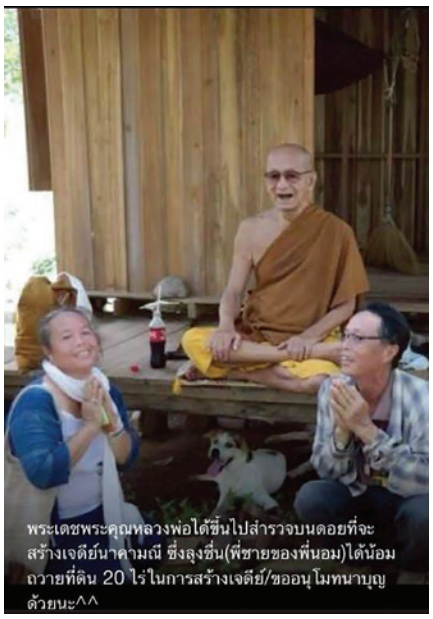

หลวงพ่อไพบูลย์ในดวงใจฉัน

กระผม นายบุญชื่น วงศ์ใหญ่ ได้มีโอกาสได้กราบหลวงพ่อไพบูลย์ สุมังคโล ครั้งแรกตอนแม่นอม น้องสาวคนสุดท้อง คือแม่ชีนอมในตอนนี้ ได้บอกว่าวันนี้หลวงไพบูลย์ สุมังคโล จะมาดูที่ดินที่แม่นอมได้ถวายก่อนหน้า 3 เดือนที่ผ่านมา ผมก็ได้ไปกราบท่านที่บ้านบนดอย ครั้งแรกที่ได้พบหลวงพ่อก็รับรู้ได้ว่าท่านเป็นพระอริยเจ้าที่มีบุญบารมีสูงมากๆ เต็มไปด้วยความเมตตา รู้สึกอบอุ่นและเย็นที่ได้กราบก็ประทับใจและเกิดศรัทธาเลื่อมใสหลวงพ่อแต่แรกรับที่ดินที่ผมถวายและขอถวายตัวเป็นลูกศิษย์แต่แรกเริ่มช่วยดูแลงานสร้างถนนของวัด นอนเฝ้าวัด ตอนนั้นหลวงพ่อยังไม่มาอยู่เชียงของ ท่านเดินทางไป-กลับ พะเยา เชียงของ แทบทุกวันที่ท่านทำได้ มีพระมาช่วยดูแลแค่ 2 รูป คือ มหาธงชัย มาช่วยดูแลงานสร้างถนนสร้างกุฏิศาลาเรือนพัก มีพระสมัยมาอยู่ต้อนรับและปฏิบัติภาวนา หลวงพ่อท่านมีจิตเมตตาสุดประมาณเวลาท่านมาตรวจงาน กลับจากกรุงเทพท่านจะมีของมาฝากเสมอๆ ท่านเมตตาครอบครัวผมอย่างสุดประมาณ แม่ผมไม่สบายท่านก็นำพระบนวัดลงมาสวดมนต์ให้ เวลาท่านมาก็มีเรื่องเล่ามากมาย มีความสุข ท่านใจดีรักเมตตากับทุกคน ต่อมาสร้างถนนเสร็จแต่ลานที่จะสร้างพระธาตุไม่ลงตัว ผมได้กราบถวายที่ดินเพิ่มให้ท่าน 35 ไร่ ถนนเข้าไม่ถึง ท่านก็บอกว่า ชาเล้งชื่นนั้นหละพาหลวงพ่อขึ้นไปดู ผมได้ยินปลื้มปิติจุกอก รีบขับชาเล้งรับท่าน แม่นอมเอาผ้าขาวพันคอปูให้ท่านนั่ง มีสล่าเหล็งเข็นด้านหลังขึ้นไปดูที่ดินกัน เป็นเหตุการณ์ที่ผมมิอาจลืมได้เลย ตลอดเวลาที่ได้ถวายช่วยงานหลวงพ่อตอนท่านมาอยู่เชียงของ เช้าผมมีหน้าที่ต้มน้ำให้ท่านสรง ชงน้ำชาถวาย จัดภัตตาหารบนโต๊ะ คอยดูแลน้ำซึมน้ำซับบนดอยด้วยความเต็มใจตั้งใจ หลวงพ่อเมตตาสอนให้ผมมองทุกสิ่งเป็นธรรมะ ท่านว่าธรรมคือธรรมชาติรอบตัวให้เราใช้ปัญญาพิจารณา ชื่นจะเห็นธรรม แม้วันนี้หลวงพ่อจะไม่อยู่แล้ว แต่ธรรมคำสอนท่านผมนำมาใช้ปฏิบัติเสมอ ผมขอน้อมกราบในเมตตาธรรมของหลวงพ่อด้วยเศียรเกล้า

บุญชื่น วงศ์ใหญ่
ผู้ร่วมถวายที่ดิน สร้างวัดเทพนิมิตสุดเขตสยาม

พระเดชพระคุณหลวงพ่อได้ขึ้นไปสำรวจบนดอยที่จะ
สร้างเจดีย์นาคามณี ซึ่งลุงอิ่น(พี่ชายของพี่นอม)ได้น้อม
ถวายที่ดิน 20 ไร่ในการสร้างเจดีย์/ขออนุโมทนาบุญ
ด้วยนะ^^

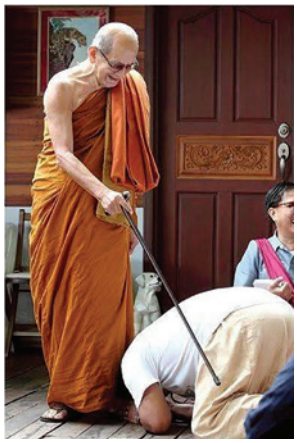
โยมหมู กับ หลวงพ่อไพบูลย์ สุมังคโล

โยมหมู แต่แรกไม่รู้จักหลวงพ่อเลยเพราะไปใช้ชีวิตทำธุรกิจที่สวีเดนหลายสิบปี จากที่เคยนำที่ดินไปถวายวัดแห่งหนึ่งในปทุมธานีแล้วหลายปีผ่านมามาทางวัดเงียบหายด้วยเหตุหลายปัจจัย ก็มาถวายวัดอีกแห่งในเชียงของ หลวงพ่อกับพระหลายรูปท่านไปปักกรดภาวนาแล้วท่านมาบอกว่าที่ตรงนี้เจ้าที่แรงดี แต่อาตมาบารมีไม่ถึงสร้างไม่ได้ หรอกให้ยกหินน้ำโขงขึ้นยังง่ายกว่า ก็พอดี เก่งลูกชายบุญธรรมบอกว่า “แม่ เราเอาถวายหลวงพ่อไพบูลย์ดีไหม” ก็ปรึกษากันถวาย หลวงพ่อท่านได้ให้พ่อแม่ครูบาอาจารย์มาดูที่ดิน 9 รูปและปักธูปบอกเจ้าที่เจ้าทาง พอหลวงพ่อมาดูที่ดินโยมหมูก้มกราบถวายตัวเป็นลูกด้วยความเลื่อมใสในองค์หลวงพ่อท่าน ท่านก็จับมือโยมแน่นยิ้มให้ด้วยเมตตา ตั้งแต่นั้นมาหายใจเข้าหายใจออกโยมมีแต่หลวงพ่อเป็นที่เคารพบูชาด้วยเศียรเกล้า

โยมหมู เทใจให้หลวงพ่อสุดหัวใจด้วยศรัทธาจากหัวใจ และหลวงพ่อก็เมตตาสุดๆ ทุกวัน โยมหมูจะสรรหาของอร่อยๆ ที่หลวงพ่อชอบมาให้ทำถวายและทุกเช้าหลังฉันภัตตาหารโยมหมูก็จะนวดเท้าให้หลวงพ่อ ชวนคุยทำให้หลวงพ่อหัวเราะสดใสเบิกบานทุกๆ เช้าและหลังเพล โยมหมูรักเคารพหลวงพ่อเทิดทูนเหนือหัวด้วยใจอันบริสุทธิ แต่โยมเป็นคนตรงจริงใจ บางครั้งโยมก็ไม่เข้าใจบางเหตุการณ์ก็มีคำถามเสมอๆ หลังจากหลวงพ่อละสังขารวันที่ 26 กย. 66 โยมหมู ก็ติดตามไปรับใช้หลวงพ่อ ความเคารพเทิดทูนบูชาที่โยมมีต่อหลวงพ่อนั้นสุดๆ และหลวงพ่อก็เมตตาโยมสุดประมาณเช่นกัน ธรรมคือธรรมชาติ ธรรมเกิดขึ้นแสดงสดให้เห็นทั่วเทพนิมิตสุดเขตสยามตลอด ถ้าเรามีปัญญาพิจารณาด้วยธรรมจักเห็นว่านั้นคือธรรม ธรรมคือธรรมชาติมีเกิดมีดับเป็นธรรมดา

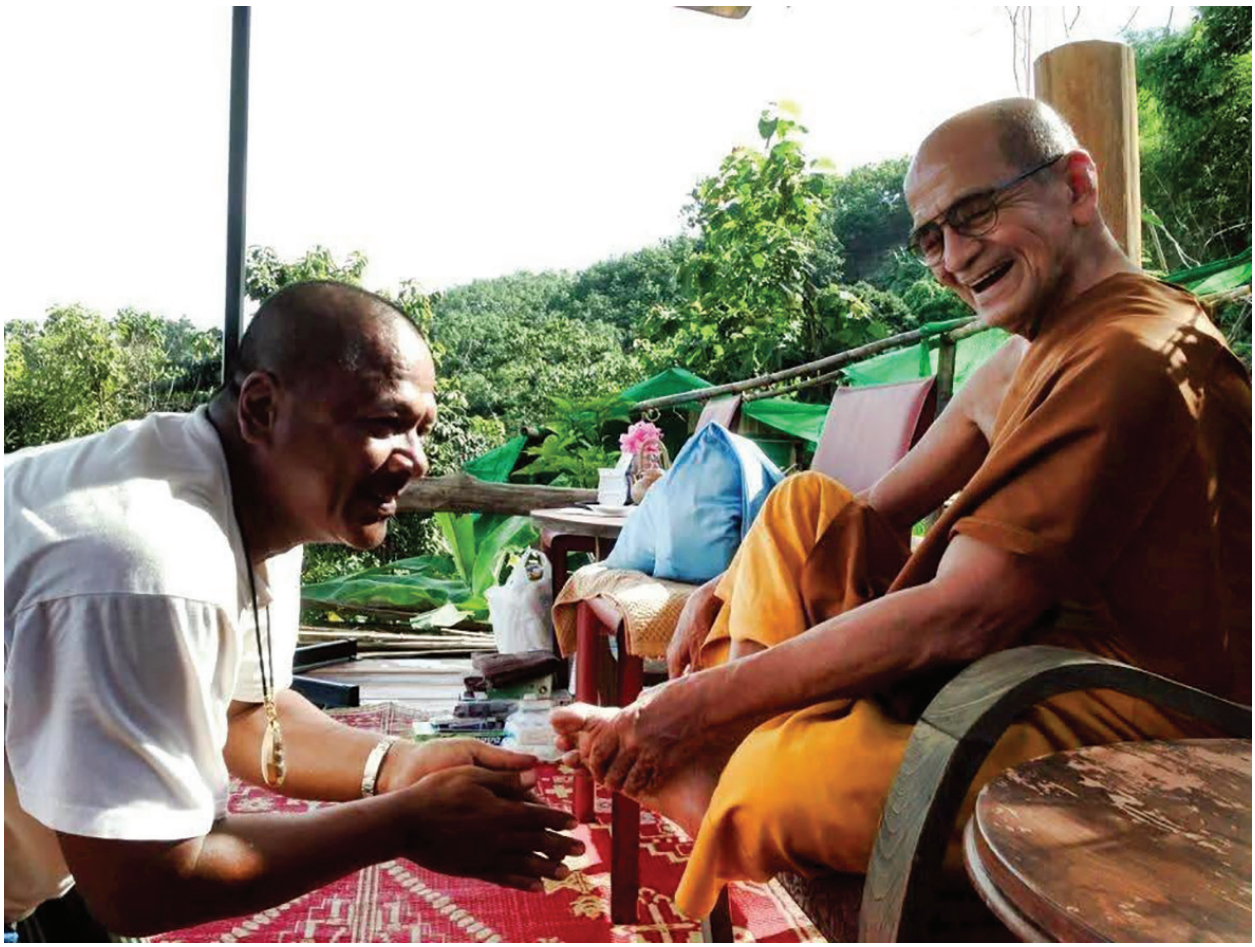
ศักดิอดุลย์ นาคหฤทัย (โยมหมู)

หลวงพ่อไพบูลย์ในดวงใจฉัน

ณ ร้านกาแฟไม้ไผ่ วันนั้นปี ๒๕๕๗ ข้าพเจ้ารับหน้าที่ดูแลร้านกาแฟให้มารดา มีรถยนต์คันหนึ่งแล่นมาจอด พระสงฆ์ทั้งสองรูป พร้อมคนขับรถ เข้ามาในร้านด้วยใบหน้ายิ้มอิ่มบุญ มีเมตตา ทักทายถามว่าแม่นอมอยู่ไหม ข้าพเจ้าตอบกลับไปด้วยความนอบน้อมว่า แม่-นอม ออกไปธุระเจ้าค่ะ หลวงพ่อท่านพูดกับพระอาจารย์ที่ติดตามว่า แม่นอมไม่อยู่แสดงว่าไปเที่ยวหาเราที่พะเยาแน่นอน แต่เรามาหาแม่นอมที่เชียงของเสียก่อน ข้าพเจ้าจึงถวายน้ำชากาแฟให้กับหลวงพ่อและคณะ ท่านนั่งยิ้มและบอกว่าที่นี่อากาศดีมาก ผู้คนน่ารัก และขอตัวกลับก่อน ฝากบอกแม่ด้วยว่าหลวงพ่อไพบูลย์ สุมังคโล จากวัดอนาลโย มาแวะเยี่ยม

- หลังจากนั้น ครอบครัวของข้าพเจ้า ก็ได้มีโอกาสต้อนรับหลวงพ่อและคณะเสมอมา ในสถานที่ร้านกาแฟเพิงไม้ไผ่และที่บ้าน หลวงพ่อมีเมตตาแก่มารดาของข้าพเจ้าเป็นอย่างยิ่ง มารดาของข้าพเจ้า บอกว่าจะยกที่ดินให้กับหลวงพ่อในการสร้างวัด ซึ่งที่ดินยังเป็นสวนยังนึกในใจว่าแม่ของข้าพเจ้าจะเป็นคนแรกที่ยกให้เลยเหรอ แม่คิดมาอย่างดีแล้วใช่ไหม จากนั้นสิ่งที่ข้าพเจ้าได้สัมผัส ได้รับฟังคำสอนจากหลวงพ่อ ก็ไม่นึกแปลกใจและไม่มีคำถามในใจอีกเลย ที่วันหนึ่งมารดาของข้าพเจ้าบอกว่าจะยกที่ดินถวายให้กับหลวงพ่อไพบูลย์ เจ้าอาวาสวัดอนาลโย จ.พะเยา เพราะมารดาของข้าพเจ้าเคารพและศรัทธาในคำสอน การวางตัว ในหลวงพ่อไพบูลย์

- ข้าพเจ้า ครอบครัว และบุตรี น้องพลอย น้องพราว ได้ติดตามมารดา และเห็นมารดาปฏิบัติต่อหลวงพ่อไพบูลย์ พระอาจารย์ และพระลูกวัดต่างๆ เมื่อครั้งแรกที่ได้มอบที่ดินถวายให้ เพื่อสร้างเป็นวัดเทพนิมิตรเชียงของ ได้เห็นมารดาเป็นตัวอย่างที่ดี ในการทำนุบำรุงศาสนาและเป็นพุทธศาสนิกชนที่ดีเสมอมา

- ข้าพเจ้าและครอบครัว โชคดีและดีใจที่ได้กราบหลวงพ่อและในช่วงเวลาหนึ่งได้เป็นส่วนหนึ่งของเรื่องราวดีๆ ของวัดเทพนิมิต ได้ฟังคำสอนของหลวงพ่อ และได้กราบลาหลวงพ่อเป็นครั้งสุดท้าย

ณัฐวุฒิ - อริญชญา วงศ์ใหญ่

หลวงปู่ในดวงใจฉัน

พลอย พราว

น้อมกราบระลึกถึงความเมตตาด้วยเศียรเกล้า เราสองคนพี่น้องได้มีโอกาสกราบหลวงปู่ไพบูลย์เมื่อปี 2556 ตอนนั้นพราว 3 ขวบกว่า พลอย 5 ขวบกว่า สมัยยายชีนอมได้ถวายที่ดินสร้างวัดให้กับหลวงปู่ๆ แรกๆ ได้ติดตามยายนอมขึ้นไปช่วยงานบนดอยทุกวันหยุด ช่วยล้างแก้วน้ำชากาแฟและกวาดใบไม้ทำความสะอาดทั่วไป ช่วยปลูกต้นไม้จนมีเสนาสนะก็กวาดถูทุกครั้งที่ได้ติดตามยายขึ้นไป เวลาหลวงปู่มาเยี่ยมตรวจงานก่อสร้างหลวงปู่จะมีขนมมาฝากทุกครั้ง ได้ใกล้ชิดรับใช้หลวงปู่บ่อย จนหลวงปู่บอกว่าสองศรีพี่น้องคืออุบาสิกาน้อยนางฟ้าเทพนิมิต วันหยุดก็จะช่วยงานเล่นอยู่ใต้กุฏิหลังแรกหลวงปู่เสมอๆ จนหลังๆ หลวงปู่ท่านอาพาธโรคหัวใจ ยายชีก็สอนให้สวดมนต์นั่งภาวนาทุกๆ คืน ว่าสวดมนต์ภาวนาให้หลวงปู่หายจากอาพาธ บางวันนั่งภาวนายายเผลอหลับก่อนเราพี่น้องยังนั่งพุธโธๆ กัน จนยายสดุ้งตื่นบอกให้นอน

จนวันหนึ่งหลวงปู่วัดพระรามเก้ามากราบหลวงปู่ไพบูลย์บนดอย ยายก็พาขึ้นไปกราบหลวงปู่ปิยโสภณ ท่านก็เมตตามาคุยด้วยและท่านก็กราบบอกหลวงปู่ไพบูลย์ว่าจะบวชสามเณรแม่ชีน้อยรากแก้วศาสนาทายาท ถวายพระเจ้าอยู่ ร.9 ที่ทรงพระประชวร หลวงปู่ท่านปิยโสภณก็ถามว่าไปบวชไหมที่กรุงเทพฯ บวชถวายพระเจ้าอยู่หัว ร.9 ให้หายประชวรและขออนุญาตหลวงปู่ไพบูลย์ๆ หลวงปู่ก็ยิ้มยายก็บอกว่าบวชถวายหลวงปู่ไพบูลย์ด้วยหลวงปู่จะได้หายอาพาธ หลังนั้นหลวงปู่ไพบูลย์เข้าไปรักษาที่โรงบาลกรุงเทพฯ ทางด้านวัดพระรามเก้าก็ดำเนินการเรื่องเอกสารบวชไปคุยกับทางโรงเรียนอนุบาลเชียงของเอาข้อมูลเบื้องตนเพราะพลอยอยู่ ป.1 พราวอยู่อนุบาล 3 ทางโรงเรียนก็ส่งเสริมสนับสนุนให้ไปบวชชีน้อย พอถึงกำหนดกาลวันบวชก็เดินทางมาก่อนมากราบเรียนและถวายปัจจัยสมทบ

สร้างหอระฆังเพิ่มเติมจากยายได้ถวายไว้ก่อนแล้วอีก 2 แสนบาท กราบขอพรจากหลวงปู่ทองสุข หลวงปู่ไพบูลย์ที่บ้านสารินปาร์ค หลวงปู่ทั้งสองอนุโมทนาคลิบผมให้และให้พรให้ตั้งใจปฏิบัติรักษาศีลให้สะอาดบริสุทธิ์ตั้งใจแล้วทำให้ดีสุดกำลังจะเกิดมหากุศลจะได้มีสมาธิสติปัญญาดีงาม ก็มาปลงผมบวชที่วัดพระรามเก้า มีคุณป้าคุณยายคุณย่าลูกศิลย์หลวงปู่มาร่วมบุญบวชมากมาย และมีท่านผู้หญิงจรุงจิตพระราชเลขาสมเด็จพระพันปีหลวงมาเป็นประธานปลงผม มีหลวงปู่มอบผ้าขาวชุดแม่ชีน้อยมีพี่แพนเค้กนำมาเปลี่ยนชุดได้บวชปฏิบัติวัดพระรามเก้าจนครบกำหนดสึกแต่ขออยู่ต่อมาปฏิบัติที่บ้านเชียงของจนใกล้เปิดเทอม หลวงปู่ไพบูลย์บอกให้สึกไปเรียนหนังสือก็ได้ลาสิกขาสึกบนหอสวดมนต์ที่วัดเทพนิมิตสุดเขตสยาม

ตลอดเวลาเราสองคนพี่น้องได้รับใช้ช่วยงานบนดอย และสร้างลานใบไม้อิ่มบุญที่ป้าหมอมได้ซื้อที่ดินมาสร้างยกถวายหลวงปู่แต่แรกเริ่ม ทำทุกสิ่งที่ทำได้มาตลอด จนพี่พลอยจบ.ป6 ได้ขึ้นไปกราบหลวงปู่ว่าจะไปเรียนที่โรงเรียนดาราฯ เชียงใหม่ หลวงปู่เมตตาถามด้วยความห่วงใยว่าไปอยู่กับใครก็กราบหลวงปู่ว่าไปอยู่บ้านพ่ออยู่กับปู่ย่าที่สันกำแพง หลวงปู่ก็ให้พรให้ตั้งใจเรียนให้อยู่เย็นเป็นสุขให้มีความสุขและโชคดี

ต่อมาภายหลังน้องพราวก็มาเรียนที่เดียวกัน เวลาปิดเทอมก็ขึ้นไปกราบหลวงปู่ทุกครั้งพอเรียนขึ้นชั้นก็ไม่ค่อยได้หยุดบ่อย แต่เราพี่น้องก็ระลึกถึงความเมตตาหลวงปู่เสมอๆ จนทราบข่าวหลวงปู่ละสังขาร ก็รู้สึกเสียใจ ใจหายไม่มีหลวงปู่ ไม่ได้เห็นแววตารอยยิ้มที่เต็มไปด้วยความอ่อนโยนในเมตตาอันหาที่สุดมิได้อีกแล้ว มีวันหยุดก็จะขึ้นไปกราบหลวงปู่ตลอด จนวันนี้ใกล้วันพระราชเพลิงหลวงปู่ ป้าหมอม มรกต ยิบอินซอย บอกให้เล่าความรู้สึกความประทับใจกับหลวงปู่ไพบูลย์ เป็นเรื่องที่ยากมากๆ กับความรู้สึกที่จะถ่ายทอดอกมาเป็นตัวหนังสือ ในพระคุณงามความดีความมีเมตตาในองค์หลวงปู่จะหาอะไรมาเทียบไม่ได้ หลวงปู่เต็มไปด้วยเมตตาทุ่มเทสร้างวัดเทพนิมิตสุดเขตสยามไว้ในพระบวรพระศาสนาไว้บนแผ่นดินเชียงของอย่างยิ่งใหญ่งดงาม ให้ผู้คนจากทั่วสารทิศได้มากราบไหว้ด้วยคุณธรรมอันดีงามสุดประมาณ หลวงปู่มักบอกตลอดว่าต่อไปที่นี่จะมีคนมามากมาย หลวงปู่มาสร้างความเจริญทั้งทางโลกทางธรรมพระคุณหลวงปู่กว้างใหญ่ไพศาลในบุญบารมีหลวงปู่ แม้วันนี้จะไม่มีหลวงปู่แล้วพลอยพราวก็จะตอบแทนพระคุณหลวงปู่ที่เมตตาครอบครัวพลอยพราว ด้วยการจะทำดีคิดดีพูดดีปฏิบัติตามที่หลวงปู่เมตตาสอนให้ดียิ่งๆ ขึ้นถวายเป็นพุทธบูชาธรรมบูชาสังฆบูชาน้อมถวายหลวงปู่ตอบแทนพระคุณตลอดกาลนานเจ้าค่ะ

จะน้อมนำคำสอนของหลวงปู่มาปฏิบัติทดแทนคุณด้วยเศียรเกล้า

พลอยศรีรุ้ง พราวไพลิน วงศ์ใหญ่ ณ อายุ 18 และ 16 ปี
18 ธ.ค.2568

หลวงพ่อไพบูลย์ในดวงใจฉัน

พฤษภกาสร อีกกุญชรอันปลดปลง
โททนต์เสน่งคง สำคัญหมายในกายมี
นรชาติวางวาย มลายสิ้นทั้งอินทรีย์
สถิตทั่วแต่ชั่วดี ประดับไว้ในโลกา

จากพระนิพนธ์เรื่อง “กฤษณาสอนน้องคำฉันท์” แต่งโดย สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระปรมานุชิตชิโนรส

“สถิตทั่วแต่ความดีประดับไว้ในโลกา คำนี้หนูขอกราบถวายแด่หลวงพ่อไพบูลย์ สุมังคโลค่ะ”

หนู ได้กราบหลวงพ่อครั้งแรก เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๗ ที่ วัดอนาลโยทิพยาราม (ดอยบุษราคัม) ต.สันป่าม่วง อ.เมือง จ.พะเยา หนูไปกับคุณหมอม (คุณมรกต ยิบอินซอย) คุณแม่คุณหมอม (คุณเยาวดี ยิบอินซอย) คุณบุญเลิศ ขันคำ และไปพบคุณเขม (คุณเฉลิมชัย วงศ์เสรี) ที่วัด พวกหนูไปถึงเป็นเวลาใกล้ค่ำแล้ว หลวงพ่อกรุณาให้เราได้พักในห้องพักรับรองอย่างดี กุฏิหลวงพ่อเรียบง่าย เท่าที่หนูเห็นมีเพียงพระพุทธรูป และต้นไม้นานาชนิดดูร่มรื่น และสดชื่นมาก หนูประทับใจในวัตรปฏิบัติอันงดงาม เรียบง่าย ของหลวงพ่อ แววตาหลวงพ่อสุขุม อบอุ่น มีประกายแห่งความเมตตา น้ำเสียงอ่อนเบาไพเราะ หนูได้กราบหลวงพ่อที่วัดอนาลโยทิพยาราม ๒ ครั้ง หลังจากนั้นหนูได้มากราบหลวงพ่อบ่อยขึ้นที่สำนักสงฆ์เทพนิมิตสุดเขตแดนสยาม (ต่อมาเปลี่ยนเป็นวัดเทพนิมิต สุดเขตแดนสยาม) เนื่องจากคุณหมอม ได้ซื้อที่ดินซึ่งเป็นเนินเขาเล็กๆ เนื้อที่ประมาณ 10 ไร่เศษ อยู่ใกล้กับทางขึ้นวัดเทพนิมิต จุดประสงค์ในการซื้อที่ดิน เพื่อใช้สร้างสถานปฏิบัติธรรมและที่พักของแม่ชีและเด็กจะได้ไม่ต้องขึ้นเขาสูงและแยกส่วน

จากพระสงฆ์ ซึ่งครอบครัวพี่นอม (ภายหลังบวชเป็นแม่ชี - ท่านแม่ชี ปิติฎาภา วงศ์ใหญ่) ได้กรุณาช่วยดูแลในการสร้างทุกอย่าง ทำให้คุณหมอมได้ไปกราบหลวงพ่อบ่อยขึ้น และเนื่องจากหนูเป็นพนักงานการเงิน จึงได้รับโอกาสติดตามคุณหมอมไปกราบหลวงพ่อด้วย หลวงพ่อมีเรื่องสนุกๆ ใหม่ๆ มาเล่าให้ฟัง แทบจะไม่ซ้ำกันในแต่ละครั้งที่ไปกราบ หลวงพ่อสามารถจดจำเรื่องราวในอดีตและประสบการณ์ต่างๆ ได้อย่างละเอียด นั่นหมายถึงว่าสมาธิจิตหลวงพ่อจะต้องถึงขั้นสูงสุด

เกิด แก่ เจ็บ ตาย เป็นสัจธรรม เป็นกฎธรรมชาติที่สอนให้เราเข้าใจความไม่เที่ยงของทุกสรรพสิ่ง ทุกชีวิตที่ต้องเผชิญ ไม่มีใครหลีกหนีได้ วันอังคารที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๖ เวลา ๑๗.๒๔ น.เป็นวันที่พวกเราต้องเผชิญกับคำว่าสูญเสีย **“วันเกิดรู้แต่วันอำลาไม่รู้ วันไหนจะไปจากกัน ทำปัจจุบันให้ดีที่สุด”** เป็นคำสอนของหลวงพ่อ หนูจะนำคำสอนนี้ไปประพฤฒิปฏิบัติ เพื่อให้ได้ชื่อว่า **เป็นลูกศิษย์หลวงพ่อที่แท้จริง**

สุดท้ายนี้ ขอขอบพระคุณคุณหมอมผู้เป็นสะพานบุญที่ทำให้หนูได้มากราบหลวงพ่อค่ะ

ขอน้อมกราบถวายความอาลัยแด่หลวงพ่อไพบูลย์ สุมังคโลค่ะ

โอ่ง จารุณี ศรีบุญลือ

บริษัท ยิบอินซอย จำกัด

สถานปฏิบัติธรรมลานใบไม้อิ่มบุญ อ.เชียงของ จ.เชียงราย

๙ ธันวาคม ๒๕๖๘

หลวงพ่อไพบูลย์ในดวงใจฉัน

ก่อนอื่นต้องขอขอบพระคุณคุณมรกตยิบอินซอยเป็นอย่างยิ่ง ที่ได้นำพาได้ไปกราบหลวงพ่อไพบูลย์และได้ไปปฏิบัติธรรมที่เชียงของและการปฏิบัติธรรมนำโดยอาจารย์วิษณุ กรองกันภัย ถึงได้ขึ้นไปกราบหลวงพ่อคือการนำทัพปฏิบัติธรรมขึ้นไปแม่ทัพใหญ่คือคุณมรกตยิบอินซอยนะคะ ความประทับใจหลวงพ่อคือถ้าพูดถึงเชียงรายเราก็จะนึกถึงเชียงของและหลวงพ่อไพบูลย์เป็นอันดับแรกว่าความหวังที่ขึ้น ไปเชียงรายทุกครั้งจะได้ขึ้นไปกราบหลวงพ่อและได้สนทนากับหลวงพ่อซึ่งหลวงพ่อมีเรื่องเล่าดีๆ มีคติสอนใจหลวงพ่อเป็นผู้ให้จิตใจดีมาตั้งแต่เล็กหลวงพ่อให้อภัยหลวงพ่อยอมที่จะไม่ให้คนทะเลาะกัน เช่น เรื่องนาฬิกาหลวงพ่อหายหลวงพ่อก็ยอม ไม่พูดว่าใครขโมยไปแต่หลวงพ่อกลับโทษตัวเองว่าหลวงพ่อทำหายเพื่อให้พ่อแม่ได้สบายใจ และญาติที่หลวงพ่อไปพักอยู่ด้วยจะได้ไม่มีปัญหากันความประทับใจเหล่านี้ไม่เคยลืมเลยค่ะ

ทุกวันนี้ก็ยังคิดถึงหลวงพ่อไพบูลย์อยู่ตลอดนะคะขอกราบหลวงพ่อไพบูลย์ด้วยความเคารพและส่งหลวงพ่อสู่สวรรคาลัยค่ะ

อนันตา บัววัฒนา , วิลาวรรณ สะสม
ลูกศิษย์หลวงพ่อคนหนึ่ง
จุดกำเนิดมาจากสถานปฏิบัติธรรมลานใบไม้อิ่มบุญ อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย ค่ะ

หลวงพ่อเปิดอบรม

เรือนแก้วเจ้าจอม
สถานปฏิบัติธรรม
“ลานใบไม้อิ่มบุญ”
เชียงของ

ลานใบไม้อิ่มบุญ
สถานปฏิบัติธรรม

รุ่น ๙ ณ ลานใบไม้อิ่มบุญ

ทุกสิ่งมิได้เกิดขึ้นโดยบังเอิญ

หากแต่ถูกกำหนดไว้แล้ว

บันทึกแห่งศรัทธาและความผูกพัน
แด่ หลวงพ่อไพบูลย์ สุมังคโล
วัดเทพนิมิต อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย

ปฐมบทแห่งศรัทธา

เมื่อประมาณ ๓๐ ปีก่อน ข้าพเจ้าได้มีโอกาสเดินทางไปทำบุญตามวัดต่างๆ ในภาคเหนือหลายจังหวัด ด้วยความตั้งใจอยากหาเช่าพระนาคปรกมาบูชาที่บ้าน วัดสุดท้ายของการเดินทางในครั้งนั้น คือ วัดอนาลโยทิพยาราม จังหวัดพะเยา

ทันทีที่ก้าวเข้าสู่เขตวัด ความประทับใจอย่างลึกซึ้งก็เกิดขึ้นในใจ ด้วยความงดงามของศิลปะอันวิจิตร ทั้งวัดทาด้วยสีขาวบริสุทธิ์ ตั้งแต่บันไดสูงที่มีพญานาคทอดยาวขึ้นไปจนถึงพระอุโบสถ เบื้องหน้ามองออกไปเห็นกว๊านพะเยาอย่างสงบและงดงาม ขณะกำลังเดินขึ้นบันไดเพื่อไปสักการะพระประธาน ข้าพเจ้าได้เห็นพระภิกษุรูปหนึ่งยืนเด่นอยู่บริเวณหัวบันไดด้านบนสุด ความรู้สึกแรกที่เกิดขึ้น คือความปลื้มปิติอย่างบอกไม่ถูก ราวกับมีพลังบางอย่างที่เปี่ยมด้วยเมตตาแผ่ออกมาจากตัวท่าน ซึ่งไม่เคยสัมผัสได้จากพระผู้ใหญ่รูปใดมาก่อน ต่อมาจึงทราบว่า ท่านคือ หลวงพ่อไพบูลย์ สุมังคโล

เมื่อได้มีโอกาสเข้าไปกราบ และรับฟังคำสอนของท่าน ยิ่งสัมผัสได้ถึงความเมตตาอย่างลึกซึ้ง ท่านเป็นพระนักพัฒนา คอยช่วยเหลือผู้คนอย่างไม่เหน็ดเหนื่อย ในขณะนั้น ข้าพเจ้าตั้งจิตแน่วแน่ว่า จะขอเป็นลูกศิษย์ของท่านตลอดไป

สายใยแห่งความผูกพัน ในปีต่อๆ มา หากมีโอกาส ข้าพเจ้าจะไปกราบท่านอยู่เสมอ ต่อมาด้วยภาระหน้าที่การงานที่ต้องเดินทางบ่อย ทำให้ห่างหายจากการไปกราบท่านอยู่ช่วงหนึ่ง แต่ในใจยังคงระลึกถึงท่านอยู่ตลอด เกิดเป็นความผูกพันที่ยากจะอธิบายเป็นคำพูด หลายปีผ่านไป วันหนึ่งได้มีโอกาสรับประทานอาหารกับน้องที่สนิทกัน น้องเล่าว่าได้ไปบวชกับพระครูบาอริยะชาติ และจะไปจำวัดที่เชียงราย อยู่ๆ น้องก็กล่าวขึ้นว่า **“จะไปกราบหลวงพ่อไพบูลย์ด้วย”** เพียงได้ยินชื่อ ความทรงจำและความปีติก็หวนกลับมาในทันที เมื่อทราบแน่ชัดว่าเป็นหลวงพ่อไพบูลย์รูปเดียวกัน ข้าพเจ้าจึงตัดสินใจเดินทางไปเชียงรายในทันที เพื่อไปกราบท่านอีกครั้งหนึ่งในชีวิต

การกลับมาพบกันอีกครั้ง วันที่ ๑๗ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๒ ข้าพเจ้าและครอบครัวได้เดินทางไปยังวัดเทพนิมิต อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย โดยมีแม่ชีนอมเมตตาพาไปกราบหลวงพ่อไพบูลย์ ความรู้สึกในขณะนั้นเต็มไปด้วยความดีใจ ตื้นตัน และปีติอย่างยิ่ง น้ำตาเอ่อคลอโดยไม่รู้ตัว ราวกับได้กลับมาพบครูบาอาจารย์ที่เคารพรักอีกครั้งหนึ่ง นับจากนั้น ข้าพเจ้าได้มีโอกาสไปปฏิบัติธรรม ณ สถานที่แห่งนี้หลายครั้ง ทุกครั้งที่ไป จะรู้สึกมีความสุขอย่างลึกซึ้งราวกับได้กลับบ้านที่แท้จริง ได้ใช้เวลานั่งสมาธิ เดินจงกรม ขึ้นเขา ท่ามกลางบรรยากาศอันสงบงดงาม เบื้องล่างคือแม่น้ำโขงที่ไหลคดเคี้ยว ดั่งพญานาคเลื้อยไปตามลำน้ำ

จุดเริ่มต้นแห่งตำหนักเจ้าแม่กวนอิม

วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๒ ขณะพักอยู่ที่กุฏิแม่ชีนอม ระหว่างนั่งภาวนา ข้าพเจ้าได้เห็นจุดสีขาวเล็กๆ อยู่ท่ามกลางพงหญ้าและต้นไม้ที่รกครึ้ม อยู่ไกลออกไปจากกุฏิ ด้วยความสงสัย วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๒ จึงขอให้แม่ชีนอมพาไปดู และได้ทราบว่า เป็นสถานที่ที่มีผู้เคยนำองค์เจ้าแม่กวนอิมมาตั้งไว้ และถูกทอดทิ้งมานานกว่า ๖-๗ ปี เมื่อได้เห็นองค์ท่านและบริวาร ความรู้สึกสงสารและเมตตาก็เกิดขึ้นอย่างแรงกล้า ข้าพเจ้าจึงกล่าวกับแม่ชีนอมในทันทีว่า ขอเป็นเจ้าภาพระดมทุน เพื่อสร้างที่ประทับให้เจ้าแม่กวนอิม แม้ในเวลานั้นยังไม่ทราบเลยว่าจะสามารถทำได้มากน้อยเพียงใด

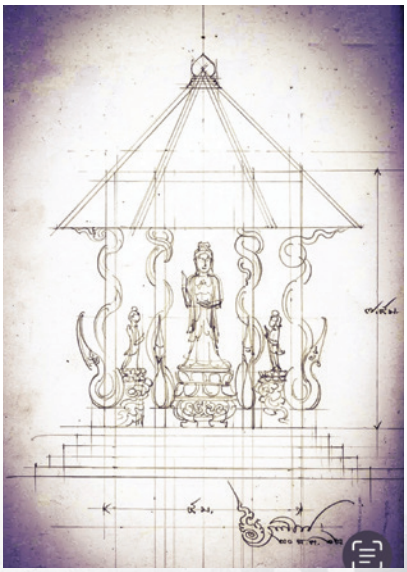

ผลแห่งศรัทธา

วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๒ ข้าพเจ้าได้ขึ้นไปกราบขออนุญาตหลวงพ่อไพบูลย์ ท่านเมตตาเป็นอย่างยิ่ง และแสดงความยินดี พร้อมทั้งช่วยแนะนำและดูแบบตำหนักให้ด้วย การก่อสร้างเริ่มต้นขึ้นในช่วงต้นปี ๒๕๖๓ ด้วยแรงศรัทธาของกัลยาณมิตรจำนวนมาก แม่ชีนอมได้เป็นผู้ดูแลและประสานงานทุกขั้นตอน ตั้งแต่การถางป่า เก็บขยะ คุมงานก่อสร้าง ปลูกต้นไม้เป็นหมื่นต้น จนกระทั่งตำหนักเจ้าแม่กวนอิมสำเร็จสมบูรณ์ งดงามเกินกว่าที่ใครจะคาดคิด ตำหนักแห่งนี้หันหน้าออกสู่แม่น้ำโขง มีพญานาคปกปักษ์รักษา เป็นสถานที่เหมาะแก่การปฏิบัติธรรมอย่างยิ่ง

พิธีถวายตำหนัก

วันที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓ ได้มีพิธีส่งมอบตำหนักเจ้าแม่กวนอิมถวายแด่หลวงพ่อไพบูลย์ สุมังคโล เนื่องในโอกาสวันคล้ายวันเกิดครบ ๘๖ พรรษา ได้นิมนต์พระภิกษุสงฆ์ ๑๒ รูป สวดมนต์ภาวนา และถวายสังฆทาน เพื่อเป็นการเปิดตำหนักอย่างเป็นทางการ

สะพานบุญ

ข้าพเจ้าเป็นเพียงสะพานบุญเท่านั้น บุญอันยิ่งใหญ่นี้ไม่อาจสำเร็จได้เลย หากปราศจากความเมตตาของหลวงพ่อไพบูลย์ ความเสียสละและความอุทิศตนของแม่ชีนอม และแรงศรัทธาจากกัลยาณมิตรทุกท่าน

กราบลาครูบาอาจารย์

เมื่อทราบข่าวการมรณภาพของท่าน หัวใจเต็มไปด้วยความอาลัยอย่างสุดซึ้ง แม้จะเข้าใจในสัจธรรมแห่งชีวิต แต่ก็ยังรู้สึกใจหายเป็นอย่างยิ่ง นับเป็นบุญอันสูงสุด ที่ได้มีโอกาสกราบลาแทบเท้าท่านเป็นครั้งสุดท้าย ขอกราบลาหลวงพ่อด้วยความเคารพอย่างสูง และขออธิษฐานว่า หากมีบุญพอขอให้ได้เป็นลูกศิษย์ของท่าน ไม่ว่าภพชาติใดก็ตาม

จาก อัมพร โชติรัชสกุล
ลูกศิษย์คนนึงที่เคารพรักและศรัทธาหลวงพ่อไพบูลย์อย่างหาที่สุดมิได้

ปัจฉิมบท

จงเป็นผู้ให้ ให้ความรัก ให้ความเมตตา ให้ความกรุณา และให้อโหสิกรรม : คำสอนหลวงพ่อไพบูลย์ สุมังคโล

วัดเทพนิมิต อ.เชียงของ จ.เชียงราย
www.RomBoon.org

น้อมรำลึกในพระคุณ หลวงพ่อไพบูลย์ ด้วยความเคารพและอาลัยอย่างสุดซึ้ง

ดิฉันมีความสำนึกในพระเมตตาและพระธรรมโอวาทที่หลวงพ่อประทานไว้เสมอ ตลอดช่วงเวลาที่มีโอกาสได้เป็นลูกศิษย์ ของท่าน จากลานใบไม้อิ่มบุญ ที่เชียงของ ที่กัลยาณมิตรอย่างหมอม (มรกต ยิบอินซอย) ได้พาไปกราบและได้สนทนาธรรมกับท่านหลายครั้ง

หลวงพ่อได้เมตตาชี้แนะแนวทางปฏิบัติ เรียบง่าย ด้วยความอ่อนโยน สุขุม ลึกซึ้ง ท่านสอนและเล่าด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย เรื่องที่ท่านสนทนา เป็นเรื่องราวของท่าน ที่เล่าอย่างสนุกไม่น่าเบื่อ และได้ข้อธรรมจากเรื่องที่ท่านคุยด้วยเสมอ รับรู้ถึงเมตตาของท่าน แค่ได้ฟังและสนทนาธรรมกับท่านก็ปิติทุกครั้ง เป็นหลักยึดทางใจไม่เสื่อมคลาย

หลวงพ่อไพบูลย์ เป็นชาวลำปาง เมื่อกราบเรียนท่านว่า แม่ดิฉันเป็นคนลำปาง ญาติทางแม่ ณ ลำปาง หลวงพ่อก็เลยพูดภาษาเมือง แต่ดิฉันฟังออกบ้างไม่ออกบ้าง เพราะเกิดและโตที่กรุงเทพฯ หลวงพ่อจะคุยด้วยเสียงแจ่มใสเวลามีคนชวนคุยด้วยภาษาเมือง ชื่นใจเวลาหลวงพ่อหัวเราะ

แม้หลวงพ่อจะละสังขารไปแล้ว แต่พระธรรมคำสอน จะอยู่ในใจดิฉันตลอดไป

ขอน้อมส่งดวงธรรมของหลวงพ่อไพบูลย์สู่สุคติภูมิ
ด้วยความเคารพและอาลัยอย่างยิ่ง

จุฑารัตน์ ประทีปะเสน (นุช)

สานใบไม้อิ่มบุญ
สถานปฏิบัติธรรม

ลมหายใจแห่งวิมุตติ รุ่น ๑๐
๓๑ ก.ค. - ๒ ส.ค. ๖๓
สถานปฏิบัติธรรม"สานใบไม้อิ่มบุญ"
วัดเทพนิมิต อ.เชียงของ จ.เชียงราย
www.RomBoon.org

หลวงปู่ไพบูลย์ในดวงใจ

หลวงปู่ท่านมีแต่ความเมตตา เวลาคุณหมอมมา สายและพ่อราญก็จะได้ขึ้นไปกราบท่าน คำที่สายได้ยินจากหลวงปู่คือ ลูกสองคนไม่ต้องโกนหัวนุ่งเหลือง ห่มขาว เพราะใจลูกสองคนดีแล้ว ลูกทำดีมาก ถูกต้องมาก อีกหน่อยที่บ้านลูกและใบไม้อิ่มบุญจะขาวบริสุทธิ์

สายและครอบครัว ขอกราบหลวงปู่ด้วยความเคารพอย่างสูงสุด หลวงปู่ต้อนรับทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ความเมตตาของหลวงปู่ จะอยู่ในใจสายและครอบครัวตลอดไป

ดีใจที่ภพนี้ได้กราบไหว้หลวงปู่เจ้าค่ะ

ครอบครัวสายทิพย์ นุชนุ่ม
บ้านดอนที่ อ.เชียงของ จ.เชียงราย
๙ ธันวาคม ๒๕๖๘

กราบหลวงพ่อไพบูลย์ สุมังคโล (พระพรหมวชิรคุณ)

๒๖ กันยายน ๒๕๖๖ เป็นวันที่วิปโยคที่สุดในชีวิต เมื่อทราบข่าวหลวงพ่อฯ ละสังขารที่โรงพยาบาลกรุงเทพฯ นำความเศร้าโศกเสียใจอย่างยิ่ง และอาลัยหลวงพ่อฯ ด้วยน้ำตา ความตื้นตันใจอย่างสุดซึ้ง

ขณะที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ หลวงพ่อฯ ได้เมตตาลูกศิษย์ทุกๆ คน ไต่ถามทุกข์-สุขตลอดเวลา การสนทนาธรรมกับหลวงพ่อฯ ทุกประโยคล้วนแต่เป็นธรรมะทั้งสิ้น จึงทำให้พวกเราลูกศิษย์หลวงพ่อฯ ยึดถือในชีวิตประจำวัน เช่น การให้ไม่มีที่สิ้นสุด ทำอะไรอย่าไปขอใคร ควรให้ฝึกเป็น (ผู้ให้) ดีที่สุด

ในชีวิตนี้จะหาที่เปรียบเทียบไม่ได้ หลวงพ่อฯ ขอให้แต่งเพลงซอ (จั๊ดต๋าวันเกิด) และเพลงซอ (วันเกิดหลวงพ่อฯ)

เพลงสุดท้ายคือเพลง (เชียงของรอคอย) เนื้อเพลงเป็นคำพื้นเมือง ทำนองล้านนา แม้กระทั่งผู้แต่งเพลงเองยังนั่งร้องไห้ เพราะทำนองเศร้าๆ หลวงพ่อฯ จะมาที่ปั้มน้ำมัน (อัฐกรปิยะปิโตรเลี่ยม จ.พะเยา) ลูกศิษย์ทุกคนก็จะร้องเพลงให้หลวงพ่อฯ ฟัง ซึ่งเป็นภาพที่ประทับใจมาก

เพลง เชียงของรอคอย

เชียงของรอคอยทุกท่านมาหา มาจอยมาแอ่วหา หื้อมาม่วนอก ม่วนใจ๋ รอคอยทุกท่านปี๊กมาหาใหม่
แล้วเฮาจะปาไป เชียงของสุดแดนสยาม
นั่งชมธรรมชาติลำน้ำโขง
มิตรภาพเชื่อมโยง น้ำโขงไหลริน ไทยลาวฮักกั๋นบ่มีสูญสิ้น
ทั่วแดนแผ่นดิน วัดเทพนิมิต
งดงาม
+ วัดเทพนิมิต สุดเขตแดนสยาม มีอารามงดงามเหมือน
ลอยบนฟ้า ทิวทัศน์งามอร่ามตา เหลือที่จะพรรณา เพราะบุญญาบารมี
หลวงพ่อฯไพบูลย์คือผู้ให้
ท่านบารมียิ่งใหญ่ น้อมใจกันกราบไหว้สา เชียงของรอคอยทุกท่านปี๊กมา ขอนบน้อมวันทา
กราบไหว้สาหลวงพ่อไพบูลย์ +
ขอบคุณจากใจ๋ที่ท่านมา เจินแอ่วมาจอยหา หื้อมาม่วนอกม่วนใจ๋ รอคอยทุกท่านปี๊ก
มาหาใหม่ แล้วเฮาจะปาไปทั่ว
แดนเชียงของบ้านเฮา

.....

อาลัยหลวงพ่อไพบูลย์ สุมังคโล (พระพรหมวชิรคุณ)

นับแต่นี้ต่อไปไม่มีแล้ว
ทิ้งให้ลูกศิษย์ละห้อยหาและอาดูร
๒๖ กันยาหลวงพ่อฯ ลาจาก
โปรดจงรับทราบลูกศิษย์อาลัย
เกิดชาติใหม่หลวงพ่อฯ อย่ารู้จาก
เกิดเป็นหลวงพ่อฯ ลูกศิษย์ใหม่ใจผูกพัน
แต่เดี๋ยวนี้ขาดหลวงพ่อฯจิตท้อแท้
คนอื่นเขามีหลวงพ่อฯไว้กราบชม
ลูกศิษย์ขอตั้งจิตอธิษฐาน
เสวยบุญสร้างสมอบรมมา
ร่มโพธิ์แก้วลาลับดับชีพสูญ
โศกเพิ่มพูนทับถมระทมใจ
ความตายพรากหลวงพ่อฯ ณ หนไหน
น้ำตาไหลขอพบประสบกัน
ใครอย่าพรากหลวงพ่อฯไปให้โศกศัล
พร้อมกันนั้นอายุยืนได้ชื่นชม
เหลือแต่ความอ้างว้างอย่างขื่นขม
ลูกศิษย์ระทมเงียบเหงาเศร้าวิญญา
ดวงวิญญานหลวงพ่อฯสมมาตร ปรารถนา
บุญนำพาสู่สวรรค์นิพพานเทอญฯ

จารึกในดวงใจชั่วนิรันดร
กุหลาบ แผ่นทอง

ให้รู้จักให้
ให้ในสิ่งที่ให้ได้
ให้แบบไม่เบียดเบียนตัวเอง
ให้แบบไม่เบียดเบียนผู้อื่น
การให้เป็นพื้นฐาน
ของความเมตตาอย่างหนึ่ง

หลวงพ่อไพบูลย์ในดวงใจฉัน

เคยมีผู้กล่าวไว้ว่า ใครก็ตามที่ได้อยู่ ได้เห็นอย่างใกล้ชิดกับผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ย่อมจะได้รับสิ่งที่เป็นมงคลแก่ชีวิต เป็นบุญวาสนานำมาเป็นแบบอย่างในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข...

หลวงพ่อไพบูลย์ สุมังคโล อดีตเจ้าอาวาสวัดเทพนิมิตสุดเขตสยาม อ.เชียงของ จ.เชียงราย หลวงพ่อท่านคือผู้มีคุณลักษณะของผู้ที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบที่ผู้เขียนได้กล่าวไว้ข้างต้น... ตลอดเวลาเกือบ ๔๐ ปี ผู้เขียนได้ทำงานรับใช้ใกล้ชิดหลวงพ่อตั้งแต่ท่านยังอยู่ จ.พะเยา หลวงพ่อท่านมีกิริยาวาจาอ่อนน้อมถ่อมตัน เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ลูกศิษย์ นอกจากนี้ท่านยังมีเมตตากรุณา รวมทั้งมีอารมณ์ดีอารมณ์ขัน ผู้เขียนเชื่อแน่ว่า หากใครได้มาสนทนากับหลวงพ่อจะได้รับความเมตตาและความสุขกลับไปอย่างเต็มอิ่ม

ลูกศิษย์ ญาติโยมที่มาจากที่อื่น หลวงพ่อท่านก็ให้ความเมตตาอยู่เสมอ ผู้เขียนเอง ก็ได้รับความเมตตาจากท่านเมื่อป่วยถึงขั้นแอทมิทและเข้าไอซียูท่านก็ได้ไปเยี่ยม แผ่เมตตาและให้ศีลให้พร นับเป็นกำลังใจที่สุด

อีกงานหนึ่งที่หลวงพ่อได้มอบหมายให้ผู้เขียนรับผิดชอบคือ เรื่องทุนการศึกษา เมื่อครั้งท่านอยู่วัดอนาลโย ให้ผู้เขียนรวบรวมจำนวนนักเรียนทั้งประถมและมัธยมที่สมควรได้รับทุนพร้อมทั้งจำนวนเงินให้เรียบร้อย แล้วกราบเรียนให้หลวงพ่อทราบและท่านจะได้ดำเนินการต่อไป ซึ่งการมอบทุนนี้จะมีการมอบในวันที่ ๓ สิงหาคม ของทุกปี ซึ่งเป็นวันเกิดของหลวงพ่อท่าน....

อย่างไรก็ตามความเป็นจริง เมื่อมีวันเกิด ก็ย่อมมีวันจาก (ตาย) มีวันหนึ่งลูกศิษย์ทีมพะเยาได้ไปกราบหลวงพ่อที่วัดเทพนิมิตฯ มา อีกวันท่านก็ชวนขึ้นรถกัน ท่านบอกให้ตามท่านไป เที่ยวในวัดนี่แหละ ท่านพาไปที่พระธาตุซึ่งยังสร้างไม่เสร็จ ถึงแล้วก็พากันเดินตามหลวงพ่อไป หยุดบริเวณที่มองเห็นลำน้ำโขงอยู่ข้างหน้า หลวงพ่อก็พูดขึ้นมาว่าที่ตรงนี้ **“เราจะสร้างเมรุของเรา”** พวกเราก็ตกใจ ต่างพูดกันขึ้นมา หลวงพ่ออย่าพูด ไม่เอายังไม่ให้หลวงพ่อตาย ท่านก็หันมาหาชี้พวกเราทุกคน ที่อยู่ตรงนี้ก็ต้องตายเหมือนกัน และแล้ว... วันนั้นก็มาถึง

วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๖ หลวงพ่อที่พวกเรารอมาเป็นเวลา ๑๐ เดือน ที่เรามีความหวังท่านจะกลับมาหา... ท่านได้จากพวกเราไป ไม่มีวันกลับมา น้ำตาไม่รู้มาจากไหน ด้วยใจอาดูร น้อมกราบหลวงพ่อที่สถิตย์อยู่บนทิพย์วิมาน (Please) (Please) (Please) (Please) (Please)

ผู้เขียน
พรพรรณ วงศ์ประพันธ์

พระผู้มีคุณธรรมสูง หลวงปู่พระพรหมวชิรคุณ (หลวงพ่อไพบูลย์ สุมังคโล) รองสมเด็จพระราชาคณะ สูงสุด ด้วยสมณศักดิ์และชื่อเสียง พนมมือไหว้รับไทยทาน จากท่านพระครูสังวรญาณโสภณ (หลวงปู่เจริญ) ผู้มีพรรษาอายุกาล ๙๒ ปี ๗๐ พรรษา ด้วยกิริยาอ่อนน้อมงดงามยิ่งแล เป็นมงคลและตัวอย่างแก่ผู้ได้เห็น

วัดป่าดาราภิรมย์ พุทธพจนวราภรณ์

หลวงพ่อในความทรงจำของข้าพเจ้า

พี่จอย - นาวาอากาศโทหญิง สิรินารถ อิศรัตน์

ข้าพเจ้ามีเรื่องราวของหลวงพ่อไพบูลย์ สุมังคโล มากมายที่อยู่ในความทรงจำของข้าพเจ้าที่ข้าพเจ้าไม่มีวันลืม และจะรู้สึกปิติทุกครั้งที่ได้นึกถึงเรื่องราวต่างๆ เหล่านั้น ซึ่งข้าพเจ้าก็จะขอเล่าประสบการณ์เรื่องราวบางส่วนที่อยู่ในความทรงจำของพระเจ้าให้ทุกท่านได้รับฟัง

ข้าพเจ้าได้มีโอกาสเข้ามารับใช้หลวงพ่อด้วยการถวายอาหารและจัดผลไม้ถวายท่านเกือบทุกวันเป็นเวลากว่า ๕ ปี

* ครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าได้กราบหลวงพ่อว่า ข้าพเจ้ารู้สึกสุข สงบมากที่ได้มาอยู่ที่วัด ทำให้ไม่อยากออกไปอยู่กับสังคมภายนอกเลย ข้าพเจ้ายังจำได้ดีหลวงพ่อกล่าวขึ้นมาทันทีว่า คุณจอยอย่าได้คิดบวชนะ เป็นฆราวาสน่ะดีแล้วทำประโยชน์ให้สังคมได้มากกว่า การบวชมีข้อจำกัดมากมาย และการที่บอกว่าอยู่บนวัดแล้วสุขสงบไม่วุ่นวายเหมือนอยู่ทางโลกท่านบอกว่าแบบนี้ก็ไม่ได้เรียกว่าเข้าใจธรรมะ เพราะหากเข้าใจธรรมะแล้วเมื่อเราไปอยู่ทางโลกเราจะต้องมีความสุขได้ด้วยเช่นกัน เพราะถ้าเราไม่สามารถเอาความรู้ทางธรรมไปใช้ในทางโลกได้ก็เท่ากับว่าเราไม่ได้มีความเข้าใจในทางธรรมอย่างแท้จริงการกลับไปอยู่กับสังคมปกติ นั่นก็คือบททดสอบว่าเราได้เรียนรู้ทางธรรมได้แค่ไหน ซึ่งข้าพเจ้าก็เข้าใจที่หลวงพ่อได้เมตตาอธิบาย

* เมื่อสมัยแรกๆ ที่ข้าพเจ้ามาอยู่เชียงของ ข้าพเจ้าได้รับเป็นเจ้าภาพกฐินให้กับวัดที่ยังหาเจ้าภาพกฐินไม่ได้ ซึ่งข้าพเจ้าก็รู้สึกเป็นทุกข์มาก เพราะด้วยความที่ลาออกจากราชการมานาน และไปอยู่ต่างประเทศหลายปี ทำให้ขาดการติดต่อกับเพื่อนฝูง จึงรู้สึกกังวลที่จะเชิญชวนเขาร่วมบุญกฐิน จึงได้กราบเรียนหลวงพ่อว่ารู้สึกกังวลและไม่สบายใจที่จะบอกบุญเพื่อนๆ เกรงเขาจะคิดว่าเรามารบกวน มาขอทรัพย์เขา ทำให้เขาไม่สบายใจ ซึ่งคำตอบของหลวงพ่อทำให้ข้าพเจ้าหมดความกังวลที่มีอยู่โดยสิ้นเชิง หลวงพ่อได้กล่าวว่า **“เราไม่ได้มาขอเขานะ เราเอาบุญมาให้เขา แต่เขาจะ**

ทำหรือไม่ทำเราจะต้องไม่โกรธ หรือไม่พอใจเขานะ” ซึ่งคำว่าเราเอาบุญมาให้เขานะ ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเบิกบานขึ้นมาทันที เพราะในจิตของข้าพเจ้าก็คิดเช่นนั้น เราเอาโอกาสที่ดีงามมาให้เขา ซึ่งเราก็ไม่ควรจะรู้สึกผิด เพราะเรารู้ว่าเรากำลังทำอะไรเพื่ออะไรไม่ใช่เพื่อตัวเอง แต่เพื่อสังคมเพื่อศาสนา หลังจากเหตุการณ์นี้ทำให้ข้าพเจ้าได้เป็นต้นบุญและได้ตั้ง **“กลุ่มบุญบ้านคุณธรรมนำสุข”** ขึ้น เพื่อช่วยเหลือวัดและชุมชนในเขตอำเภอเชียงของ และอำเภอใกล้เคียง ตลอดมา

* และเมื่อครั้งข้าพเจ้าได้มีโอกาสมีที่ดินและบ้านเป็นของตัวเองในอำภอเชียงของ โดยใช้ชื่อบ้านว่า **“บ้านคุณธรรมนำสุข”** หลวงพ่อท่านได้เมตตามาเยี่ยมและให้คำแนะนำในการสร้างบ้านหลายครั้งทำให้ข้าพเจ้าและกลุ่มเพื่อนมีความปิติเป็นที่สุด

หลวงพ่อจะกล่าวเสมอทุกครั้งที่มาเยือนว่า ที่นี่มีวิวทิวทัศน์ธรรมชาติที่สวยงามมาก ซึ่งข้าพเจ้านั้นก็ปรารถนาที่จะสร้างเรือนริมน้ำ ไว้ให้ท่านได้มาพักผ่อน ซึ่งเรื่องนี้อยู่ในใจเสมอมา จนเช้าวันหนึ่งท่านได้เอ่ยสอนข้าพเจ้าว่า **“อย่ากังวลเรื่องเงินให้มากนัก มีใครตายแล้วเอาไปได้บ้าง เงินมันก็ยังอยู่ในโลกใบนี้เหมือนเดิม เมื่อไหร่ถึงเวลาที่เงินจะเป็นของเรา เดี๋ยวเขาก็จะมาเอง จะทำอะไรที่ดีงามก็ทำไป อย่าเอาใจไปกังวลเรื่องเงินให้มากนัก”** ซึ่งคำเปรยของท่านสะดุดใจข้าพเจ้า ท่านรู้ความกังวลในใจข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้าเปลี่ยนความกังวลเรื่องเงินเป็นอันดับแรกมาเป็นการจัดเตรียมเรื่องการสร้างในทันทีโดยที่ยังไม่มีทรัพย์ หลังจากนั้นข้าพเจ้าก็ได้กราบหลวงพ่อว่าข้าพเจ้าปรารถนาที่จะสร้างเรือนธรรมหลังเล็กๆ ให้หลวงพ่อได้มาพักผ่อนค่ะ หลวงพ่อกล่าวว่า ขอบใจนะ ไม่ต้องใหญ่เล็กๆ พอ หลังจากได้รับอนุญาตข้าพเจ้าก็เริ่มดำเนินการออกแบบ และเตรียมวางแผนการก่อสร้างในทันที และในที่สุดงบประมาณทั้งหมดในการก่อสร้าง ข้าพเจ้าก็ได้มาอย่างไม่ยากลำบากเลย โดยผู้ร่วมบุญบริจาคทุกคนปิติยินดีที่ได้มีส่วนร่วมในการสร้างธรรมสถานแห่งนี้และหลวงพ่อเมตตาให้ชื่อว่า **“ธรรมสถาน สุมังคโล”** ท่านเมตตามารับการถวายอาคารหลังนี้เมื่อ เดือนตุลาคม ๒๕๖๕ โดยอาคารหลังนี้จะแบ่งเป็น ๒ ส่วนคือส่วนที่พักสงฆ์และอีกส่วนจะเป็นที่พักฆราวาสค่ะ

ยังมีคำสอนอีกมากมายที่ข้าพเจ้าได้ยินเสมอจากหลวงพ่อและข้าพเจ้านำมาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตจนถึงทุกวันนี้ ตัวอย่างเช่น

* ไม่ต้องสงสัยในอานิสงส์แห่งบุญ ไม่ต้องคิดที่จะพิสูจน์ให้เสียเวลา บุญคือความดีให้ทำไป

* หลวงพ่อสอนให้คิดบวกเสมอคิดดีเสมอ ท่านกล่าวว่าไม่ว่าสิ่งนั้นจะเลวร้าย แต่จะมีข้อดีแฝงอยู่เสมอ คำของท่านก็คือ “คิดดี ทุกอย่างดีหมด”

* ท่านสอนเวลาทำความดีอย่าคิดมาก ไม่อย่างนั้นจะไม่ได้ทำหรือทำแล้วไม่นำมาซึ่งความสุข ซึ่งเรื่องนี้ได้มาจากเรื่องราวที่มีคนมาขอเงินท่านโดยบอกท่านว่าแม่ของเขาป่วยจะเอาเงินไปรักษาแม่ แต่มีคนมาบอกท่านภายหลังว่า แม่เขาไม่ได้ป่วยจริง หลวงพ่อท่านกล่าวว่า เราให้เขาเพราะเขาบอกว่าแม่เขาป่วย ส่วนที่เหลือเราไม่สนใจ ซึ่งข้าพเจ้าเข้าใจในความหมายที่ท่านกล่าว ท่านจะพูดให้พวกเราฟังเสมอว่า เมื่อไหร่ที่เราทำบุญ หรือทำความดี ให้ทำด้วยจิตใจที่เมตตาอย่างแท้จริงเราก็จะได้อานิสงส์แห่งบุญนั้นเต็มเปี่ยม

หลวงพ่อเป็นพระผู้เปี่ยมล้นไปด้วยเมตตา ไม่มีสักครั้งที่ข้าพเจ้าจะมองเห็นสายตาของหลวงพ่อที่มองต่อลูกศิษย์ไม่ว่ารวยหรือจนแตกต่างกัน ท่านรักและเมตตาลูกศิษย์ทุกคนเสมอกัน

ข้าพเจ้ารู้ดีว่าข้าพเจ้าเป็นผู้โชคดีมากที่ได้มีโอกาสติดตามและรับใช้หลวงพ่อเป็นเวลาหลายปี ได้ฟังคำสอนจากหลวงพ่อมากมาย รอยยิ้มของหลวงพ่อจะอยู่ในดวงจิตของข้าพเจ้าตลอดไป ข้าพเจ้าจะยึดมั่นในคำสั่งสอนของหลวงพ่อ และจะดำเนินชีวิตที่เหลืออยู่เพื่อศาสนาและสังคม ดั่งที่ได้เห็นแบบอย่างจากหลวงพ่อต่อไป ตราบจนชีวิตจะหาไม่ ค่ะ

WELCOME

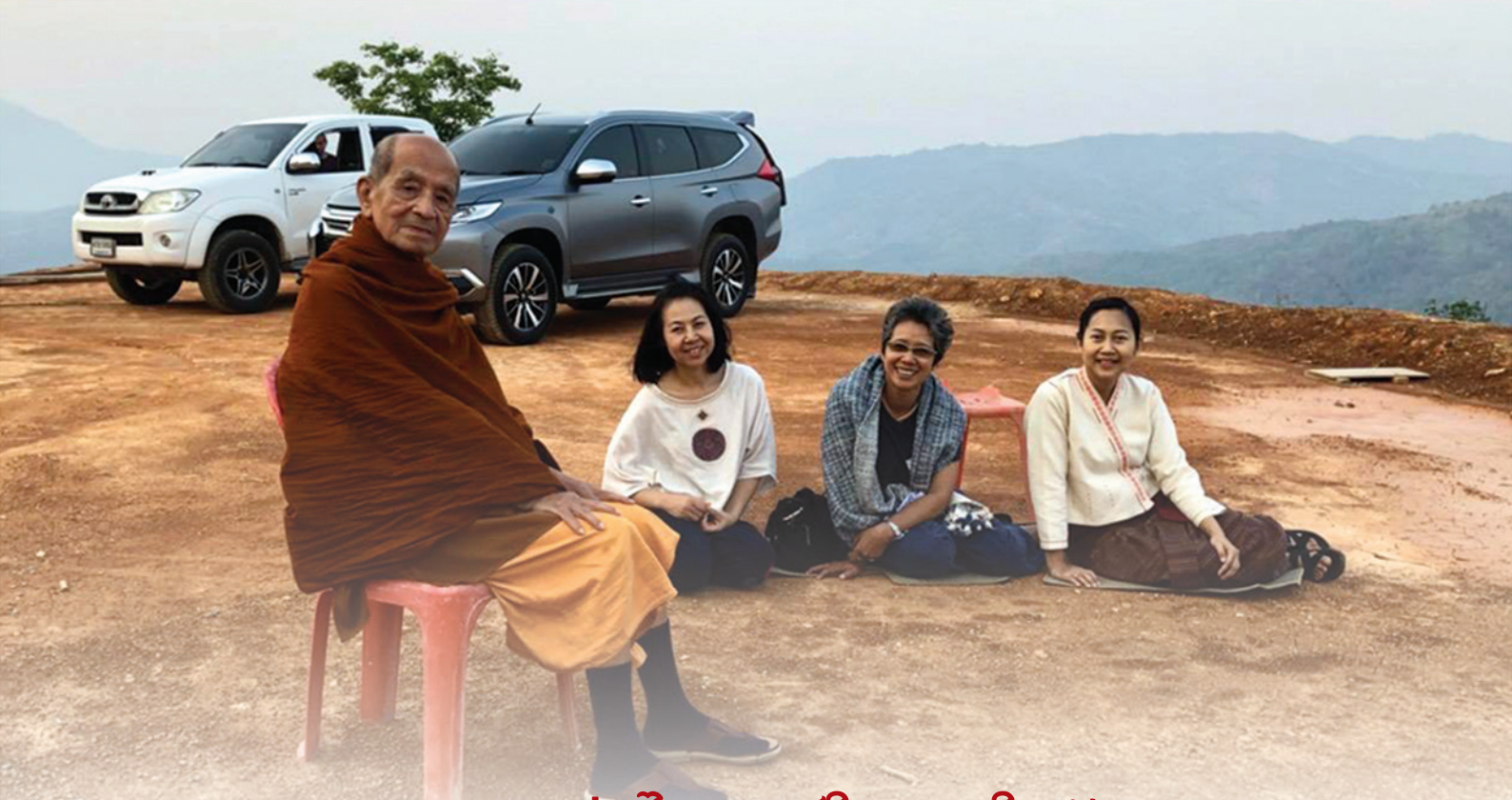

หลวงพ่อไพบูลย์ในดวงใจฉัน

มันนี่-ดร.วิศาลศรี นิโลดม

ขณะที่เขียนนี้ข้าพเจ้าได้นั่งอยู่ในสถานธรรมสุมังคโลที่พวกเราโดยมีพี่จอยเป็นแกนหลักร่วมกันถวายแก่หลวงพ่อไพบูลย์และพระศาสนา หลวงพ่อได้กล่าวขอบใจและอนุโมทนาในการครั้งนี้ ซึ่งทำให้พวกเราและข้าพเจ้าปลื้มปิติอย่างหาที่สุดมิได้ นับเป็นหนึ่งในเหตุการณ์ที่จะอยู่ในความทรงจำของพวกเราตลอดไป

ทุกครั้งที่ระลึกถึงหลวงพ่อ ความความทรงจำของข้าพเจ้าคือการรำลึกถึงพระอริยสงฆ์ที่เปี่ยมล้นด้วยพลังแห่งความเมตตา การให้ อธิษฐานบารมี และอื่นๆโดยเฉพาะที่ข้าพเจ้าได้สัมผัสด้วยตัวเองในหลายๆเหตุการณ์ ถึงแม้จะได้มีโอกาสเป็นลูกศิษย์ของหลวงพ่อในช่วงหลังๆ แล้วที่วัดเทพนิมิตรฯ แม้จะเป็นช่วงเวลาสั้นๆแต่เป็นเวลาที่ประมาณค่าไม่ได้กับการได้รับฟังคำบอกเล่าเรื่องราวที่แทรกด้วยข้อธรรมและการปฏิบัติธรรมที่หลวงพ่อเล่าเรื่องราวของปากท่านในหลายๆ ช่วงชีวิตของท่านตั้งแต่เด็ก ซึ่งเป็นข้อธรรมที่เรียบง่าย ลึกซึ้ง กินใจ และปฏิบัติได้ในชีวิตประจำวัน หลวงพ่อท่านเล่าได้อย่างสนุกสนาน ฟังได้ไม่มีวันเบื่อและสะกิดใจเราได้เป็นอย่างดี อาทิเช่นเรื่องการให้ เรื่องนกนางนวล เรื่องการเสียสละ เรื่องการอธิษฐานเพื่อบูชาคุณพระรัตนตรัยของหลวงพ่อเป็นต้น

ข้าพเจ้านึกเสียใจที่มีโอกาสตอบแทนพระคุณหลวงพ่อได้ไม่เท่าแม้เสี้ยวของความเมตตาที่หลวงพ่อแผ่มาให้ แต่ความเล็กน้อยที่ยิ่งใหญ่ในใจของข้าพเจ้าคือการที่ได้มีโอกาสถวายพระพุทธรูปสมเด็จองค์ปฐมในช่องหนึ่งที่รอบพระเจดีย์และการที่ได้มีโอกาสนำพระผงจำนวน ๘๔,๐๐๐ องค์ บรรจุในพระเจดีย์ฯ ที่วัดเทพนิมิตรฯ รวมถึงการถวายพระแก้วแดง ซึ่งหลวงพ่อได้กล่าวรับและอนุโมทนาร่วมกับลูกศิษย์ที่เข้ากราบท่านในวันเดียวกันนั้น นับว่าเป็นสิ่งเล็กน้อยในจำนวนมหาบุญที่ลูกศิษย์หลายๆท่านได้ร่วมกันทำถวายหลวงพ่อ แต่จะเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ในความทรงจำของข้าพเจ้าตราบนิรันดร์ เหนือสิ่งอื่นใดข้าพเจ้าจะขออธิษฐานน้อมนำคำสอนของหลวงพ่อเพื่อการดำเนินชีวิตให้สมกับเป็นลูกศิษย์คนหนึ่งของหลวงพ่อเพื่อบูชาพระคุณพระรัตนตรัยและหลวงพ่อ ให้สมกับการเป็นลูกศิษย์ยอดกตัญญู

ของหลวงพ่อตลอดไป (ข้าพเจ้าชอบคำว่าลูกศิษย์ยอดกตัญญูมาก จากการที่ได้ยินคุณลุงอ้วนกล่าวเรียกลูกศิษย์ของหลวงพ่อหลายๆ ท่านในงานพิธีสำคัญๆ ต่างๆ ของวัดและเคยกล่าวทีเล่นกับพี่ที่ไปร่วมงานด้วยกันว่า ทำอย่างไรถึงจะได้เป็นศิษย์ยอดกตัญญูบ้าง หลังจากนั้นพี่จอยได้นำไปกราบเรียนถามหลวงพ่อในเชิงขำขัน ถึงความอาจเอื้อมที่ไม่ควรของข้าพเจ้า แต่ความเมตตาของหลวงพ่อสร้างความปิติให้กับลูกศิษย์ปลายแถวตาดำๆ อย่างข้าพเจ้าอย่างที่สุด นั่นคือ เสียงหัวเราะของหลวงพ่อและสายตาแห่งความเมตตาและอบอุ่น พร้อมคำตอบสั้นๆ ว่า ได้เป็นแล้ว)

ท้ายสุดนี้ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณคุณหมอม (คุณมรกต ยิบอินซอย) และพี่จอย (นาวาอากาศโทหญิง สิรินารถ อิศรัตน์) ที่เป็นกัลยาณมิตร นำพาให้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสเข้ามากราบและได้เป็นลูกศิษย์หลวงพ่อ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงและขออนุโมทนา สาธุการกับลูกศิษย์หลวงพ่อทุกๆ ท่านที่เป็นเจ้าภาพและสะพานบุญในทุกๆ บุญให้กับพวกเราตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันและตลอดไปค่ะ

สมเด็จองค์ปฐม บรมจักรพรรดิ์

หลวงพ่อไพบูลย์ในดวงใจของข้าพเจ้า

พ.อ.หญิงดลหทัย ศิริคชพันธุ์

นับเป็นบุญวาสนาอย่างหาที่สุดมิได้ ที่ได้มีโอกาสใกล้ชิดและได้รับความเมตตาจากหลวงพ่อไพบูลย์ เนื่องจากเป็นสะใภ้ของแม่ตุ๊ (คุณแม่เพ็ญสิริ เพชรดี) และเป็นหลานสะใภ้ของแม่ชีบัวคำ เพชรดี ซึ่งคุณยายแม่ชีก่อนเสียชีวิตได้อยู่ที่วัดอนาลโย ทำผลไม้ถวายหลวงพ่อทุกๆ เช้า และหลวงพ่อได้เมตตาจัดงานพิธีบำเพ็ญกุศลให้กับคุณยายแม่ชีเสมอมา

ครั้งแรกที่ได้มีโอกาสเข้ากราบหลวงพ่อเมื่อปี ๒๕๕๒ ที่กุฏิส่วนตัววัดอนาลโยทิพยาราม โดยแม่ตุ๊ ซึ่งเป็นแม่บุญธรรมของสามี (สันติ ศิริคชพันธุ์) หรือ อ.เอ๋ ซึ่งทั้ง ๒ ท่านได้ทำงานรับใช้หลวงพ่อมาตั้งแต่วัดรัตนวนาราม จ.พะเยา ซึ่งเป็นวัดแรกที่หลวงพ่อสร้าง และวัดที่ ๒ วัดอนาลโยทิพยาราม จ.พะเยา วัดที่ ๓ วัดป่าสุทธาวาส อ.แจ้ห่ม จ.ลำปาง และวัดสุดท้าย คือ วัดเทพนิมิตสุดเขตสยาม อ.เชียงของ จ.เชียงราย

จากการแนะนำครั้งแรกตอนนั้นยังไม่ได้แต่งงาน แม่ตุ๊เรียนหลวงพ่อว่า คนนี้ (ชี้มาที่เรา) เป็นแฟนเอ๋ จะมาเป็นสะใภ้พะเยาแล้วนะหลวงพ่อ ท่านมองมาที่ข้าพเจ้าด้วยสายตาที่อ่อนโยนเปี่ยมด้วยความเมตตา แล้วท่านก็พูดว่า **“พะเยาน่าอยู่นะ มาอยู่ด้วยกัน”** แม้เป็นคำพูดสั้นๆ แต่กลับลึกซึ้งอยู่ในหัวใจของข้าพเจ้าอย่างยิ่ง ความรู้สึกผูกพันและอบอุ่นใจได้เกิดขึ้นอย่างไม่รู้ตัว ด้วยถ้อยคำของหลวงพ่อเหมือนท่านเปิดประตูต้อนรับให้ข้าพเจ้าได้ก้าวเข้ามาเป็นลูกศิษย์อย่างเต็มตัว แล้วต่อจากนั้นเป็นคำพูดที่ทำให้ทุกคนหัวเราะท่านพูดว่า **“มาเป็นเพื่อนกัน สันติอยู่คนเดียวมานาน”** แล้วท่านก็หัวเราะ ซึ่งตอนนั้นข้าพเจ้าทราบดีว่าเราสองคนอายุมากแล้วแต่งงานตอนอายุ ๔๖

ความเมตตาที่มีต่อข้าพเจ้าและครอบครัว หลวงพ่อได้เมตตาออกแบบบ้าน และมาวางเสาเอกที่บ้าน พร้อมกับให้ช่าง (สล่าเหรึง) ที่ทำวัดหลวงพ่อมาช่วยสร้างให้ และท่านพูดกับสล่า (ภาเหนือแปลว่าช่าง) ทำบ้านเขาให้ดีๆ นะ และท่านตั้งชื่อบ้านว่า **“เรือนภูคำ”** เนื่องจากมีภูเขาล้อมรอบ และตอนข้าพเจ้าแต่งงานท่านก็เมตตามาร่วมงาน

พิธีสงฆ์ นับว่าเป็นความเมตตา และเป็นกำลังใจอย่างสุดซึ้ง ซึ่งข้าพเจ้ายังจดจำและเก็บไว้ในหัวใจเสมอมา

“รอยยิ้มแห่งความเมตตา”

ตอนที่หลวงพ่อสร้างกุฏิบนยอดดอยที่วัดป่าสุทธาวาส อ.แจ้ห่ม จ.ลำปาง หลวงพ่อชวนลูกศิษย์ขึ้นไปพักค้างคืนที่นั่น ซึ่งยังไม่เสร็จดี การเดินทางขึ้นไปข้างบนค่อนข้างยากลำบากทั้งสูงและชัน แต่เมื่อขึ้นไปถึงข้างบนมองเห็นเมฆหมอกรอยต่ำอยู่รอบตัวจำได้ว่าวันนั้นเป็นวันพระจันทร์เต็มดวง แสงจันทร์ส่องสว่างนวลตา เราแอบคิดในใจว่าเหมือนนั่งอยู่บนสวรรค์เลย แล้วหลวงพ่อท่านก็มองหน้าแล้วพูดว่า **“ไข่เหมือนอยู่บนสวรรค์”** ข้าพเจ้าขนลุกและตกใจมาก แล้วแม่ตุ๊ก็เรียนหลวงพ่อว่า **“อ้อมจบนาฏศิลป์ด้วยนะหลวงพ่อ”** ซึ่งวันนั้น อ.เอ๋ ได้นำขิมขึ้นไปตีให้หลวงพ่อฟัง (ทุกครั้งที่หลวงพ่อชวนครอบครัวเรามาที่นี่ท่านมักจะบอกให้อาจารย์เอ๋ นำขิมหรือขุ่ยมาเล่นให้ฟังเสมอ) หลวงพ่อ พูดว่า **“บรรยากาศดีต้องรำถวายเทวดานางฟ้า”** เราก็รำเพลง ลาวดวงเดือน โดยมี อ.เอ๋ ตีขิมประกอบและมีบรรดาลูกศิษย์ช่วยร้องและปรบมือให้จังหวะตาม หลวงพ่อนั่งมองด้วยรอยยิ้มอ่อนโยน เปี่ยมด้วยความเมตตา รอยยิ้มนั้นมิได้เป็นเพียงการมองดูการแสดง หากแต่เป็นรอยยิ้มของผู้ใหญ่ที่มองลูกหลานด้วยความเอ็นดู ภาพในวันนั้นยังคงชัดเจนอยู่ในความทรงจำของข้าพเจ้า ราวกับได้อยู่ต่อหน้าพ่อผู้เมตตา มากกว่าการอยู่ต่อหน้าพระสงฆ์ผู้ทรงสมณศักดิ์ ยากจะหาคำใดมาอธิบาย

หลวงพ่อนั่งอยู่บนเก้าอี้กลางลานระเบียงที่ล้อมรอบไปด้วยลูกศิษย์ที่นั่งฟังหลวงพ่อเล่าเรื่องราวต่างๆ ที่แฝงไปด้วยธรรมะและคำสอนอย่างเรียบง่ายลึกซึ้งฟังแล้วไม่รู้สึกเบื่อไม่ว่าจะฟังกี่ครั้งก็ยังรู้สึกเหมือนเป็นการฟังครั้งแรกเสมอ เป็นธรรมะที่เข้าถึงใจ นำไปใช้ได้จริงและช่วยประคับประคองจิตใจในทุกช่วงของชีวิต ข้าพเจ้ามีความสุขและอบอุ่นทุกครั้งที่ได้ฟัง

“การกราบหลวงพ่อครั้งสุดท้าย”

ก่อนที่หลวงพ่อจะเข้ากรุงเทพฯ เพื่อไปตรวจเช็คร่างกาย ท่านได้แวะมาเยี่ยมแม่ตุ๊ซึ่งตอนนั้นแม่ตุ๊เส้นโลหิตในสมองแตก ผ่าตัดสมองและพักฟื้นอยู่ที่โรงพยาบาลพะเยา แม่ตุ๊อาการดีขึ้นมากสนทนากับหลวงพ่อรู้เรื่องและบอกหลวงพ่อว่า **“ถ้าตุ๊เป็นอะไรให้หลวงพ่อจัดงานให้ด้วยนะคะ”** ท่านยังมีเมตตาตอบว่า **“ไม่รู้ใครจะไปก่อนถ้าใครไปก่อนคนอยู่ก็จัดให้แล้วกันนะ”** ข้าพเจ้าจำคำนี้ได้ดี และไม่คิดว่าวันนั้นจะเป็นวันสุดท้ายที่ได้มีโอกาสกราบลาหลวงพ่อ เพราะตั้งแต่วันที่หลวงพ่อเข้ากรุงเทพฯ วันนั้นหลวงพ่อก็ไม่ได้กลับมาอีกเลย

หลวงพ่อไพบูลย์ สุมังคโล เป็นพระอริยสงฆ์ผู้เปี่ยมด้วยเมตตาธรรม มีจิตใจบริสุทธิ์งดงามและเป็นร่มเงาแห่งศรัทธาของศิษยานุศิษย์ทั้งหลายทุกสารทิศตลอดมา

สันติ - พ.อ.หญิงดลหทัย ศิริคชพันธุ์
ศิษย์ก้นกุฏิ จาก พะเยา สุโขทัย วัดอนาลโย

2019.07.29 10:34

เมรุพระราชทานเพลิงสรีระสังขาร
พระพรหมวชิรคุณ (ไพบูลย์ สุมังคโล)

หลวงพ่อก็เรียกเข้าไปหาใกล้ๆ แล้วพูดว่า **นอมขอบใจนะลูกที่ถวายที่ดินให้และหลวงพ่อมาอยู่ที่นี่ชอบมาก น้ำโขง ภูเขา ที่ตรงนี้เป็นที่มหัศจรรย์ หน้าเป็นน้ำและโอบล้อมด้วยภูเขาท่านก็กางมือออกและว่าฮวงจุ้ยดีมากๆ ท่านบอกว่าจะอยู่ที่นี่ไม่กลับอนาลโยแล้ว และจะละสังขารที่นี้แล้วชี้มือออกไปว่าจะเผาตรงนั้น (ก็คือจุดตรงทำปราสาทที่จะพระราชทานเพลิงหลวงพ่อในวันนี้)**

